

RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

DE HERMITATIE

EWA

Rodenburgs Predikanten Fonds (RPF)

1970-2024

EWA

1.

De paradijsbloemen

1. Een hemels woord kan een raadsel zijn, metaforisch, of letterlijk. Een hemels woord kan vast zijn, of afhankelijk aan bepaalde factoren, herroepelijk of onherroepelijk. Het gaat niet om

vervulling, maar het moet de vijand aanvallen. In die zin : Het moet oorlogskundig verantwoord en functioneel zijn op de lange termijn. Het moet dus opbouwend zijn in vroomheid.

2. Kent gij het geheimenis van de broederloze paradijselijke genealogie ? De man moet vasten om zo niet opgeblazen te worden, maar vijandig. Een man moet niet trots en pronkend voor de hemel verschijnen. De man moet in de heilige vrees zijn en zichzelf vernederen om niet door de Toorn van de hemel ten onder te gaan. Er is een dag tegen alles wat hoog en trots is. Een man moet geen vreetzuchtige zijn of sexzuchtige. Hij moet zowel vasten op voedsel als sex als eerste, en dan zien hoe de hemel hem leidt. Hij moet zijn zinnen niet bevredigen met een overmaat aan voedsel en sex. Hij moet die indruk niet wekken naar anderen, want ook zal hij geoordeeld worden over hoe hij anderen heeft beïnvloed. Sexzucht moet ingetoomd worden door de wijsbegeerte, de begeerte van de hemelse kennis. Sexverslavingen zijn hetzelfde als drugsverslavingen : Ze bespotten de hemel. Ze bespotten de hemelse kennis.

3. Er is alleen maar gemeenschap mogelijkheid door de grootste zwakte, na de verbrokenheid. Dit gebeurt in de moederschoot. Omdat het religieuze banden zijn en het metaforisch is is er geen daadwerkelijke broederschap. Elke broederschap moet dus ingesloten worden tot een religieuze band getoetst aan de oorlogskunde of moet verbroken worden.

4. Er is geen snelle verlossing. De oermens werd tot het aller uiterste gedreven in zijn lijden, zodat hij doorgang zou hebben tot de scheppings-afgrond, de schoot van de duisternis. De oermens werd gekweld tot het einde, totdat zijn tong het uiteindelijk begaf, en hij stom werd voor de hemel, zodat alleen de hemel nog door hem zou spreken. De holenmens moest hier doorheen, opdat zijn tong aan zijn gehemelte zou blijven steken, zodat hij het volk niet

zou bestraffen, want het was een weerspanning geslacht. Het ging om de heilige stomheid. De oermens werd tot die duistere stilte geleid. Hij kwam terug tot de hemelse bitterheid.

5. De oermensen smeekten om wraak, maar zij kregen een deken, een kleed om te rusten. Stilte, stomheid, was het doel, de onderwerping van de tong. Zij moesten terugkeren tot de bittere roede. Hierdoor zouden zij bewapend worden met het vuil der aarde, het hemelse vuil van de paradijselijke onderwereld, en dat zou een nieuw lichaam voortbrengen.

6. De paradijselijke urine, de mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen. De paradijselijke urine is een stof die spiergroei tegengaat, en die zorgt dat men door andere stoffen leeft. Ook spierkracht wordt erdoor geblokkeerd. De paradijselijke urine, de mayim, staat dus voor een groot medicijn-wiel in het paradijs, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

7. De aarde zelf was ook de onderwereld en in het midden daarvan hebben we te maken met de hel zelf, of de doorgang naar de hel. Deze plaats werd afgesloten met een zegel van leegheid. De plaats was omringd door Lethe, vergetelheid in het Grieks, zodat het geheim gehouden werd. Ook werd het afgesloten met vuil.

8. Je zou dan door een waterval van urine heen moeten gaan om daar te kunnen komen. Ook zou er dan geweld tegen je gebruikt worden, kortom het was een hele gevaarlijke muur waar je dan overheen moest. In het Aramees was dit ook de plaats van verlokking. In die vergetelheid zou je bloot gesteld kunnen worden aan leugens, en dat je gevangen zou worden in de aanbidding van hele verkeerde goden, en dat je vreemd gedrag zou gaan vertonen.

9. In het Sanskrit is de urine verbonden aan heilig

water en aan watervallen. De urine is onderworpen aan de urine-buizen die geheel door het paradijselijke lichaam heenliggen. De bamboe-stengels zijn hier een symbool van. Bamboe wordt daarom veel gebruikt in het paradijs.

10. Ook de tong zal worden onderworpen aan de urine buizen.

11. Urine is een onderdeel van mayim, het paradijselijke zaad. Het hield het lichaam schoon, en beveiligde het tegen ouderdom en boze geesten, als een zware neutraliserende kracht. Adam en Eva kenden de geheimen van urine, en baadden zich vaak in paradijselijke urine-poelen van grote beesten. Mayim betekent letterlijk urine, en de onderwereld, het paradijs, werd hierdoor geschapen. Ook werd mayim van elkaar gescheiden zodat er rivieren, meren en zeeën ontstonden.

12. In de bloed-codes van de oorspronkelijke, paradijselijke mens waren veel urine-verbindingen. Dit was belangrijk voor hun immuniteit en om boze geesten op een afstand te houden. Deze urine-verbindingen dienden de valse geesten van spierkracht buiten te houden. In feite viel de mens uit het paradijs door juist de belangrijke stoffen die in het lichaam moesten blijven eruit te plassen.

13. Urine bakent in de natuur terreinen af, als teken van overwinning en bezit. In de paradijsteksten van Betelgeuse moesten de huiden die voor tenten en voorhangsels, ook als lendendoeken, werden gebruikt vaak bevuild worden met zaad, urine en bloed voor die reden, om boze geesten weg te houden. Ook werd dit gedaan om de jacht te doen slagen. De gnosis over boze geesten en hoe die te bestrijden ging diep. Er waren geen wazige rituelen, maar alles had een duidelijke reden. Zij die aan zulke rituelen deelnamen zonder de betekenis ervan te weten, zonder ingewijd te zijn, zouden er krankzinnig door worden. Gnosis was een belangrijk element en ging vaak oraal, en werd

opgeslagen in symbolen.

14. De sterren zijn de sieraden van de hemelen, van ouranos, van urine. In deze paradijselijke sieraden, jachtbuit, zit dus de urine. Deze beelden in het Grieks de cyclussen uit, als een andere betekenis van het woord kosmon. Vrucht is in de worteltekst van het Grieks het loon, de buit, van de jacht en de visserij. Dit gebeurt dus in de cyclus.

15. Alles leidt dus tot ouranos, urine, als een paradijselijk hallucogeen, en hierin is dit alles te vinden. Dit is dus de mayim die alles heeft geschapen, als door visioenen. Het is een paradijselijke drug.

16. De paradijselijke urine-buizen vormen de nieuwe hersenen.

17. In het Sanskrit is de paradijselijke urine verbonden aan honing. Het wordt ook door de paradijsbloemen voortgebracht om zo de rivieren, meren en zeeën te maken en te ondersteunen. De urine-buis is de creativiteit van het paradijs. In het Sanskrit is mehana een woord voor zowel urine als sexualiteit, oftewel het scheppen.

18. Ook is mayim de brenger van de soberheid..

19. Alles verstandelijk beredeneren is een valstrik, want ook het verstand moeten we verdienen.

20. Moeder Natuur kwam mij te hulp en nam mij tot Haar tent. Maar hierin werd geopenbaard dat Moeder Natuur het hoogste zelf is, het goddelijke Zelf. Er mag dus niets geprojecteerd worden. Het is in het Zelf, alles is persoonlijk, en dat kunnen we niet op iemand anders schuiven. Alles is in het Zelf. Iedereen moet deelkrijgen aan de goddelijke natuur en daaraan gelijkvormig worden. Iedereen heeft dit potentieel en dient hiervan gebruik te maken.

21. Het vlees wil van dit principe afleiden. Zij zijn de machten van het valse zelf en van projectie.

22. Ik had een lang gevecht met deze geest aan de overkant van de rivier die scheiding maakt. Het was een verschrikkelijk gevecht tegen deze familiale ontvoerder. Deze geest ontvoerd en sleept de prooi naar zijn hol, maakt de prooi deel van een familie, als een monument.

23. De tent met veel franjes : Dit is de tent van Moeder Natuur, het Allerhoogste Zelf, een grote tent. De franjes duiden op de heilige complexiteit, de overvloedige weelde van de hogere kennis.

24. Ik kwam tot deze hieroglyph in mijn gevecht tegen de familiale geest, zodat ik de tent van Moeder Natuur kon binnengaan.

25. Dit deed Moeder Natuur, mijn Allerhoogste Zelf, bij mij, opdat ik veilig zou zijn tegen de familiale geest.

2.

De rivier van weeklacht

1. De mens wordt bezit van Moeder Natuur, van zijn allerhoogste Zelf, en wordt aan Haar onderworpen.

2. Dit gaat over het eeuwige touw aan het Allerhoogste Zelf, opdat de mens niet weggetrokken kan worden door het valse zelf.

3. Voor veel mensen is het leven ondragelijk geworden, en ze weten niet hoe het komt.

4. Alleen zij die loon zouden hebben ontvangen

zouden toegang krijgen.

5. Je loon bepaalt dus voor hoelang je ergens mag blijven, of hoe lang je iets mag gebruiken. Als de tijd om is, dan moet je weer weg, en moet je het weer teruggeven.

6. Wij moeten dus loon verdienen voor plaats en tijd. Dit heeft niks met genade en gaven te maken. Dat is voor de luien en de dommen.

7. Genade is een markt, het zogenaamde consumerisme. Zij willen maar wat graag de overdosis geven. Hiertegenover staat juist de emancipatie en de ontwaking.

8. De mens moet stoppen te projecteren en zelf de verantwoording nemen, en zo terugkeren tot de bron in zichzelf. Iedereen heeft dit potentieel.

9. Metaforisch gezien zal deze dualiteit er altijd zijn, want alles gaat door loon, alles gaat door de goddelijke hiërarchie van principes, alles gaat door de juiste condities.

10. In ons zijn de archetypes van het eeuwige kind en de eeuwige moeder.

11. Deze zijn onderworpen aan de goddelijke bron, maar die kan nooit betreden worden buiten het zelf en de zelfrealisatie om. Anders zou er luiheid ontstaan, gemakszucht en groot bedrog.

12. De goden zijn maar archetypes van de realiteiten binnen ons, metaforen. De goden worden er niet goed van dat de mens niet opgroeit en alles maar aan hen overlaat.

13. Dit soort praktijken zijn van het lage zelf, het zelf dat we moeten overwinnen en verloochenen.

14. De Heerin is in die zin een beeld van ons hogere, goddelijke Zelf, die ons opvoedt. Dit

gebeurt door persoonlijk, heilig loon, dus in wezen voeden wij onszelf op door wat wij verdienen. Ieder mens heeft het hogere goddelijke zaad in zich. Ieder mens moet terugkeren tot zichzelf. Het valse zelf met al zijn valse zelfgemaakte goden moet sterven. Dit kan alleen door het Heilige, Hogere Zelf, door de zelf-kennis. Buiten is alles een koude markt.

15. Omdat het goddelijk Zelf universeel is, mag je het Zelf ook in anderen gaan zien, en het goddelijke Zelf van anderen in jezelf.

16. Zo is er een groot verschil tussen valse zelf-realisatie en heilige, goddelijke zelf-realisatie. Wij mogen tot het Allerhoogste Zelf komen. Wij moeten komen tot het Heilige Zelf, anders blijven wij afhankelijk van anderen. Je kunt niet alleen maar een kanaal zijn van God, van de bron. Wij moeten doorgroeien om de bron zelf te worden.

17. Er zijn verschillende archetypes, metaforen, die eeuwig zijn om de mechanismes, condities, uit te beelden, als de heilige hiërarchieën. In die zin zullen we een dualiteit blijven. We moeten beide kanten kennen en zijn.

18. Zonder de heilige gebondenheid en het heilig loon eindig je in de valse vormen hiervan. Het persoonlijke zelf is maar een klein stukje van het universele, collectieve Zelf. Dit zit dieper dan het persoonlijke Zelf, en in iedereen. Wij hebben allemaal een Heilige Zelf-Bron, maar niet iedereen leeft hier vanuit. Velen verstoppert dit, en proberen het dicht te gooien, en werpen zich dan op één of andere goedkope god die ze dan voor hun karretje kunnen spannen, opdat hun valse zelf op de troon zit. Dit valse zelf is universeel en heeft zelf die valse goden gemaakt als slaven.

19. De rivier van weeklacht is nauwverbonden aan de paradijselijke afgrond. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het

niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.

20. De Kennis is van een hogere taal, van een hogere logica, van een hoger verstand. Het lagere verstand kan dit niet begrijpen, want het lagere verstand is oppervlakkig en heeft geen diepte.

21. De kennis gaat dus volgens een hoger pad waar het letterlijke wordt ontweken, wat tegen het letterlijke ingaat, om zo de letterlijke autoriteit te verbreken.

22. Dit is dus een baarmoeder ervaring, want je valse identiteit sterft zo, zodat je als een kind wordt.

3.

De aarde is een koorts

1. Als er dan geboorte is gaat dit gepaard met grote verwarring, want alles is anders.

2. Het aardse verstand begrijpt de wegen van de kennis niet, en zal daar altijd tegen blijven vechten. Daarom moet het aardse verstand sterven.

3. De paradijselijke urine, de mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen.

4. Het vlees moest die waarheden dus bedekken, achterhouden. Maar in de diepte is het dus nog steeds aanwezig.

5. De paradijselijke urine is een stof die spiergroei tegengaat, en die zorgt dat men door andere stoffen leeft. Ook spierkracht wordt erdoor geblokkeerd. De paradijselijke urine, de mayim, staat dus voor een

groot medicijn-wiel in het paradijs, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

6. Dit is dus een soort paradijselijke regen, een paradijselijke buffeljager die jacht maakt op het mannelijke superioriteits-syndroom.

7. Deze paradijselijke regen is in het Grieks 'cheimon', in diepte ouranos, die in diepte de paradijselijke urine is.

8. Voornamelijk gaat dit over de geestelijke buffeljacht, die de strijd is tegen de mannelijke suprematie.

9. De ouranos is ook weer een onderdeel van de moederschoot, de bron van paradijselijke geboorte, waar de paradijselijke poelen en rivieren van urine zijn.

10. Wereld is in het Grieks "kosmon", wat "sieraden" betekent, zoals de sterren de sieraden zijn van de hemelen, van ouranos, van urine.

11. In deze paradijselijke sieraden, jachtbuit, zit dus de urine.

12. Deze beelden in het Grieks de cyclussen uit, als een andere betekenis van het woord "kosmon".

13. "Vrucht" is in de worteltekst van het Grieks het loon, de buit, van de jacht en de visserij. Dit gebeurt dus in de cyclus.

14. Zo moeten we komen tot de dag, de hemera, de tijdschijf in het Grieks, waarin we alles ingedeeld zien, als in een klok, als in een kalender, de cyclus.

15. Alles leidt dus tot ouranos, urine, als een paradijselijk hallucogeen, en hierin is dit alles te vinden.

16. Dit is dus de mayim die alles heeft geschapen,

als door visioenen. Het is een paradijselijke drug.

17. De aarde is een koorts. De beleving van de aarde is een koorts. Dit zijn de lagere aardse gewesten, niet het paradijs.

18. Context is een belangrijk woord om op te mediteren, want de mens leeft in tunnelvisie.

19. Daarom zeiden de Germanen al dat de reuzen moesten komen in het ragnarok. De goden hadden de mensen bedrogen. De reuzen zijn een metafoor voor de grotere contexten.

20. In dat opzicht is de contextuologie van belang. Daarom wachtten de germanen op het natuurverschijnsel van de oranje natuurbron van de reuzen, waardoor je door de grotere contexten de diepere symbolieken en abstracties zou zien. Dat gebeurt dus in het afstand nemen, opdat je meer overzicht krijgt en meer inzicht.

21. Surtr zou komen, de wilde oranje reus, om de oude ordes af te breken, als het losbreken van de context die mensen in hun bekrompenheid, kiesheid en kuisheid hadden opgesloten.

22. Dit zou alleen kunnen gebeuren op het hoogtepunt van de ragnarok, de tijd van ijs, oftewel van minderen en hongeren.

23. De oranje bron wordt ook wel de plaats van de martelaren genoemd, van de gevallen en de afgeslachten, oftewel zij die volkomen aan de wil zijn afgestorven en daartoe werden opgenomen door de valkyries.

Het Zolt tijdperk

1. Als kind had ik dromen van de oranje bron die was gekomen, diep in de wildernis. Het heeft me toen ook niet meer losgelaten. Nee, je komt niet tot deze wereld door meer te worden, meer te hebben, maar juist door het minderen, het afstand doen, het hongeren. De wildernis waar de oranje bron was gekomen was erg droog en dor, alsof er een bosbrand was geweest, maar het was een prachtige wildernis. Het is iets symbolisch voor de contextuologie.

2. Ieder mens moet symbolisch tot de wildernis gaan om te minderen, om zo het hogere te zoeken, de hogere contexten, het achterlaten van de kudde om het verlorene (de context) te vinden.

3. Het is tocht door de hongerwildernis, om zo tot het beloofde land (de context) te gaan. Het behoort dus allemaal tot de contextuologie.

4. In het Atlantis tijdperk, in de voortijd, werd het tijdperk van Surtr en de oranje bron ook wel het Zolt tijdperk genoemd, waarin de heersende ordes die bepaalden wat man en vrouw was zouden instorten.

5. Dit zou een algehele verwarring zijn over wat man is en wat vrouw is, als een weg tot de daadwerkelijke betekenissen, doelen, en functies in de context, oftewel het nut ervan.

6. Dit zien we nu al om ons heen, dat mensen niet meer weten of ze man of vrouw zijn, en dat is maar goed ook, want man en vrouw is iets wat binnenin ieder mens is, als principes.

5.

Alles tot sieraad strekken

1. Alle menselijke ordes en de ordes van de goden zouden omver geworpen moeten worden. Daarom moest in het Atlantis tijdperk het Zolt tijdperk komen. Dit heeft allemaal te maken met de komst van de oranje bron, het opengaan van de oranje natuurbron van de reuzen, oftewel de hogere contexten. De mens die voldoende geminderd heeft tot het afsterven van de wil zal hierin opgenomen worden.

2. Er zijn dus dingen die niet meer weggaan in ons leven, hoe we er ook tegen strijden. Het is dan van belang om naar de grotere contexten te kijken, en het te assimileren. We kunnen gelijktijdig variëren en aanpassen als een weg er doorheen. Dat is dan ook wat de daadwerkelijke uitverkiezing is, volgens Darwin.

3. Er waren tekenen van de komst van de oranje bron die de diepere symboliek en abstracties zou laten zien, de hogere contexten, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie.

4. Je kunt sommige dingen in je leven misschien niet weggrijpen, maar je kunt het wel draaien en bruikbaar maken. Je kunt het wel assimileren en je eigen invulling en betekenis aangeven, op een hogere, nuttige manier mee omgaan. Alles kun je zo tot sieraad strekken, als een weg door de dichte wildernis. Anderen kunnen dan volgen. Dat is waar de contextuologie over gaat.

6.

Alles stroomt

1. Het leven om ons heen stroomt in vele lagen. Er is niet slechts één realiteit. Alles stroomt, er zijn vele stromen die heel veel op elkaar lijken. Je kunt je dus je hele leven wel bezig houden over wat iemand over je gezegd zou hebben toen je er niet bij was, dus eigenlijk achter je rug om, maar het antwoord is dualistisch, want er zijn vele parallel realiteiten, vele werkelijkheden.

2. Er blijken meerdere geschiedenissen te zijn. Alles loopt door elkaar heen en in elkaar over. Het regent keihard om ons heen. Alles is veranderlijk, subtiel, diep, voor meerdere uitleg vatbaar.

3. Het is de openbaring van de tuinen, de wildernissen, en dat is ook waar het pad van het minderen, het kronkelige smalle pad door de enge poort naartoe leidt. De natuurkennis zal het verdiepen.

4. Er ligt altijd het gevaar ergens in vast te groeien, daarom moet de mens voortdurend het gezichtspunt veranderen, waar ook de bloemen een beeld van zijn in de natuurkennis, oftewel het cirkelen.

7.

In de bijenkorf

1. De vrouw met het rode slaat op de mens in om de mens los te maken van zijn gezichtspunten, waardoor alles achter hemelse hekken komt, alles wordt tot verhalen, als een terugkeer van de mens tot het hemelse woord wat daar ook een beeld van is, van het veranderen van gezichtspunt, want in het hemelse woord zijn er allerlei verschillende

gezichtspunten te vinden. Als de mens vast blijft haken in slechts kortzichtig geroddel, dan blijft het rode op de mens inslaan, totdat de mens loskomt.

2. In de bijenkorf is honing van zoveel bloemen, zoveel gezichtspunten. Het zijn gelijkenissen. De paradijselijke tuinen zijn belooft aan de getrouwen. De hemelse rede ging over het lijden aanvaarden, en over de gehoorzaamheid die dat zou bewerkstelligen, niet aan de massa's, maar aan de principes van de hogere natuur, wat vaak inhield dat je dan juist ongehoorzaam en rebels zou worden naar de stad van het ego.

3. De natuurkennis laat de strijd zien tussen de piraten van de stad van het ego en de wilden van de natuur. Dat is ook een beetje de ongehoorzaamheid van Simson die met een vreemde vrouw meegang, en zo was ik ook in mijn eigen leven met een vreemde vrouw meegegaan, want die kwam uit Suriname, en dat was op zich niet zo'n probleem, maar het ging mijn stadse familie te snel, en het bracht me na vijf jaar in de grootst mogelijke problemen, net als Simson, want dat is gewoon de prijs die je moet betalen als je een brug legt tussen twee culturen.

4. Het werd een grote oorlog, ook al had ik al vanaf jongs af aan een Surinaamse achtergrond. Toch gaat het pad er dan doorheen, door de Simson ervaring. Na de tocht door de wildernis voelde ik me bedrogen en verraden. Het was een hoge prijs, maar het zaad was gezaaid en daar ging het om. Het was oorlog. En nog steeds is het oorlog.

5. Maar de eenling is fragmentarisch, meervoudig en epileptisch, een thema wat steeds terugkeert in de natuurkennis. De eenling mag niet in een gezichtspunt vastgroeien, dus er moet mee gewerkt worden. Het is als het staren naar een bloem, een lelie.

8.

De boom der realiteiten

1. De pijl raakte hard,
Het was diep,
De pijl bracht over bruggen,
Tot de duisternis,
Tot bruine bloemenvelden
Zeg al uw moeders vaarwel

2. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid,
de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

3. Neem me op, neem me mee met jou,
Langs je voorhangsels

4. Er zijn allemaal parallele realiteiten die langs elkaar heenlopen waarin deze dingen duidelijk worden. Waarom gaan we door dingen heen in ons leven ? Er moet net even iets anders tegenaan gekeken worden. Daarvoor is er het verhaal van de boomhutten, dat de mens in een eindeloze boom is geboren, en dan hoger kan komen tot nieuwe realiteiten, maar toch is het binnen een bepaalde realiteit, en dan is er een overstrooming en dan mag de mens tot een geheel nieuwe boom zwemmen die net even iets anders is.

5. In de boom klim ik van realiteit tot realiteit.
Al deze realiteiten lijken tegen elkaar gekeerd te zijn,
Deze boom is eindeloos, zonder begin en einde,
We werden allemaal ergens halverwege geboren in deze boom

9.

De fluitspeler

1. Ik kijk naar buiten, en alles wat ik zie is water,
Dan breekt het door de boomhutten,
Als ik dan tot een andere boom zwem is die boom precies hetzelfde, maar met een klein verschil,
Het wonder van veranderingen

2. De mens mag leven vanuit dit boek, de lijnen van de verschillende parallellen voor zich hebben, om zo nu en dan te kunnen overschakelen naar andere lijnen, net zoals het spelen van een fluit. Dat wil dus niet zeggen dat een bepaalde realiteit waar we vandaan komen onbelangrijk is of was. Neen. Integendeel. In de parallele realiteit die ernaast ligt zal het zich juist verduidelijken en zal het uitgroeien tot een wonderbare sleutel in ons leven. Ik kan me ontzettend druk maken over lauwe mensen die maar door blijven zondigen, die niet radicaal zijn en dan toch durven te beweren dat ze beter zijn dan andere mensen op hele oppervlakkige grondslag, en dan echt gemene dingen zeggen tegen anderen, wat ook vaak in de kerken gebeurt, en dan allemaal maar liegen en roddelen de hele tijd door, zo hypocriet.

3. Het is pure huichelarij, en toch weet ik dat we dit nodig hadden, en dat het duidelijk wordt in de parallele realiteit, waarin het net iets anders is. Wat is het dan ? Waar is het goed voor ? We gaan langs de weggeschoven voorhangsels heen.

4. Je loopt een kerk binnen, en je ziet mensen over elkaar roddelen, je ziet ze staren, en bij zichzelf denken : Wat kan ik nu eens gaan lopen roddelen. In buitenlandse kerken, zoals in de Surinaamse kerk

waar ik kwam, waren de lichte donkeren bijvoorbeeld weer racistisch naar de donkerdere donkeren, en ook als je blank was werd je het pisaaltje. Natuurlijk zijn er enorm veel goede, lieve, gastvrije mensen in de kerk, en vooral ook in Suriname, maar ik heb ook het corrupte deel gezien, en dat was eigenlijk nieuw voor mij. Voor mij zijn dat geen daadwerkelijke Surinamers. Surinamers behoren multi cultureel te zijn, eenvoudig, gastvrij, en nederig, maar ik zag ook de andere kant, en toch was dat dus weer belangrijk. Toch was dit onderdeel van het natuurverschijnsel. Het kwam als een storm, een stortvloed van leugens. Het gebeurt in iedere kerk wel bij tijd en wijle, ook in de kerk waarin ik opgroeide en de kerken waar we naartoe gingen. Ben je in een andere plaats of bij familie of op vakantie, ga je daar ook naar de kerk, en dan maak je heel wat mee. Mooie dingen, leuke dingen, bijzondere dingen, maar soms ook zeer slechte dingen. Het hoort er allemaal bij. Het zijn de cirkels van de bloemen. De bloem wil je iets laten zien.

5. De natuurkennis is natuurlijk niet voor een gat te vangen. De boom is een soort bloem, zoals zelfs de stad een soort bloem is. Dit zorgt er dus ook voor dat je niet vastgroeit in een bepaald gezichtspunt. De bloem staat altijd voor het veranderende en meervoudige gezichtspunt.

6. Wat is de bloem ? Het zit aan een touw vast aan de aarde. Deze touwen zorgen voor verbondenheid aan de natuur, dat telkens het goede gedaan wordt, en zodat de bloem niet afdrijft naar slechts een gezichtspunt. De bloemen zijn een beeld van de hemelse gebondenheid. Door hun meervoudige gezichtspunten blijven ze in de droomwereld. De wildernis schuilt achter het touw. We komen binnen door het touw.

7. De mens is losgeraakt van de natuurtouwen. Ze grijpen en ze doen maar, allemaal zeer lichtzinnig. Altijd rennen ze maar rond en trekken hun mond los bij het minste of geringste. De mens is afgedwaald

van de natuurrust. De bloemen wijzen weer terug op de natuurtouwen. De natuurkennis spreekt over een natuurbrug van touwen terug tot de wildernis.

8. De mens was bedoeld als verbonden aan de natuurtouwen, anders zouden er teveel gevaren zijn. De natuurtouwen leiden en beschermen de mens. De mens dient gevoelig te worden voor deze natuurtouwen. Het zal dus een grote strijd zijn tussen de touwen van de stad van het ego en de touwen van de natuur.

10.

De natuur spreekt in metaforen

1. Ligt in de natuurtouwen dan ook het geheim van de metamorfose ? In de aarde is het geheim van de natuurtouwen. De mens heeft het niet gezien. Alleen de eenling komt tot het geheim.

2. In de diepte is het geheim van de onweerstaanbaarheid en het geheim van de onontkoombaarheid, twee karaktereigenschappen van het natuurtouw. Dit natuurtouw doet de mens altijd minderen en afzonderen tot een eenling. Daartoe is de natuurkennis gekomen, en de prediking van het natuurtouw. Uiteindelijk houdt je alleen de natuur nog over, en de natuur spreekt nu eenmaal graag in metaforen.

3. De mens werd voortgedreven door de krachten van het kwaad, en de mens had hulp nodig. De mens was een speelbal geworden. De mens moest terug naar de hogere wil, naar de hogere kennis. De natuur predikte het touw. De mens was gebonden door het touw van het kwaad, en moest nu terug tot het touw van het goede, oftewel het natuurtouw. Het is niet zo dat een mens geen vrije wil heeft, maar de

mens moet dus komen tot het punt van het afleggen van de vrije wil, opdat de hogere wil kan komen. Dan komt er iets groots en heerlijks van de natuur wat we niet meer kunnen weerstaan en waaraan we niet meer kunnen ontkomen, want het is iets eeuwig.

4. Is dat dan een makkelijk pad ? Neen. Maar we zijn dan wel geborgen in God, wat we dan ook mogen meemaken. God heeft ons geen gemakkelijke tocht beloofd door het oerwoud, maar wel een behouden aankomst. Uiteindelijk is dat het belangrijkste dat we ondanks alles toch God's kinderen zijn. Het lijden wordt ons niet bespaard, maar het zorgt ervoor dat we in God blijven en geen slaven van de zonde zijn, en de wil van het vlees niet meer volgen. Zo kan de mens voor veel gevaren behoed worden in deze zware, dichte en woeste oerwouden.

11.

De verboden boom van gulzigheid

1. De stad heeft de boodschap van de natuur nodig om de vrije wil weer te beteugelen.
2. Het geeft niet makkelijk mee, en geeft zich ook niet makkelijk weg, maar er is een weg.
3. De dichter laat de geheime paden zien in de wildernissen van het bestaan. Nu moet de mens het nog leren begrijpen en tot nut gebruiken.
4. We moeten de strijd tegen de overmaterialistische en hedonistische stad van het ego winnen.
5. Het gaat om het hebben van een persoonlijke

relatie met de hogere kennis waarin je offers moet brengen.

6. De godvruchtigen moeten teruggeleid worden tot het overdenken.

7. Volharding is een voorwaarde, oftewel het natuurtouw.

8. De zonde is de gulzigheid van de mens, en die werd door de grote massa aanvaard.

9. De mens had alles van God gekregen, en er was slechts één vrucht verboden, die van de zonde van gulzigheid, en toch nam de mens hiervan.

10. In zijn gulzigheid wist de mens het altijd beter, zelfs beter dan God, de oorsprong van alle kennis. De mens had de waarheid verworpen, en had de leugen aangenomen, allemaal vanwege gulzigheid.

11. De mens viel ten prooi aan ijdelheid, onreinheid en ongerechtigheid, die van geslacht tot geslacht werd overgeleverd, bij de kinderen werd ingeprent.

12. De lijdensgezinde werd tot een verdunning van zijn tegenstander, en zo overwon hij het kwaad.

13. De daadwerkelijke wedergeboorte is alleen bestemd voor de enkelingen, de eenlingen, die zich totaal van de zondige wereld hebben afgezonderd, niet aanpappen met de stad van het ego.

14. Al met al heeft het veel meer te maken met het gaan tot de diepere natuurschool, iets wat nooit door spijbelaars gevonden kan worden.

15. Het materialisme was hoog opgelopen. Door de aflatenhandel kon je vergeving ineens kopen, voor zowel jezelf als voor anderen, zonder daadwerkelijk berouw te hebben en je te bekeren. Ook het hiernamaals kon gekocht worden. Het was een handel in lucht. Zielsgeluk kon gekocht worden. De

kerk zelf was hierover verdeeld, want de bedelorden toonden juist dat armoede en de natuur de weg waren tot de hemel, en dat rijkdommen een valstrik voor de dwazen waren.

16. Van het geld van de aflaat werden er nieuwe kerken gebouwd. Het beest van de aflatenhandel, van de verkoop van het geestelijke, was een afschuwelijke vorm van de verboden boom van gulzigheid in de middeleeuwen.

17. Maar waarom wordt het geestelijke dan nog stil verkocht in de kerken, en viert het materialisme nog steeds hoogtij in stad en kerk vandaag de dag ? De verboden boom van gulzigheid is hoog gegroeid met allerlei takken, en het is wurgend, en schreeuwt ten hemel. Waarom ? Waarom ? Gezondheid wordt vandaag de dag verkocht, en het recht wordt verkocht. Alles is voor de verkoop. Men denkt dat men God en geluk kan kopen en kan verkopen, om zo maar niet dat smalle pad tot de hemel behoeven te gaan, maar het is groot boerenbedrog.

18. Blijkbaar heeft de mens de boodschap van Luther en Calvin dus niet begrepen en niet ter harte genomen.

19. Calvin in de jaren 1500 en Darwin en Nietzsche in de jaren 1800 predikten allemaal dat het om de eenling ging. Darwin stelde dat de uitverkiezing iets van de natuur was, namelijk de natuurlijke selectie, en die nam alleen maar de enkeling, anders zou het niet werken.

20. Iedere Simson kent zijn Delilah, en iedere Ahn zijn Goliath. Daar moet elke eenling doorheen. Jakob had zijn kreupelheid door wat er op Pniel was gebeurd.

21. Jakob was de kreupele als beeld van de gevoeligheid die hij op Pniel had ontvangen. Hij was zijn materialisme, zijn vlees, zijn zonde, kwijtgeraakt hierdoor.

22. Het is dan aan de mens om te kiezen tussen het vlees en de diepte. Als de mens slechts vlees is, dan zal er niks meer van zo'n mens overblijven.

23. Dit is de natuurkennis, en vandaar dat de natuurkennis ook de brug is tussen het christendom en de islam, en tussen het calvinisme en het communisme : Verdun, en herzie je gezichtspunt. Fragmentariseer. Er is alleen werkelijkheid in de aretaitische filosofie, die dus minderend en fragmentariserend is.

24. Metaforisch en verdund en speciaal geselecteerd, uitverkozen, kan het tot waarde en nut gestrekt worden en tot heilzaamheid. Dan kan het dus zelfs medicinaal zijn, en dat moet ook wel, want we staan oog in oog met het extremisme ervan omdat het nu eenmaal niet verdiept is.

25. Alles moet zich dus weer meer matigen en dat gaat alleen door kennis. Spijbelaars zullen bedrogen uitkomen.

26. Waarom houden de materialisten de sleutel der kennis (gnosis in het grieks) verborgen ?

27. Ze zijn dronken met het bloed van de profeten. Ze kunnen daarom ook best nog heel religieus overkomen. Dronkenschap imiteert namelijk. Denk aan de dronken hoer in het boek Openbaring. Dronkenschap is de grootste religie vandaag de dag, en in hun dronkenschap beschiet men elkaar, en wordt er geen strijd gevoerd tegen het daadwerkelijke kwaad : het niet (willen) kennen.

28. Of is het misschien belangrijk de kijk op boeken te veranderen ?

29. De missie dringt, en de boog is gericht. De oorlog valt niet te ontwijken in oorlogstijd, maar er moet wel een pad komen tot een beter bestaan. En

daartoe is het boek, hoe je het ook wendt of keert, daartoe is ook de schrijver en de lezer.

30. Het is de afwisseling tussen land en zee. Het hoort bij elkaar. Daar waar het ene boek stopt gaat het verhaal in een ander boek verder. De hiaten tussen de boeken zijn interessant. Veel wordt er over geschreven, veel over gelogen. Is 'maar zie, ik schrijf slechts' dan een excuus voor de leugen? Maar de lezer kan het weer rechtzetten, in de juiste context plaatsen. Er ligt dus een ware missie voor de lezer.

31. Maar vele valkuilen liggen er voor de lezer. Maar behoort dat niet slechts tot het verhaal? Wat is een verhaal zonder valkuilen? Is dan ook het verhaal een uitvlucht voor de leugen? Met wat lezers commentaar wordt het tot de waarheid, in de juiste context.

32. Dan is het als een waarschuwing. Iemand vertelt een verhaal, iemand met een andere kijk op het leven, een vreemdeling van verre, of iemand heel dichtbij die je eigenlijk nooit hebt opgemerkt.

33. Iemand met een andere kijk op het leven, iemand die over het hek is gegaan, of altijd al aan de andere kant van het hek heeft geleefd.

12.

Van honger tot eenzaamheid

1. De mens komt van moeder honger tot moeder eenzaamheid in de wildernis, en zo spreekt de natuur moeder in geheimenissen tot de mens. Zo komt de mens dus tot moeder obscuriteit.

2. De calvinistische drugs ligt diep in het lichaam van de mens en kan niet zomaar geloozd worden,

ook omdat er fundamentele stoffen tussenzitten. Het kan dus wel gezifd worden.

3. Er komt een punt in je leven waarop je de betrekkelijkheid van alles gaat inzien. Je kan er dan niet meer van genieten als voorheen, en gaat dan op zoek naar de vaste waarden van het leven, door het hongeren.

4. Je kunt het oude niet vasthouden. Alles verandert, ook je gevoelens erover. De mens zal dan moeten gaan tot een nieuw leven, en tot een nieuwe manier van leven. Dat nieuwe leven is meer fragmentarisch, meer geselecteerd, en meer subtiel.

5. Het hongerpad van Calvijn leidt hiertoe, als de nachtelijke overweldiging, wat het gebied is tussen slapen en waken, oftewel de tussenslaap. Dan is de mens in de wildernis tussen het slapen en dromen in. Het is dat wat de mens overweldigd vlak voor het slapen, dat wat komt in de nacht, als de mens zijn grip verliest, zijn duim wordt besneden.

6. De mens wordt weer uit de tussenslaap gedreven tot de slaap zelf, en tot de voorhangsels van de droom, en dan tot de voorhangsels van de dag. De mens kan namelijk het directe niet aan, en daarom duiden de voorhangsels de tussenstappen en voorwaardes aan.

7. Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.

8. Ezaü nam van het rode, en verloor daardoor ook zoveel, zijn sociale identiteit, grip en status. Het was als een grote besnijdenis van de duim waarmee hij de kom greep.

9. Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.

10. Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.

11. Het is dus om het houvast te verliezen, de grip, als de besnijdenis van de duim, want de valse zekerheden staan de mens in de weg. Deze verliest de mens tussen waken en slapen. Dan wordt alles anders en gelden er andere wetten. Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. Zo komt de duim-besnijdenis tot de reus, oftewel tot de grotere context. De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ?

13.

De kwal van overbewustzijn

1. Er is een strijd tussen de betweterige, zelfgenoegzame mens en God. God zal die mens bij de leugenachtige, zondige voorlok grijpen. Het denken van de mens moet besneden worden. Om aan zo'n mens te ontkomen moet de eenling zich ter aarde werpen en tot God naderen.

2. De mens moet terugkeren tot het natuurverschijnsel op het hongerpap. Het is iets wat plaatsvindt tussen Simson en Delilah, een overweldiging. Toen de Israëlieten tot de rode zee gingen was dit een beeld van het rode, de tussenslaap. Zo kwamen ze tot een andere werkelijkheid, een ander patroon. De mensen om ons heen zijn vaak geen personen, maar patronen, en dat is waar het ook om gaat. Wij zijn in diepte geen personen, maar patronen, van de natuur, die zich dan natuurlijk wel weer kunnen personificeren.

3. De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpap opgezet. Daarom moesten Ezaü en Irak van het rode nemen, en moest Israël tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheilgd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.

4. De mens wordt door een overbewustzijn in de stad van het ego vastgehouden. Dit is een hypnotisch groeps-bewustzijn. Het is niet echt. Het is een parasiet, een kwal die zich vast heeft gezogen in het hoofd van de mens, en met zijn tentakels aan andere mensen is verbonden. Hij voedt de hoofden van de mens met gif, verbonden aan een moederkwal. Hij geeft de mensen verschillend voedsel, zodat ze elkaar in de haren vliegen, en daar voedt de kwal zich weer mee. Allemaal door overbewustzijn. Het rode moet het overbewustzijn dus weer minderen.

5. Het is groeps-hypnose door valse zekerheden. De mens denkt dat wat hij denkt dat dat de waarheid is, en vaak denkt hij dat anderen het ook denken, alsof het de collectieve waarheid is. Dat is wat het overbewustzijn doet. Het maakt de mens krankzinnig. Iedereen bewaakt elkaar, en iedereen denkt dat hij door de ander wordt bewaakt.

6. Daarom zal het rode het ontwustzijn brengen. De mens is overbewust, overzeker, totaal verdwaasd. In

het rode staat de mens oog in oog met de natuur, en zal alles weer in balans komen. De ware mens zit slechts tussen mensen in, als de prediking van de natuur.

14.

Kennis is zeldzaam

1. De telos is een medicijn in de bron van de gnosis. Het is een onderdeel van ons immuun systeem. Zonder telos, doel, zijn wij al levende dood. Laten we dit op een rijtje krijgen. Dit zijn dus allemaal griekse woorden. Belangrijke woorden. Daarover gaat de teleologie. Krijg je doelen op orde. Het is een middel om het gif uit ons leven te lozen, een middel ter ontgiftiging dus. Telos, doel, is een dieper monetair geestelijk systeem, wat dus een belangrijk wapen is in de strijd tegen mammon, de boze wil van het materialisme.

2. Telos sloeg Jakob op Pniel zodat hij overwon. Wij worden geslagen opdat wij de boze kunnen verslaan. De liefde is zeer bruut. De liefde is doelgerichte kennis, de telos. Als we het boek Spreuken lezen dan spaart de moeder haar jammerende zoon niet, want zij moet hem beschermen tegen het zielsverwoestende materialisme, zijn wil. Zo wordt de mens ingewijd in de kennis. De wonden door een vriend geslagen zijn oprecht gemeend, maar overvloedig zijn de kussen van de vijand, stelt het boek Spreuken. Hebben wij wel in de gaten wat overmatige verwennerijen in het westen zijn ? Een onomwonden bestraffing is beter dan verborgen liefde, stelt Spreuken, en een verzadigd mens vertreedt honingzeem, maar voor een hongerige is al het bittere zoet. Bloedige striemen zuiveren het hart uit. Hebben wij al deel aan deze bloedige striemen,

of hebben wij de honger en de tucht verworpen en in de steek gelaten om zo welwillend bedrogen te worden door de mammon van het westen, honigzeem vertredende ?

3. Jakob werd geslagen door het hemelse doel en was zo gevoelig voor de rest van zijn leven, om zo de mammon te verslaan. Alleen zo zijn wij bewapend, als we eerst het wapen zelf voelen. Zo werd Jakob een ander mens.

4. Zijn we al bij de telos geweest ? Hebben wij wel gespaard, of hebben we alles zielloos en doelloos lopen verspillen ? Daartoe wil de telos ons besparen, en daarom zegt de telos soms : nee.

5. De telos kan ons rijk maken in alle dingen, en dat is een hele andere rijkdom dan aardse rijkdom. Waar het om gaat is een doel rijk leven te hebben. Leef er dus niet zomaar op los. Alleen door de honger en de tucht kunnen we waarlijk rijk worden.

6. Er is een veel hoger leven. De aarde is slechts een zinloze wilsmatigheid. Was dit de reden waarom Jakob een ladder zag tot de hemel ?

7. Altijd weer laat de natuur een waarschuwend geluid horen, ter opvoeding van de mens, om de mens te beproeven.

8. Plato stelde dat de mens in een droom leeft, en dat alleen de filosofen wakker willen blijven.

9. Wat als we ineens wakker worden en alles blijkt maar een droom geweest te zijn. Hebben we dan niet onze tijd verspild ? Tijdverspilling hoort bij het materialisme.

10. Het is als water naar de zee dragen, of een bodemloze put proberen te dichten zoals in de Griekse mythologie. Het is absurd. Maar dat is een eigenschap van de wil van de mens : zinloze gejaagde wilsmatigheid, allemaal tijdverspilling en

energie verspilling. Straks is het allemaal weer weg, en wat dan ? Wat heb je dan bereikt ? Waar is het allemaal goed voor geweest ?

11. Wat zijn familie banden waard ? Alleen zij die de hemelse wil doen zijn familie. Aardse familie banden zeggen dus niets en zijn waardeloos. Je bent familie als je doel-kennis hebt, telos. En zulke familie moet je zoeken met een lampje. Zulke familie ligt niet voor het oprapen. Veel zogenaamde familie is allemaal een product van de wil van de mens, ziekelijke wilsmatigheid, als een sexueel overdraagbare ziekte, ja, als een miskraam.

12. Kennis is zeldzaam. Een dom mens heeft geen zintuig om complotten te onderkennen, laat zich dus heel eenvoudig manipuleren en intimideren. Een dom mens doorziet niet dat mensen en systemen die ogenschijnlijk onafhankelijk van elkaar schijnen te werken toch een eenheid kunnen vormen in de vernietiging van de mens.

13. Hoe absurd zijn de mensen om ons heen. Je moet er niet te lang naar kijken. Trek verder als je je les hebt geleerd, want dat is het leven niet.

14. De kennis vertraagt altijd weer. Als je heel diep in jezelf gaat kom je uiteindelijk ook weer bij de ander terecht.

15. De wil gebruikt geloof om zichzelf te bevredigen, maar kennis gebruikt onderwijs en filosofie om de mens los te snijden van al te gemakkelijke zelfbevrediging die op zich doelloos is.

15.

De kerk vastgeraakt in voorouder verering

1. De mens moet oppassen met vertrouwen, met het bekende, met gewenningen, want voor de filosofie is alles even vreemd en problematisch, met potentieel gevaar. Vertrouwen zou de mens doen indutten, het bekende, het 'oh ja, dat ken ik'. Neen. Je kent het niet. Het is vreemd. En pas er maar mee op.

2. Ik had een droom van een klein donker mannetje in het bos, dik, met een lichtgroen lichtblauwe monnikenpij aan. Hij danste bij een grote dennenboom waarin een grote vogel zat, om het te lokken. Hij had voer bij zich om de vogel te lokken. 'Kom maar, kom maar,' zei het mannetje, en veranderde toen in een omaatje met een knotje, een verwennend omaatje. Hij probeerde het vertrouwen te winnen van de vogel, die uiteindelijk kwam, maar toen was het mannetje weer in een monnikje veranderd, en greep direct de vogel bij de nek en liep ermee weg. Ergens in het bos kwam hij toen met de vogel aan bij zijn hol en ging toen over een laddertje naar beneden. Het mannetje begon met zijn hoofd te schudden, en schudde allerlei andere hoofden die hij had van zich af, en begon het van hem los te trekken, en toen begon hij ook lichamen uit hem te trekken, totdat hij een heel dun mannetje was geworden, nog steeds in die monnikenpij. Hij lokte dus wezens met vertrouwen en maakte ze zo als een deel van hem. Het was de geest van vertrouwen, een groot bedrog. Hij wrong zich in allerlei bochten, kon in van alles en nog wat veranderen, om andere wezens te strikken en deel te maken van zijn lichaam. Dat is wat wilszucht doet. Wij moeten niet vertrouwen, maar toetsen. Elke nieuw gevonden waarheid is ook weer een nieuw probleem, omdat het verkeerd gebruikt kan worden. De mens moet dus altijd voorzichtig blijven wat het ook is. Het is en blijft het vreemde en potentieel gevaarlijk. Elk nieuw gebied heeft zijn eigen valkuilen. Wees daarom op je hoede. Zelfs als er een nieuwe waarheid op je afkomt kun je het nog verkeerd interpreteren.

3. Daarom zei Plato dat het komende rijk een rijk zou zijn van filosofen.

4. De kerk was vastgeraakt in voorouder verering, terwijl de voorouders er meer mee gediend zouden zijn als hun materiaal kritisch verdiept zou worden. Ook de voorouders waren vastgeraakt.

5. Er moeten wel tegengestelde krachten zijn, anders zou de mens niet overleven, zou de mens totaal verlammen, en zou alles uiteindelijk totaal vergaan en zou er niets meer zijn. Het is daarom ook een noodzakelijk kwaad dat de mens door zoveel wreedheid en lijden heenmoet. Degene die deze pijn niet voelt is een gemene ziel, zonder empathie en medelijden met de ander. Het is iets universeels. Ook daarom moet de mens er dus doorheen. De hemelse filosofie komt de mens dan echter hierin tegemoet als een hulp in woeste zee.

6. Alles ligt in het zelf vastbesloten. De mens ontkomt niet aan het zelf, juist omdat het iets persoonlijks is, en persoonlijk is een metafoor van diepte, en dat moet volkomenheid bereiken.

7. Kierkegaard bracht weer een theologisch element in de filosofie, namelijk van de God van het individu achter de valse afgod van de massa's.

8. De mens had een gids nodig, maar eerst was er een strijd tegen de ijzeren nazi. Eerst moest de mens de confrontatie aangaan met zijn lagere zelf, zijn lust tot wil en tot macht, zijn lust tot roem. Geld probeerde de mens te lokken.

9. Alleen als de mens dus een eenling wordt door met kudde mentaliteit te breken kan de mens dus waarlijk zichzelf worden. De brullende massa's hebben alles gemaakt door de wil, en hebben dus zelfs een wilsmatige pseudo-kennis gemaakt, oftewel de lagere rede.

10. Taal zonder filosofie is een bedrieger, zoals de

orthodoxe taal farizeeers die de hoofden van kinderen plunderen. Taal leraren kunnen op school het ergste tuig zijn wat er op kinderzielen wordt afgestuurd.

11. Kierkegaard was als een Ismael, of een Jakob op Pniël, in een strijd met het algemene, het ingebakken, het uitgedokterde, het universele, door zijn angst en zijn relatie met de angst om zo te komen tot de vrijheid van de mogelijkheden, de andere verborgen werelden, de obscure uitzonderingen en afgezonderden.

12. Kierkegaard streed hierin tegen het oververtrouwen van de samenleving en de kerk, tegen het al te makkelijk en snel verzoenen van de elementen.

13. Kierkegaard voerde een dialectiek van uitzonderingen, en verfijnde het absurdisme, wat getoetst moest worden aan de angst. Als de mens geen gezonde angst had dan zou de mens tot het lagere absurdisme komen, het materialistische absurdisme. Kierkegaard richtte zich op het hogere, filosofische absurdisme, om zo het pad van de uitzonderingen te gaan. Hij was een paar eeuwen op zijn tijd vooruit.

14. Kierkegaard was een bruto naar het beest van zinnelijk genot. Hij wilde de bedriegelijke kortaangeboden rede van dit beest overstijgen. Hiervoor had hij veel angst nodig en obscuriteit, anders zou hij ook door dit beest gepakt worden.

16.

Van Maria tot Moria

1. Kierkegaard moest vechten voor zijn leven. Hij moest komen tot het pad van de uitzonderingen, anders zou hij één worden met de kuddes en zo

verstenen.

2. Kierkegaard stelde dat het dialectische systeem van Hegel, dus van stelling en tegenstelling komen tot samenstelling, alleen gevormd kon worden door het eenlingenschap, op het pad van de uitzonderingen.

3. Het was een totaal andere oorlog dan die van de religies. Ze vuurden elkaar aan, inspireerden elkaar, maakten iets moois van elkaar. De één werd het werk van de ander. Ze versierden elkaar.

4. Het heeft geen zin om tegen het absurdisme te strijden, want het wordt alleen maar absurder, en in je strijd tegen het absurdisme word je zelf ook alleen maar absurder.

5. Je denkt het slechts, het is niet waar, stelt de Duitse filosoof. De werkelijkheid ligt altijd genuanceerder.

6. In Kierkegaard's boek 'Vrees en beven' (1843) stelt hij dat Abraham werd tot een monster om Izaak van de borst van Sarah te laten ontnemen, en waardoor Izaak zijn geloof verloor. In mijn kinderdromen werd ik ook losgesneden van de moeder, en de vader was een monster. Dit gaat dus over een periode in de kerkgeschiedenis waarin de mens wordt losgetrokken van de moeder kerk. De vader is een monster die zijn kind op die manier offert, alhoewel dat slechts metaforisch is. Het kind moet namelijk de bron in zichzelf zoeken, zijn innerlijke moeder. Dat de vader een monster is is een beeld van de verbrokenheid van het kind die van de moederborst is losgetrokken. Volgens Kierkegaard was de moederborst voor dat doel zwart gemaakt. Het kind moest zo van geloof komen tot de rede, tot de hogere rede wel te verstaan, van het individu. Daarom liepen de paden van de kerk tot de filosofie.

7. De vader is slechts een innerlijke dynamiek van

het kind die er voor zorgt dat hij niet terug gaat naar een uitwendige moeder, maar op zoek gaat naar de inwendige moeder, oftewel het principe. Het kind moest gaan van Maria tot Moria, of tot mara, bitterheid. Maria is ook de naam voor god in het Aramees. Het kind moest hiervan loskomen om op zoek te gaan naar zijn innerlijke bron, niet meer een uitwendige god. Moria was de berg van dit offer. Hier verloor volgens Kierkegaard Izaak zijn geloof.

8. Izaak keek naar Abraham's gezicht, stelde Kierkegaard, en het gezicht was totaal veranderd. Dit gebeurde nadat Abraham zich van Izaak had afgekeerd, was weggerend. Toen hij terugkwam was hij anders, als een monster. Abraham zei dat hij Izaak's vader helemaal niet was, maar een afgoden dienaar, en God had dit ook niet van hem gevraagd, maar het was slechts zijn eigen wil. Hij greep toen Izaak bij de keel en gooide hem op de grond en begon op hem te schelden. Hij noemde hem een stommeling om te geloven dat hij zijn vader was en dat dit allemaal van God zou komen. Van schrik richtte Izaak zich toen tot zijn innerlijke bron, het hogere. Abraham was blij dat Izaak nu inzag dat hij een monster was, zodat Izaak zijn ware relatie met de ware bron niet zou verliezen. Ook Sarah was tot een monster gemaakt, haar borsten zwart gemaakt, opdat Izaak dus niet meer terug zou gaan tot het materiële. Hij zag nu wat het was, zoals ik ook eens een kinderdroom had over dat de vader en moeder in monsters waren veranderd. Zij waren henzelf niet meer. Er waren geen herkenningpunten meer. Izaak moest zijn moeder verliezen. Hij mocht geen moeder meer hebben, want die was alleen binnenin.

9. Izaak kon niet spreken over wat er was gebeurd.

10. Schopenhauer was als de Calvijn van de Duitse filosofie : de wil van de mens moest eraan. De mens moest zijn vrije wil weer inleveren, opdat de hogere uitverkiezing van de natuur, die uit principe zeer selectief was, zoals Darwin stelde, kon komen.

11. Dit is een oude germaanse waarheid : de walkuren zouden alleen diegenen opnemen die aan hun wil op het strijdveld waren gestorven. Ze lieten zich hierin niet bedriegen door uiterlijke vormen, want dan zouden ze zelf uit de hemel vallen. De strijdgodinnen verkozen geen mannen vanwege hun stropdassen of grote voertuigen of vanwege veel geld, maar ze keken ernaar of hij sober genoeg was geweest, ascetisch genoeg, of hij een eenling was. De walkuren (of valkyries) waren dus gewoon puur de natuur principes zelf die de man in zichzelf moest ontwikkelen en moest oefenen. Dat is de ware betekenis van 'het hebben van een vrouw'.

12. Laten ze zichzelf niet voor de gek houden hiermee. Dit zijn metaforen van filosofische principes die de mens in zich moet ontwikkelen. De vrouw bestaat dus helemaal niet, maar is slechts een metafoor ergens van. Niemand is zomaar vrouw of man. Er wordt hier een diepere filosofische taal gesproken.

13. In de stad of net buiten de stad kruipen de van de zonde en gulzigheid dik geworden mannen naar de zonde toe en noemen het geloof.

14. De jaren 1800 moesten gezonde voorwaarden stellen om het prikkeldraad te leggen om de Kantiaanse filosofie heen, want er werd inmiddels al flink misbruik van gemaakt, wat zijn hoogtepunt kreeg in de jaren 1900.

15. Deze lijnen trekken dwars door de kerk en de new age heen. Niemand ontkwam dus nog aan het Kantiaanse fundament en model, zowel in goede vorm als in pseudo-vorm.

16. Kant ziet de filosofie als mentale architectuur. Alleen maar gelukzaligheid is niet het hoogste goed voor de rede, stelt Kant, want er moet waardigheid zijn, de juiste zeden, wat in de rede inbesloten ligt. De rede is dus niet hedonistisch, en de mens die het geluk wil mag zich afvragen : ben ik het waardig ?

En wat is het ware geluk ? Is de ascese niet een weg die veel dieper gaat ? Kent de mens bijvoorbeeld het belang van pijn en verlies ? En is het geluk juist ook niet dat wat je aan de ander geeft ? Dit hoeft zeer zeker niet rechtsstreeks te zijn. Het kan ook heel subtiel gaan, maar vast en zeker. Het kan ook heel langzaam gaan, maar zeker. Wat is het ware geluk ? Volgens Kant is het een belangrijkere vraag voor de rede : wat is waardigheid ?

17. Kant stelt dat in de kinderjaren van de rede het als eerste dogmatisch is. Dat is ook niet zo vreemd, want het kind heeft nog geen begrippen om zichzelf uit te drukken, en gebruikt dan het weinige wat hij heeft of gewoon wat hem geleerd is. Dat kan dan heel bot overkomen, maar het kind heeft geen ander medium nog, dus de mens moet ook zeker door woorden heen kunnen prikken. Het kind spreekt dus in feite heel cryptisch en symbolisch, abstract. Dan komt de tweede fase waarin het oordeelsvermogen door ervaring voorzichtig is geworden en wijs, dus als tweede is het sceptisch. Maar dit oordeelsvermogen moet dan nog rijpen, volgroeien, door het toetsen en het vinden van vaste grond. Het is niet slechts getoetst, maar ook beproefd, dus eigenlijk zelf-beproeving. Dit houdt volgens Kant in dat niet de feiten van de rede beproefd en beoordeeld moeten worden, maar het vermogen en de deugdelijkheid van het systeem van de rede. Dat is volgens Kant de kritiek van de rede.

18. Kant stelt dat de rede zich altijd moet onderwerpen aan de kritische rede. Zo niet, dan wordt de rede verdacht. Er moeten altijd weer kritische noten in de rede zijn, anders is het niet veilig. Kant stelde ook dat er een grotere eenheid is wanneer er een grotere verscheidenheid wordt toegestaan die elkaar ondersteunt.

19. Kant stelde dat juist in de grotere eenheid door de grotere verscheidenheid het doel zichtbaar zou worden.

20. De natuur, de tijd en de beweging, brengen het weten voort en zo het zelfbewustzijn, die gesplitst is in negativiteit, als een onderscheidingsvermogen, en dit kan alleen het ik zijn door anders te zijn, en juist door het opheffen van het zelf is het het zelf.

21. Het goede is niet het goede en het kwade is niet het kwade en op sommige niveau's vallen ze samen, in de zin dat het kwaad een abstractie kan zijn van het individu, het zelf, de eenling, en het goede een abstractie kan zijn van het zelfloze.

22. Dit zijn niveau's waarop het goede en het kwade zijn opgeheven. Dit is de zuivere negativiteit als een onderscheiding. Het negatieve is het andere, als een andere, abstracte formulering van de werkelijkheid. Dit hele proces beschrijft ook het voor-zich-zijn, of jezelf weten in de andere.

23. Religie is er om het zelfloze uit te beelden. De mens moet namelijk ook hongeren om zichzelf te verliezen. Alles om ons heen is nog lagere vormen die afgeleid zijn van hogere vormen, dus dit al wel in zich dragen.

17.

De Kantiaanse God

1. Het gaat erom te werken en te bouwen aan het grote niets, omdat het iets vals is geworden, af is geweken, door de dictatuur van de kerk en het materialisme, die de materie als uitgangspunt heeft.

2. Luther stelde dat er een nieuwe God moest komen, omdat de God van de oudere kerk materialistisch was en niet open voor het hogere geestelijke.

3. Met Kant kwam die nieuwe 'God', de hemelse

Rede, wat al door de filosoof Spinoza was gesteld. Deze 'God' was zowel de Rede als de Natuur, niet meer de mens als centrum. Voor de mens die altijd zichzelf als God had gezien was dit een hele vreemde God die gekomen was, de Kantiaanse God. Maar deze God sloeg in als een bom.

4. Niemand kon nog aan deze God ontkomen. Het was een buitenaardse werkelijkheid die zich opdrong aan de onderdrukte aarde. Het was een grote bevrijding voor de aarde en het denken van de mens. De Kantiaanse God was zelf-verantwoordelijkheid, maar dat was juist de poort tot vrijheid, want wie anderen zou bevrijden zou zichzelf bevrijden. Kant was dus een grote verzetsstrijder tegen de tirannie van de kerk en het materialisme. De Kantiaanse God kwam niet zozeer met profeten, maar met filosofen.

5. Er was dus een tweede Luther gekomen, die ditmaal niet slechts zijn stellingen op de kerkpoort plakte, maar de kerkpoort openbrak.

6. De Kantiaanse God wond er geen doekjes om : de hele werkelijkheid was slechts een verschijningsvorm, en vals, en daarmee ook de kerk. De kerk had bij voorbaat de strijd al verloren. Kant gooide de poorten van de kerk wagenwijd open. Niemand kon het nog stoppen. Wel waren er dus veel mijnen gelegd aan weerszijden van het pad, en zouden er als gevolg vele pseudo-Kantiaanse bewegingen ontstaan.

7. Ook de Kantiaanse God zou verdraaid worden, en het zou zijn hoogtepunt hebben in de jaren 1900 en daarna de jaren 2000. De mens moest terugkeren tot de Kantiaanse God. De mens was van het pad afgeweken. De mens moest dus terugkeren tot de jaren 1700 en 1800. Hier lag een belangrijk fundament, een belangrijke oorsprong, waarvan de mens was afgeweken. De jaren 1900 en de jaren 2000 waren de jaren in de klauwen van de oneindig sluwe bacillen die het aardrijk opnieuw hadden

bedrogen.

8. In de jaren 1700 en 1800 ligt de mens tussen kerk en materialisme in. Hier tussendoor ligt een pad. De exodus moet zich verdiepen, dieper de wildernis in van 1700 en 1800, om zo niet net zoals Mozes overmoedig een stad te bouwen. De mens moest volhouden in het hongeren, totdat de mens aangekomen zou zijn in het Kantiaanse beloofde land.

9. Er kwam een nieuw begrip over god, want het oude begrip deugde niet. De Kantiaanse God als opperwezen had niets met een ik of jij te maken in eerste instantie, maar met de hogere natuur rede waaraan allereerst het zelf moest sterven. Uiteindelijk moest dit wel het hogere zelf zijn, maar dit was meer een abstractie, een bewustzijnsniveau en had weer niet met ik en jij te maken. De mens moest de valkuilen zien van het ik en jij. In het pseudo-kerkelijke godsbegrip was god de grote jij of hij, maar stiekum het ik, het lagere denken van de mens zelf die alles op de ander projecteert om er vervolgens zelf mee weg te rennen.

10. Het gebed is slechts symbolisch om jezelf af te stemmen op de Rede of Kantiaanse God, die dus ook al door de menselijke overleveringen en tradities heenliep, omdat ook de profeten de mens al waarschuwden dat het materialisme een waan was.

11. De eerezucht beschuldigt vervolgens de geestelijke mens van wanen, en zo worden de profeten gedood door pseudo-rationaliteit, het gemakszuchtig wegkieperen van de voorwaarden en dan het gebrek aan het begrijpen maken tot een volkomen begrip, als de eerezucht die zijn vermogen probeert te vergroten door een paar nullen achter zijn kassaldo te zetten.

12. De substantie heeft zijn waarheid in het eenvoudige, het simpele, ontdaan van alle voorwaarden, om zo onderscheid te maken wat dan

weer in het innerlijk wezen wordt verdelgt, en dat deze verzekering van zekerheid zijn bevestiging heeft in vergeetachtigheid. Dit maakt men vervolgens toegankelijk door het openbare handelen, en zo ontstaat de wet van familie en staat, een zeer vroom wezen, zeer passief en doods, en daardoor een onverschillige onwerkelijkheid. Het is een god die zich absoluut niet vies wil maken, de schone god genoemd, die de mens door valse beloftes tot misdaad aanzet, met een gespleten tong. Ze geeft de mens valse zekerheden en valse betekenissen. Alles werd verstrooid en vereenvoudigd, en daarom streden de intellectuele filosofen al sinds de oudheid hiertegen. De mens had afgedaan van het hogere systeem van de rede en betaalde er een zware prijs voor. Pas op voor de acteur en zijn masker, want die individualiteit kleeft er maar slechts heel oppervlakkig aan vast, zeer gedachteloos en inconsequent, als onwaardige toevalligheid en daardoor niet-wezenlijk.

13. Kant stelt dat hoeveel het begrip van een object ook bevat, dat de mens er toch bovenuit moet gaan om er existentie aan te verlenen. De mens die dit niet wil gebruiken volgens Kant tautologieën, oftewel zegt telkens hetzelfde in verschillende bewoordingen en voert dat in zichzelf aan als bewijs, en deze verwisselende illusie is tegen vrijwel iedere correctie bestand. Vandaar dat Schopenhauer ook stelt dat de wil moet sterven. Er valt namelijk niet te discussiëren met een redeloos mens, omdat de redeloosheid vaak een kwestie is van de wil. Wel is het dus zo dat alleen kennis de wil kan onderwerpen, maar deze kennis moet allereerst op het zelf betrokken worden. Daarom is de filosoof vaak gedoemd tot geheimhouding, en mag zichzelf vaak niet verdedigen.

14. Als we dan bidden om de uitstorting van de Kantiaanse God, dan bidden wij eigenlijk om een uitstorting van de Rede, wat in principe gewoon een afstemming is op de Rede. Wij mogen zo tot spreekbuizen van de Rede zijn en ook gelijkvormig

worden aan de Rede, opdat wij tot filosofen worden, wat de waarlijke uitverkiezing is.

15. Toen Mozes ergens in de woestijn stopte om daar zijn eredienst te houden en tabernakel op te zetten in overmoed was het Immanuel Kant die hem stopte en zei dat het volk verder moest gaan tot het beloofde land, niet op te geven in het hongeren, want in het boek van Jesaja werd de komst van Immanuel letterlijk geprofeteerd als degene die boter (melk) en honing zou eten, als een beeld van het beloofde land. Immanuel zou het volk leiden tot het beloofde land.

16. Het betekent het terugkeren. Het is de Kantiaanse God die narcistische pseudo-werkelijkheid door de filosofische prisma op diepte schat.

18.

De Rede

1. Mozes zei dus tot het volk : Laten we hier stoppen om ons een stad te bouwen en een naam, maar Immanuel Kant zei : Laten we verder gaan en blijven hongeren in de wildernis, opdat we uiteindelijk tot het beloofde land van melk en honing zullen komen. Treffender kan deze profetie niet zijn. De mens moest nog meer minderen en nog meer loskomen van het materialisme, want het was het pseudo-terrein buiten het paradijs. Je kon hier niets vertrouwen. Daarom moest Immanuel Kant de mens tot een groter niets leiden. De mens moest loskomen van het overbodige, het pretentieuze.

2. Immanuel is verbonden aan de komende redding van het volk. Ik had een droom waarin ik in een Kantiaanse wereld was, een parallel wereld, waar ik vroeger ook veel over gedroomd heb. Er waren

allerlei betrokken hulp organisaties die de mensen opzochten en de mens van hun verslavingen afhielpen, zoals ook sex verslaving en verslaving aan verkeerde boeken enzovoorts. Ze zochten mensen aan huis op. Het waren Kantiaanse hulp organisaties die niet star en dogmatisch waren.

3. Er waren veel oorden van die hulp organisaties, en er was telkens veel natuur omheen waar mensen konden wandelen. Er was ook een gebouw wat een hele lange gang had en helemaal doorliep tot de ingangshoek van het station.

4. Mozes stopte te vroeg in de woestijn, en zei : 'Mensen, dit is het,' maar Immanuel Kant zei : 'Laten we verder trekken, mensen, dit is het nog niet.' Immanuel Kant zag het grote boeren bedrog, de leugen van de pseudo-realiteit die de kerk had opgezet, ook al hadden sommige kerkelingen een vleugje intellectualiteit. Het trekt door de menselijke overleveringen en tradities heen. Het is soms zeer bruikbaar, maar de mens moet verder. Immanuel Kant stelde in de jaren 1700 dat er veel grotere parallele realiteiten waren, en dat de mens door alle verschijningsvormen om hen heen moesten prikken, maar wat zal er nog overblijven van die mensen ? In hoeverre zijn de mensen zelf verschijningsvormen die weg zullen vallen ? 'Boter en honig zal hij eten, zodra hij het kwade weet te verwerpen en het goede te verkiezen. Maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land ontvolkt zijn,' stelt Jesaja over Immanuel, dus wij komen alleen tot het land van melk en honing als wij los zijn gekomen van de massa's. De mens wordt dus tot het uiterste beproefd.

5. Maar de mens wilde niet luisteren en volgde Mozes. Jeremia riep : Gaat uit van die stad, maar de mens wilde niet luisteren, en ze maakten zichzelf een afgod, zodat ze niet meer hoefden te leren. Ze maakten zoals Immanuel Kant zei 'van hun gebrek aan begrip een volkomen begrip', gewoon door de leegtes in hun rede op te vullen met voortijdige

begripen. Waarom nog leren als je kon geloven. Ze volgden een rode nar die nogal snel stierf en snel weer opstond, om zo niet te hoeven honger. Ik zag deze nar in een droom, bloedend aan het kruis, en die kwam er ook weer snel af. Van die niet mindert, die niet hongert, maakt de mens graag gebruik. Dood en leven is allemaal goed, maar graag geen honger. Dood en leven past allemaal perfect thuis in hun materialistische denkbeelden.

6. De mens wilde niet ervaren en leren kennen. De mens wilde gewoon geloven. De Rede denkt in voorwaarden, waar het zintuigelijke met het onvoorwaardelijke als absolute denkt te beginnen, stelt Immanuel Kant. Hierin raakt de Rede allereerst verstrikt, in de pseudo-realiteit, in het schijnbare. Toch is de Rede dan bepalend en niet bepaalbaar, omdat de Rede een noodzakelijkheid is en het enige werkelijke. De Rede is niet onderworpen aan het tijdelijke en materiële experimenten. Dit is dus de vrijheid van de Rede. De Rede is haar tijd ver voor, omdat zij eeuwig is. De Rede is onafhankelijk van de zintuigelijkheid, wat Immanuel Kant stelt als de definitie van vrijheid. De mens is een verschijning, maar de Rede is dat niet. De Rede is ook niet slechts begeleidend, maar op haarzelf, ook wanneer het zintuigelijke dwars tegen haar ingaat. De voorwaarde die in de Rede ligt is niet zintuigelijk, dus heeft ook geen begin, en is daarmee ook niet onderworpen aan zintuigelijke pseudo-voorwaarden en aan bepalingen in de tijd door een voorafgaande oorzaak. De voorwaarde van de Rede zweeft hierboven als een bol. Ze is hierdoor ook niet onderworpen aan chronologie, aan opeenvolging in tijd.

7. Dit is hoe Immanuel Kant de Kantiaanse God beschrijft. Daaronder ligt de woeste zee van de pseudo-voorwaarden, waar ook de Rede in was geworpen en in verstrikt was geraakt, maar zij was er nooit een deel van geweest. Het was alleen om haar op te wekken. De woeste krachten van het geloof zijn dus slechts de brandstof van de kennis.

Zij rangschikt en inventariseert alles en draait het tot gebruik en nut. Zoals de god El ook al de Draaier werd genoemd in de Hebreeuwse worteltekst, en in het Grieks is zij als logos de Rede in de beschrijving van god in het NT in het eerste hoofdstuk van Johannes. Ook in de Aramese grondtekst is god de Rede.

8. Aramees : In het hoofd was de Reden en de Reden was bij God en de Reden was God. Reden is mlh, en God is alah.

9. Immanuel Kant stelt dat de Rede dus zelf de voorwaarde is voor iedere handeling waarin de mens zichzelf als verschijning manifesteert. De Rede volgt dus niet de orde zoals die zich voordoet in de verschijning, stelt Immanuel Kant, wijkt niet voor materiële regels en hun voorwaarden. De Rede is dus in dat opzicht een rebel tegen de verschijningsvorm, tegen de lagere pseudo-realiteit. We kunnen stellen dat de Rede zich dus ook niet onderwerpt aan bepaalde taalregels die de mens heeft opgesteld. De Rede bepaalt zelf welke taal zij gebruikt, en wanneer en hoe, en met welke voorwaarden.

10. Als de monon (mnn, mn), oftewel de eenling, komt tot de draaier, el (Hebreeuws), dan is dat de grieks-hebreeuwse betekenis van mn-el, mnl, oftewel Immanuel, maar het heeft veel diepere Egyptische wortels, de verborgen ondergrond van de grieks-hebreeuwse filosofie. Imman, met de mn-wortel loopt helemaal terug tot de dodentochten van ra door de onderwereld, waarin ra op zijn boot beschermd wordt door de mn-slang, de mehen (mhn, mn), wat de draaier betekent, en wat dus dezelfde betekenis heeft als el in de worteltekst. Juist door de mehen kon ra tochten maken door de onderwereld en sloten openmaken. Immanuel is dus de verbinding tussen de Egyptische draaier en de Israelitische draaier : mehen-el.

11. Zij die blijven waken en blijven studeren in het

goede, in het sobere, om aan het gevaar van materialisme te ontkomen, het alsmear meer willen, komen tot de door God ingeschapen rede, wat in de voortijd Name werd genoemd, ook wel voorgesteld als een vrouw in de natuur, wat een beeld is van het scheppende vermogen van de mens, de baarmoeder.

12. In de voortijd was er een geschrift genaamd 'de geschriften van Name', oftewel de geschriften van de Rede. Zij was het begin van alle dingen. Ook in het boek van Johannes komt dit terug : In den beginne was de rede en de rede was bij God en de rede was God. Dit was in den beginne bij God.

13. De baarmoeder is breed, donker en nat, om het kind voldoende te beschermen.

14. De lijdensgezinde moet op zoek gaan in de wildernis naar de tent van God. Als wij dan in gezonde vrees tot deze tent zijn gekomen, dan mogen wij in die tent ook rusten.

15. We mogen God's hulp niet met mensenmaat afmeten, want al wat de mensen met veel moeite tegen God doen is zonder enige betekenis.

19.

De oerwoudsbloem

1. Ismael is een vluchteling in de wildernis, in bergen en dalen en vreemde landen, terwijl de vijand zo zijn relikwieën stal, en zo misbruikten zij het geestelijke, want zij kenden het geestelijke niet, en konden er alleen op een uiterlijke manier mee omgaan, met huichelachtige plechtigheden, allemaal hooghartig bedrog.

2. Zo dachten ze, dom als ze waren, dat God ook nog aan hun zijde zou staan. Zij hadden immers

God gestolen. Zij zagen God slechts als een gebruiksvoorwerp. Veel mensen zien God ook als een woord, iets wat ze kunnen bezitten en veel gebruiken door er maar gewoon in te geloven en het uit te spreken, liefst op een traditioneel kerkelijke manier, maar God is de Rede. God is de hogere natuur-filosofie, die niet buiten de noodzaak van de studie omwerkt.

3. De mens denkt dat God aan zijn zijde staat omdat hij iets in de hand heeft, maar het zijn slechts bedriegelijke uiterlijkheden, en ieder mens moet hiervoor op zijn hoede zijn, voor ijdel vertoon. De mens moet strijden en leren. Het komt de mens niet zomaar aanvliegen.

4. De mens moet als vreemdeling leven in deze wereld die door velerlei begeerten wordt gedreven, opdat de mens met volharding naar een beter leven streeft.

5. Wat ten kwade tot ons gedacht wordt zal God ten goede voor ons denken, als de verwonderlijke voorzienigheid van God, wat ten diepste de eindeloze vindingrijkheid is van de natuurrede. Het ligt diep in onszelf verborgen.

6. Daarom worden wij soms in putten geworpen om dat te vinden, en daarom mogen wij ook ernaar op zoek gaan, en ernaar graven, in deze onuitputtelijke natuurmijn van de rede. Daarom mag de mens studeren hierin. Waarom graven wij putten ? Waartoe ? Om anderen kwaad te doen, of om onszelf te onderwijzen over de verborgen wonderen van moeder aarde. Hoe we het ook wenden of keren : Wij gaan altijd in de putten die wij zelf graven. En hoe dan ook is het altijd om ons te laten zien zien wat wel kan en wat niet kan.

7. De lijdensgezinde wilde niet slechts dankbaar zijn, maar de lijdensgezinde wordt vervoerd tot bewondering van God, van de rede.

8. De lijdensgezinde moest zijn verstand geheel overwinnen, om zo contact te maken met zijn verloren geheugen. Hij moest hiervoor een bloem ontmoeten. Als hij liefde zou geven aan een bloem dan zou zij in hem groeien en waardevoller in hem zijn dan een hart, en dat was door het geheugen. Hij ontmoette deze oerwouds-bloem juist door zijn diepere problemen.

9. Hij zag veel meer van zulke rode oerwoudsbloemen. Er bleek nog een diepere wereld te zijn, een diepere kern. De oerwoudsbloem begon een stof af te scheiden waardoor alles waarin hij opgesloten zat begon af te breken. Zo begon hij los te komen uit een web van illusies, door de oerwoudsbloem.

10. Hij was gebrainwashed met zoveel kennis, maar er was iets groters dan dat. Het was de Tartaarse bloem. Hij ontdekte dat zijn kennis niet van enige waarde was, want de oerwoudsbloem sprak in een andere taal, en deze oerwoudsbloem bracht hem tot tranen, want het kon zijn hart bereiken. Alles waar hij vandaan kwam was zo kunstmatig, maar de oerwoudsbloem liet hem een grotere natuur zien, zo fris en levend, zo diep en intens. Het had een natuurhart.

11. Hoofdkennis op zich is waardeloos. Het gaat om de harts-kennis, de diepere kennis van het natuurhart, van de oerwoudsbloem, en wat er dan ook van buitenaf tegen ons gezegd wordt, hoe ze ook over ons liegen en ons willen brainwasheden, het gaat erom wie wij van binnen zijn, ons contact met de diepere natuur van het oerwoud die ons voedt en beschermt.

12. De eigenlijke tocht naar het beloofde land, zoals bij Ra in de tocht door de onderwereld in de Egyptologie, is niet zomaar iets lijnrecht eruit gaan en dan maar door blijven rennen en niet meer omkijken, maar het is een cyclus.

20.

Geen plaats in de herberg

1. In het boek der poorten komt Ra net als de Israëlieten in de wildernis terecht. Het is een verborgen plaats, verborgen van de aarde. In het boek der poorten komt Ra tot een hyena, de gids van de doden, de belofte van profetische leiding dus.

2. Ook het hemelse touw is bij Ra om hem op zijn tocht te beschermen.

3. Dan is er een poort bewaakt door verschillende touwen en met een heleboel messen, wat de besnijdenis inhoudt, oftewel het minderen.

4. Alleen de besnedene die mindert kan door deze poort, dieper de wildernis in, door veel gewezen en verbrokenheid, door het lijden van het volk Israël, Ismael en Palestina, tot de diepere onderwereld en diepere wildernis.

5. De mens heeft alles in kunnen en kraken, alles overmoedig gedefinieerd, door talen alles vastgezet. Al heel snel denkt de mens : 'Oh, ik heb een fout gemaakt,' terwijl er eigenlijk een hogere realiteit staat te dringen. De mens ziet het vreemde als een fout. De mens wil conform zijn, is politiek correct en schools. Altijd maar weer wil de mens de goedkeuring van anderen. De mens durft zo niet uniek te zijn. De mens durft niet op zoek te gaan

naar diepere patronen.

6. Zo leeft de mens een heel erg saai leven, bedrogen door de valse realiteiten om hem heen. Wat voor andere werkelijkheden proberen de mens wel niet te bereiken, maar de mens ziet het niet en wil het niet zien, want oh, wat zal de ander daar wel niet van denken. De mens durft niet vreemd te zijn en uniek. De mens is geprogrammeerd conform te zijn aan de anderen om hem heen. Kudde dieren, allemaal voor de slager. De mens is gebrandmerkt. Wat denkt de mens dat de aarde is ? Een plaats om feest te vieren ? Neen. Het is een fokkerij. De mens wordt gefokt voor iets, maar de mens loopt de polonaise, dom als hij is, want dit is gewoon dom. 'Oh wat zijn we blij.' Zo gaat de mens de afgrond tegemoet. Nee, de mens laat zich niet wakker maken. De mens slaapt rustig door, want de anderen doen dat immers ook. Altijd maar weer denkt de mens dat de ander een goede smoes is.

7. Het is maar een karikatuur natuurlijk, een bedriegelijke reclame. Maar zulke mensen bestaan, als wandelende voorbehoedsmiddelen. Nee, van vreemdelingen zijn ze vies. Voor de vreemdelingen is er geen plaats in de herberg, en daarom zal de dief in de nacht komen. Hoor wie klopt daar, kinderen ? Hoor wie klopt daar kind'ren. Hoor wie klopt daar zachtjes tegen 't raam. 't Is een vreemd'ling zeker, die verdwaalt is zeker. 'k Zal eens even vragen naar zijn naam.

8. Het is de onbekende vreemdeling, de vergetene, de weggedrukte. Niemand kent deze vreemdeling. Niemand heeft deze vreemdeling willen kennen. Het is de ongeborene, weggedrukt door het voorbehoedsmiddel van de maatschappij. Hoor wie klopt daar ? Of hoort niemand het kloppen ? Nee hoor, niemand hoort het kloppen. Daar hebben ze geen tijd voor. Ze luisteren wel naar wat anders. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Wil hij niks van weten. En daarom zal het komen als een dief in de nacht, omdat er geen plaats was in de herberg.

9. Het is als een droom : Oh, neem mij mee naar die andere wereld. Want zulke mensen zijn er ook nog : zij die dromen. Het is voor de dromers. Zij die nog durven dromen en dagdromen. Het is voor de kunstenaars : zij die dwars door alles heen een andere wereld zien. Hoor je het getommel ? Soms hoor ik het, en dan vaagt het weer weg. Het gaat in en uit. Ik ben geen voorbehoedsmiddel zoals vele mensen om mij heen. Ik wacht op het ongeboren kind. Ik verwelkom het, de vreemdeling, de droom.

10. Samen op weg, maar waar naartoe ? Ben je al op het schip gehesen als de besnedene of ben je de beste stuurlui die aan wal staat ?

11. Ben je al vast aan het touw als Job, of loop je zonder touwen ? Wie ben je en waar ga je naartoe, en met wie ben je ? Met de besnedenen of onbesnedenen ?

21.

Bedriegelijke reclame's

1. Samen op weg met moslims en gereformeerden ? Met wie, en waar naartoe ?

2. Val niet voor de bedriegelijke reclame's van de samenleving en de families om je heen, van de onbesnedenen. Ze zijn hier neergezet om je vast te houden in deze realiteit, om je het product te laten kopen, het voorbehoedsmiddel, opdat de vreemdeling niet zal komen, opdat Ismael niet zal komen. Nee, ze willen niet dat je wegdroomt. Je bent van hen. Je bent slechts een ding in hun ogen. Ze voeren je het vlees van kind en dier, en zeggen : 'Het is goed, toe maar, eet maar.'

3. Het schip wacht, maar wie zal aan boord gaan ?

Als anderen van boord afspringen, doe jij het ook ? De ander is nooit een solide, goede smoes wanneer er een tornado recht op je af komt. Alleen de dromers zullen ontkomen, alleen de besnedenen op het pad van Ismael tot het beloofde land Gaza. Zij die niet dromen zijn slechts de reclames voor een product wat allang achterhaald is. Ja, soms steken ze het in een nieuw jasje, alsof ze met de tijd meegaan, maar het is nog steeds hetzelfde oude product, dezelfde misselijkmakende truuk. Het zijn de werken van de onbesnedenen.

4. Name is de oervrouw van de mens, de hogere rede, die de lagere rede van de mens wil moest strikken, oftewel moest overtuigen. Soms wordt de mens daarom overweldigd door Name.

5. Telkens weer merk ik dat ik in de natuur cycles terugkeer tot mijn vak theologie, als geestelijke wetenschap die alles verdiept. Het kan medicinaal zijn.

22.

De Damascus ervaring

1. Name strijdt tegen de menselijke wil, om zo vanuit de hogere rede de richting te veranderen.

2. Het gaat dus om het kennen, niet om het willen, en de mens komt tot het kennen door te minderen in het willen, als de besneden Ismael tot het beloofde land Gaza.

3. Het kan krachtige instincten opwekken : vrees, boosheid, twijfel, eenzaamheid, maar dit is allemaal onderdeel van de strijd voor de rede, de kennis.

4. De onbesneden mens kletst maar door, heeft nog geen Damascus ervaring gehad. De onbesneden

mens vreest niet voor de zonde, de mens vreest niet voor de overmoed.

5. De onbesnedenene is helemaal niet aan z'n ego gestorven, aan z'n wil. De onbesnedenene is ook schaamteloos over de zonde. Ze vinden het allemaal doodnormaal. Ze bespotten de besnijdenis van Ismael.

6. Er vloeide heel veel bloed, meerderheden die minderheden afmaakten.

7. Dit bloed verwekte vele kinderen.

8. Het gaat om de ontwakking van het rode, Het minderen, het verdiepen

9. Het rode brengt alles achter de hekken, Hiertoe is het rode onbereikbaar en altijd anders

10. De anaq halsketen wordt ontvangen in de restrictie, op het pad van Samuel, als een symbool van profetische leiding. Zonder de tucht is er geen profetie. De halsketen brengt ook terug tot de tenten, tot het beloofde land Gath.

11. God is de tucht van Samuel. Wij moeten niet tot God naderen, maar tot de tucht, tot de besnijdenis van Samuel, in het beloofde land Gaza, want dat is de ware God.

12. In de vroegere versie van Job was dit genaamd Oru, en in het boek van Job komt de Oru voor als de Urya, leeuwinen in het Aramees, als een beeld van de woeste natuurvrouwen, oftewel de donkere kennis van de tucht van de besnedenen.

13. De tucht was in het oer een oerwoudsvrouw met open armen waar de man naartoe moest voor wedergeboorte.

14. Nob, Noph, kwam tot de Oru stam in de wildernis, zoals Job kwam tot de Urya stam in het

beloofde land Uz, als een beeld van het komen tot de hongertucht van de besnedenen.

23.

De herinnering aan eva

1. Het oudere boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in, waar ik over droomde.

2. Er moeten vele geestelijke overstromingen komen, om de mens dieper de wildernis in te drijven. De mens moet de hogere theologie leren.

3. Er moest in de kerk plaats zijn voor andere gezichtspunten, ook vreemde gezichtspunten. Dat is uiteindelijk ook wat de overstroming betekent in de natuurkennis.

4. Er mag zo weer ruimte komen in de mens. Dat gebeurde ook in de droom bij de overstroming, dat er weer ruimte kwam, dat de mens weer ver kon zien en ook door dingen heen kon zien.

5. We kunnen dan denken aan dingen die we helemaal verkeerd begrijpen, de zogenaamde misverstanden. Dit is een belangrijk thema in de natuurkennis, het telkens vertragen of wegvagen, het misverstand. De hersenen pikken het dan verkeerd op, maar voor een reden, zodat we van iets niet teveel krijgen. Zoals bij bijvoorbeeld de zogenaamde waarheid. Wat is de waarheid? Mensen kunnen de waarheid hebben, maar niet de waarde, maar wat heb je dan? Er is ook een gevaarlijke materialistische waarheid, en daarom moet de mens op zoek naar de diepere waarheid: de waarde, en soms gaat dat gewoon door het misverstand, dat je ineens dingen op een hele andere manier ziet, wat dan misschien in de materie niet

echt is, maar in het geestelijke wel, en dat is uiteindelijk veel belangrijker.

6. Het gaat uiteindelijk om de waarde van verhalen, niet zozeer om de orthodoxe, letterlijke, saaie zogenaamde waarheid, want die waarheid is vals, door de mensen gemaakt.

7. Er zijn dus ook goede fouten. Het is een belangrijk thema. Er is dus een diepere waarheid van de waarde, en die is eeuwig. Soms hoeven dingen dus niet waar te zijn, zoals in verhalen, maar wijst het op een diepere betekenis, en dit is belangrijker dan de ingeburgerde valse waarheden van de mensen. Waarheid is dus een relatief begrip. Daarom moet de mens op een tocht naar de echte waarheid, die van de waarde. Dit gaat dwars door alles heen.

8. Wat er om de mens heen gebeurd begrijpt het mensenkind niet en vat het helemaal verkeerd op, en dat moet ook, want er is een diepere waarheid, een waarde. Daarom moet het kind door het misverstand heen. Hier gaat de natuurkennis uitgebreid over. Hierom moet het kind vertraagd worden, anders gaat het kind te snel.

9. Diepere waarheden, diepere lagen, diepere waarden kan het kind nog niet direct gegeven worden, dus eerst moet het kind met minder genoeg nemen. Dat is voor de bescherming van het kind. Het kind is nog klein en kan niet teveel aan.

10. Het kind moet aan de voorwaardes voldoen. Het kind moet naar school.

11. Nahum komt van het oerwoord Name, en alhoewel er dus een mannelijke Nahum is, en het boek van Nahum in vele opzichten een waardevol boek is, wijst het terug op een ouder boek over de natuurvrouw Name als een beeld van kennis.

12. In het boek van Nahum wordt de tegenstelling tussen Nahum en Ninevé weergegeven. Hier gaat de voortijd dus achter schuil, want dit gaat om de worsteling tussen Name, kennis, en Noph, de voortijdse Job uit de geschriften van Oru (een voortijdse benaming voor de tucht).

13. Ninevé, nnv, Noph (of Nob), had dus een soort Pniëlitische strijd met Name, om zowel hem als haar te toetsen. Dat is waar het boek van Nahum in de diepte over gaat. Name overweldigt hem, en hij wordt zo net als Jakob verbroken, opdat hij gevoelig is voor haar voor de rest van zijn leven, voor de kennis dus, oftewel voor profetische leiding.

14. In het voortijds is dit dus de godsspraak over Noph. Boek van Name, kennis. Elkosiet is Hebreeuws voor verstriker, valstrik. In het Aramees is de godsspraak een wond die toegebracht wordt.

15. Blootheid is een beeld van ontmaskering, mindering en openbaring. Noph gaat in ballingschap.

16. Dit ging dus allemaal over de verbrokenheid van Noph, een grote beproeving, te vergelijken met die van Jakob en Job, in de voortijd.

17. De bedriegelijke mannelijke afgoden van de stad worden vervangen door de natuurvrouwen, in het Zolt tijdperk.

18. De gevoeligheid door verbrokenheid is eeuwig, opdat de mens niet zal ontsnappen uit de kennis. Het gaat om de geleerdheid, het komen tot Areta, de onontkomelijke. Daarom werd Job ook beschreven als volkomen, wat terugwijst op de voortijd.

19. Toen Jakob de rivier de Yabboq (YBK) was overgegaan had hij een worsteling. Yabboq betekent leeg worden. Dat is ook wat de wortel bqj betekent, geheel leeg worden, leeg maken. Dit is dus een

beeld van het toetsen. Jakob moet over de rivier gaan om te toetsen, om de worsteling te hebben met God. Jakob moet over de rivier gaan om tot diepere betekenissen te komen.

20. Hij is over de rivier de Jabbok gegaan, dieper de wildernis in, en hij worstelt met de Moeder God. Hij wil haar niet laten gaan. Hij is aan zichzelf afgestorven, aan zijn ego, en hij wacht op de verbinding met het Woord. Hij is waakzaam en op zijn hoede. Hij weet dat juist ook in diepe wildernis zoveel gevaren zijn die hem kunnen afleiden van het doel. In het oerwoud overleven maar enkelen. Hij worstelt niet alleen met God, maar ook met zichzelf. Jakob is tot Pniël gekomen, achter de Yabbok rivier. Het eist van hem volkomenheid, het geheel afleggen van het ego. Dit moet hij overwinnen. Hij moet bovenal zichzelf overwinnen. Hij is geplaatst in de arena. Hij strekt zich uit tot de hemelse leer, en toetst deze.

21. De mens krijgt niet alles wat hij wil, want God kijkt naar het hiernamaals en de voortijden. De mens moet zich niet richten op het aardse tijdelijke.

22. De mens komt voort uit de aarde en de baarmoeder, en de mens moet zich daarom niets inbeelden.

23. De mens kan alleen zien als de mens kennis heeft van het ongeziene.

24. Zekaryah, zkr, is hebreeuws voor Zacharia en betekent Jehovah herinnert, herinnering aan Jehovah, waarvan Yah een afkorting is, dus voluit zou het dan zijn : zekarjahava of zekar-hava, zekareva, de herinnering aan eva, aan de oermoeder.

24.

De Pniëlitische ervaring

1. Om de eeuwige rust in te gaan sterft de wil, opdat de mens tot kennis komt, en door kennis geleid wordt.

2. Alleen kennis doet de wil afsterven. Geleerdheid is Areta.

3. In het Hebreeuws wordt Job ook Jove genoemd, dus in die zin is Zekeryah of Zekerjove ook de herinnering aan Job, die zo diep moest gaan om tot de natuurvrouwen te komen, tot de Uryah, de leeuwinnen in het Aramees, of de Oru in de voortijd, als beelden van de tucht. In de voortijd is dit dus de herinnering aan Nob of Noph.

4. Zomaar gedachten moeten getoetst worden aan de hogere kennis. Het gaat niet om gedachten, maar kennis, en kennis komt in structuren, in het Woord, Rebekkah, waarvan tenten en kampen in de wildernis ook een beeld zijn.

5. Dit is de tot standkoming van het Woord, door het toetsen. Het Woord bestaat uit psalm-structuren die de mens verbinden met de wilderniskennis, waarin de wilderniskennis is opgeslagen. Als de mens niet leert toetsen en meten, komt de mens nooit tot het Woord.

6. In het Hebreeuws komt het neer op het meten van de leegte (breedte) en het geduld (lengte). Rebekkah is hiervan een beeld, waar Ishmael uiteindelijk naartoe ging toen hij verstoten was en op hongertocht door de wildernis ging.

7. Dit Woord is in diepte strijdvaardig en strategisch. Delilah staat voor de grote verwarring, maar de mens moet er doorheen om tot de diepere schepping te komen, de diepere natuurpatronen. Delilah heeft dezelfde woordbetekenis als Rebekkah. Rebekkah is de oudste dochter van Bilha.

8. De mens moet tot het touw komen, richting

krijgen, want de mannelijke en vrouwelijke waarden waren omgewisseld, en daarom moet het Zolt tijdperk komen, voor de ware betekenissen en waarden van man en vrouw. Dit tijdperk zal beginnen met de grote verwarring.

9. Geduld is de weg is om binnen te gaan. Het Woord werd gezonden in het minderen als richtsnoer, in de honger. Zo kwam Ismael uiteindelijk tot Rebekkah, het vreemde Woord. De mens moet de hongertocht geheel volbrengen en kan dan pas tot de vrouw ingaan. Eerst moet dus de nacht vallen, als beeld van de tucht. Zonder de tucht, de besnijdenis, komt de man niet tot de vrouw. Het kan alleen in de duisternis. Het is een symbool van de mens die tot het Woord komt. Laat de mens niet denken dat de mens door een wapen op te heffen de ander kan verslaan, of intimiteit kan hebben door bij een vrouw in te gaan. Neen. Dit zijn slechts illusies, en het is slechts symboliek. Er moet aan geestelijke voorwaarden voldaan worden, en de mens moet de betekenissen begrijpen. Alleen door het kennen kan de mens ergens binnengaan, en overwinnen.

10. Het Woord is dus symbolisch. Alleen de lui en ongeestelijken, de overmoedigen, nemen het letterlijk, en komen daardoor in de problemen. Belangrijk is het dus om naar de voortijdse wortels te gaan. Er is een hiernamaals, en een hiervoormaals.

11. Het Woord beveelt om niet om te gaan met hen die alleen maar voor het huidige tijdperk leven. De mens moet dus ook een goed begrip krijgen van wat de pelgrimstocht daadwerkelijk inhoudt, want ook dat is niet letterlijk, maar geestelijk, tot deze dingen, symbolisch dus. De mens moet in de pelgrimstocht komen tot zowel het hiernamaals als het hiervoormaals. Zonder het hiervoormaals is er geen hiernamaals, want in het hiervoormaals liggen de sleutels, en daarvan is de mens afgeweken.

12. Daarom moet de mens de natuurwetten en natuurvoorwaarden kennen, en weten wat vrouwen zijn, want dit zijn dus principes en geen daadwerkelijke personen. De mens komt nergens met personen, alleen maar met principes. Personen zijn illusies. Rokkenjagers zijn dus zelfbedriegers. Daarom zal het grote Zolt komen waarin de mens niet meer zal weten wat man en vrouw is, want het zal volkomen door de war gaan, en dan zullen de godvrezenden opnieuw onderwezen worden over de diepere betekenissen van het principe man en het principe vrouw, want dit zijn elementen in de mens zelf.

13. Hier wordt dus duidelijk dat de mens niet op god moet projecteren. De mens mag niet zich achter ingebeelde goden schuiven, maar moet zelf verantwoordelijkheid dragen. Ook god is een element binnen de mens, een principe, een werkwoord, geen zelfstandig naamwoord.

14. Ook religie, gebeden, zijn dus aan allerlei tussenvoorwaarden verbonden zodat het niet afwijkt. De mens mag dus god niet voor z'n karretje spannen. De mens moet waakzaam zijn voor het grote bedrog van religie. Zodra religie letterlijk is geworden dan is het een materialistische valstrik.

15. Dit is dus de bedoeling van de god in de mensen, oftewel de kennis in de mensen. Deze geboden dienen te onderwijzen, niet zomaar 'gij zult niet dit en gij zult niet dat', maar de diepte van de dingen. De geboden dienen het kwaad te ontmaskeren. Het moet mensen tot begrip leiden.

16. Geld mag dan symbolisch een onderdeel zijn van de kennis, omdat het voor het loonsprincipe staat, maar dit is niet letterlijk en materialisch, en niet verheven boven de kennis, maar ondergeschikt. Er zijn mensen die van geld hun religie hebben gemaakt, en die religie zal ten onder gaan. De mens die voor geld kiest boven de kennis is een materialist. Zij zijn altijd bezig met letterlijk geld en

vergeten de symboliek. Economie moet altijd ondergeschikt zijn aan de kennis, anders is het boosaardig. Hier predikt Sefanja tegen, tegen de dienst tot mammon.

17. Geld houdt de man dik, opgeblazen, heersende over vrouwen, terwijl kennis terugleidt tot de baarmoeder, tot de wildernis, waar de natuurvrouwen geemancipeerd zijn en natuurprincipes uitbeelden.

18. De mens moet begrijpen dat het bed verbonden is aan de tucht en de besnijdenis, zoals het bed verbonden is aan de nacht, de duisternis.

19. Dit gaat over het spotkleed en over het hongeren.

20. Het zijn de kwellingen van Job besproken, de spot en de hoon die boodschappers van God moeten doorstaan, dat ze beschuldigd worden van wardromen en wanen, omdat de mens niet wil horen dat de aarde niet gemaakt is voor vermaak.

21. De aarde is gemaakt voor de kennis, voor de waarheid, en die stelt zich op tegenover valsheid, om de leugen in stukken te slaan.

22. Job moest tot de Urya komen in de wildernis, wat leeuwinnen betekent, een eigenschap van de wilde natuurvrouwen, zoals in de voortijd Nob moest komen tot de Ora, de tucht. Het is van belang te kijken waar de leeuw voor staat.

23. De leeuw is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuw is de worstelaar. Je moet je dan ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuw gaat dus heel diep. De leeuw is niet zomaar een

vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuw is gekomen in het eeuwige vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor.

24. Nob werd dus niet zomaar door de Ora stam van natuurvrouwen aanvaard, en hij mocht ook niet zomaar de Ora stam aanvaarden. Testen gaat vooraf aan alles, en de tucht test eerst. De leeuw is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuw springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want zij strijdt ook tegen het strijden. Zij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat zij ook allemaal weer los.

25. Leer de leeuw kennen, hoe het leeuwinmedicijn werkt, en leer de leeuw te bereiken. De leeuw toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Zij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Zij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden.

26. Er is altijd weer een diepere leegte, en die ontstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuw neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuw brult en houdt zich op een afstand. De leeuw toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee.

27. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op. Zij is een doorzetter. De leeuw zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuw verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuw is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden in het eeuwige toetsen. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachten als kriegsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis.

28. Nob kwam tot deze principes die hij in zichzelf moest toepassen. Dit was dus een Pniëlitische ervaring.

25.

Het vleselijke Duitsland en het geestelijke Duitsland

1. De nazi's betuttelen de kinderen die nog van niets weten, alsof het allemaal heel normaal is.

2. Pioniers die een waarschuwend geluid laten horen, en de mens oproepen tot de wildernis tocht worden belachelijk gemaakt.

3. De nazi's hebben daar een hele lange etiketten reeks voor. Wie niet denkt zoals zij denken wordt ziek verklaard, eigenwijs, hoogmoedig, enzovoorts enzovoorts.

4. Zij manipuleren de grote massa's. Iedereen die de oorlogsgeschiedenis kent weet van de lange, moeizame bevrijding van Arnhem, waarvan de traagheid ervan ervoor zorgde dat het noordelijkere Nederland eerst door de hongerwinter moest.

5. Arnhem was het knelpunt. Velen moesten Arnhem verlaten en gingen naar de noordelijkere veluwe, waar ze vaak werden ondergebracht in boerderijen.

6. De oorlog is geestelijk, ondergronds. Ook nu zitten we nog in de hongerwinter. De daadwerkelijke bevrijding is nooit geweest.

7. Wie vrolijk zijn bevrijdingsfeesten en verjaardagsfeesten viert is flink verdwaaasd.

8. De mens wordt bedonderd waar hij bijstaat. Het is

slechts reclame voor de nazi markt, en we weten allemaal dat feestvarkens slechts dom worden gehouden voor de slacht.

9. De oorlog is geestelijk.

10. Daarom moeten de martelaren wachten voordat hen recht wordt verschafd. Het is beter een martelaar te zijn deze dagen dan vrolijk mee te lachen met de bezetters.

11. De natuur zal haarzelf wel genezen, het tegenovergestelde van de nazi.

12. De mens is nog niet bevrijd, en daarom moet de mens de hongerwinter in. Althans zo is dat gebeurd.

13. De slag om Arnhem was één van de grootste operaties in de oorlog in Nederland tijdens de Duitse bezetting. Daarom is het van belang nu de grootste operatie te bespreken. Dit was de slag om de Schelde, in Zuid-Nederland. Hier was ook België mee gemoeid.

14. De mens moet zuidelijker gaan voor diepere bevrijding. Deze lijnen liggen door het menselijk lichaam heen, als patronen.

15. Duitsland was in de jaren 1600 tot de jaren 1800 met een natuur theologie gekomen, maar nazi Duitsland sloeg hard terug met een nazi theologie.

16. De slag om Arnhem was mislukt om Nederland te bevrijden. Nu was alles gericht op de slag om de Schelde, zuidelijker in Nederland, en in België.

17. Het ging zwaar moeizaam vanwege de vele mijnen, en vanwege regen en modder, en hardnekkige Duitse tegenstand.

18. Er werden toen oorlogsbotten ingezet en er werd een brug gelegd. Over de westerschelde dieper in het eerste stuk Nederland te komen wordt soms

weleens de tweede D-day genoemd.

19. Er was een hysterische verdedingsaanval door de Duitsers waarbij vele geallieerden sneuvelden.

20. Ik heb deze geesten vandaag de dag nog gezien, die hysterische nazi verdedigingsaanvallen. De oorlog is nog niet voorbij.

21. Nog steeds is er een strijd om de westerschelde en de aanliggende gebieden.

22. De nazi's willen niet loslaten, maar ze zullen wel moeten, want we gaan het verdiepen.

23. Tweede D-day zal verdiept worden. Het is nog steeds gaande en nog niet klaar. De wildernis tocht is nog maar net begonnen.

24. De nazi troepen leider en zijn nazi's zullen in de zee vergaan die hen geheel zal omsluiten. Het is belangrijk contact te maken met de westerschelde. Ik heb er vele dromen over gehad in het verleden. Er is daar nog steeds een zware geestelijke strijd gaande.

25. Laten we in ons hart ook verbonden zijn met degenen die in deze strijd sneuvelden. Zij vechten nog steeds mee. Zij zullen niet stoppen voordat deze taak is volbracht. Een voorvader die ik het langst heb gekend had altijd veel oorlogsboeken in zijn kamer.

26. Hij was slachtoffer geweest van de nazi's en was in een werkkamp geplaatst. Hij had die oorlogsboeken dus niet zonder reden. Hij wist ook als geen ander dat de oorlog nog steeds doorging. De bevrijding was nog niet gekomen.

27. Het Schelde gebied was voor de Duitsers belangrijk en strategisch, omdat het ook havengebied was. Er werd ook een zeer zware strijd om Antwerpen gevoerd, waar de Duitsers hysterisch

over waren, omdat het zo'n belangrijke en strategische haven was.

28. Laten we ook weer beseffen dat havengebied ook vissersgebied is, symbolisch voor de uitverkiezing, en dat is ook iets wat de nazi's maar al te graag willen verletterlijken en materialiseren.

29. De nazi uitverkiezing werkt door meeste stemmen gelden en het recht van de sterksten wat allemaal verdraaiingen zijn van het de natuur uitverkiezing, want dat werkt door hele andere wetten.

30. De mens wil niet wachten op de natuur en gaat dan de kantjes er vanaf lopen.

31. Het nazi systeem heeft alle waarden van man en vrouw omgedraaid en bezoedeld, opdat de vruchtbaarheid van de oorspronkelijke natuurvrouw vernietigd zou worden.

32. Schelde wijst terug op het voortijdse woord Zolt, wat het herstel is van de oorspronkelijke waarden van man en vrouw.

33. Deze tijd zal weer terugkomen, en is nu al in volle gang. De mens is verward over zijn identiteit en over het begrip man en vrouw. Toen het Schelde gebied eindelijk was heroverd konden er weer voorraden aangelegd worden en aangevoerd voor de bevrijding van de rest van Nederland.

34. De bevrijding is nooit geweest. De nazi's gingen gewoon vrolijk verder in andere vormen. De mens is bedrogen.

35. De bevrijding is nog nooit gekomen. Het menselijk ras is ingenomen, en ze worden tegen elkaar opgezet, allemaal voor de markt.

36. In het land der blinden is éénog koning.

37. Daarom : de wildernis tocht. De mens moet leren overgaan van nazi tot natuur, en daartoe de rivier overzwemmen. 'Kom ik om, dan kom ik om.' Je wil namelijk niet als één van de nazi's bestempeld worden door het universum.

38. Mensen kunnen het vaak niet meer navertellen. Ik heb veel dromen over het voorgeslacht. We hebben onze loopgraven. De oorlog is nog in volle gang.

39. Moet je dan strijden ? Onze wapens zijn niet vieselijk in ieder geval. De vieselijke oorlog is onderdeel van de markt.

40. Ze houden zich bezig met bijzaken. Ze worden afgeleid.

41. Ze hebben een product, en willen dat jij het koopt. Zo niet, dan maken ze dat jij het koopt, en als dat ook niet lukt dan dwingen ze het, of smokkelen het. Ze hebben hiervoor allerlei slinkse manieren.

42. Het scheidt een bepaald hormoon af wat je onder hun hypnose houdt. Stel je maar eens de beet van een zwaar giftige slang voor, wat dat allemaal met je kan doen. Het kan al je hersenvibraties omvormen.

43. Ze kunnen dit verder niet onderbouwen. Ze praten voortdurend in cirkeltjes, en zo kun je zo ook herkennen.

44. Ze denken dat zolang iets materieel is dat het dan echt is. Als het tasbaar is is het echt. Dan kennen ze de bedriegelijkheden van het leven nog niet, of erger nog : ze zijn zelf zulke bedriegers.

45. Laat je daarom niet kisten door zulke drogredenaars. Het zijn wolven die je gebruiken voor hun markt-statistieken. Oh, ze doen aardig en persoonlijk naar je toe ? Dat zegt niets. Dat kan allemaal onderdeel van de reclame truuk zijn : het

schijn-persoonlijke, het schijn-aardige, om je te paaien. Ze loeren op je bloed.

46. Ze zullen je dit soort dingen niet onderwijzen, en zo kun je zo ook ontmaskeren. Ze vertellen je de waarheid niet. Ze draaien om de hete brij heen. Ze onderwijzen je niet over de dingen die er echt toe doen, en daar staan ze verder ook niet open voor.

47. Ook het mes en de messteek worden heimelijk verborgen gehouden, goed gecamoufleerd en afgedekt. Niemand mag zien dat er zich een misdaad heeft afgespeeld.

48. Nazi's zijn het, geen natuurtheologen. De mens is voor hen gewoon een afvalplaats om grof vuil te dumpen.

49. De mens heeft dus geleerdheid nodig, moet zelf een geleerde worden, anders wordt de mens door zogenaamde geleerden bedonderd, en is dan helemaal hopeloos verloren. Geleerdheid is in de lijdensgezinde taal 'arete' of 'aretà', en vandaar de aretätische theologie, waarin theologie slechts een metaforisch model is, precies : een taal dus, een bepaalde terminologie.

50. Wees dus zelf geleerd. Laat dat niet slechts aan de anderen over, want dan wordt je bedonderd. Je moet zelf ontwaken en zelf veranderen. Een ander kan dat niet voor je doen.

51. Nee, de mensheid is nog niet van de nazi's (ongeleerdheid, valse geleerdheid) bevrijd. Alleen de geleerdheid, oftewel Areta, kan de mens van de nazi's bevrijden. Ik ontmoette Areta in mijn dromen als een natuurvrouw. Zij aapt anderen niet na, maar is geëmancipeerd, en staat voor de emancipatie van het zelf in de mens. Areta is dus een potentieel in ieder mens. Areta mag in ieder mens die daarvoor open staat ontwaken. Zo mag de mens terugkeren tot het paradijs. Dit is zoals we weten een lang en slopend gevecht. Areta komt ons niet zomaar

aanwaaien. Ze komt ook niet zomaar als sinterklaas op een paard bij ons op de deur kloppen. Toch klopt zij, maar wie doet open ?

52. Geleerdheid staat aan de deur, maar wie zal openen ? Als we dan open doen dan zien we slechts een weg, een lange weg, van leren, van vallen en opstaan, de wildernis tocht.

53. Ben je op zoek naar echtheid, dan duurt het lang, dan moet je het echt zoeken, ervoor strijden en werken, maar als je op zoek bent naar valsheid, dan staat het je al op te wachten om de hoek.

54. Valsheid is overal te vinden. Hoor wie klopt daar kinderen ? We kunnen toch niet verwachten dat het allemaal zo maar ons in de schoen wordt geschoven ?

26.

De godenverwarring

1. Materialisten denken dat het materiele en tastbare de waarheid is. De bevrijding komt niet door het materiele maar in het geestelijke, in de diepte, anders bedrieg je jezelf.

2. De leeuw is de toetser, de onderzoeker, de kritisch denker, ook naar zichzelf. De leeuw is ook in grote worsteling met zichzelf.

3. De onbesnedene doet dat allemaal niet. De onbesnedene slikt zijn of haar gedachtes voor zoete koek, toetst niks, alleen maar aan de bezetter, de meerderheden en meer van dat soort drogredenen.

4. Daarom is de leeuw nog in groot gevecht. De mens is nog niet bevrijd. Dat is alleen voor een geestelijk mens, de eenling. Een onbesnedene kan

zichzelf afzonderen van de menigtes en denken dat hij een leeuw is, omdat hij de massa's niet meer volgt, maar als de onbesnedene nog steeds openstaat voor zijn eigen wil en zijn eigen gedachten vertrouwt en niet doorheeft dat hij nog steeds door de massa's wordt bestuurd op veel slinkere manieren, via omwegen en bedrog, dan is hij nog steeds een onbesnedene.

5. Het materialisme kan in vele vormen komen.

6. Voor de daadwerkelijke bevrijding moeten we veel dieper gaan dus. Het probleem is veel ingewikkelder.

7. Theologie is psalmen. Ik heb er altijd de schoonheid van ingezien, de bevrijdende waarde, maar de mens heeft van theologie zoiets gruwelijks gemaakt, zo verletterlijkt, de tuin dichtgegooid, een stuk natuur verwoest. Maar ook dat kan tot psalm worden.

8. Er is een zware geestelijke oorlog gaande. De doden leven voort en strijden door.

9. De mens moet hierop vat krijgen in plaats van allemaal hun leven te verdoen met materiele dingen. Er zijn veel belangrijkere dingen gaande.

10. De bedriegelijke wegen van de menselijke uitverkiezing waren afgebroken. De mens had niets meer in te brengen, niets te willen. Het ging allemaal erom of ze aan God's voorwaarden voldeden, niet of ze aan de kerkelijke voorwaarden voldeden.

11. De uitverkiezing is dus niet letterlijk, maar natuurlijk en symbolisch voor een natuurmechanisme van overleving, anders zou alles hetzelfde blijven, niet groeien en dan afsterven. Het is dus vanuit de context van de natuur.

12. In het germanisme zou de ragnarok komen,

oftewel de oorlog tussen de goden en de reuzen. Hugo de Groot had al gesteld dat zelfs God bepaalde gegevens van de natuur niet zou kunnen veranderen, en wees op Aristoteles die sprak dat sommige dingen nu eenmaal zo vaststaan dat niemand daar iets aan kan doen.

13. Als dan de uitverkiezing van mens tot God is verschoven, dan moet het dus nog verder schuiven, namelijk naar de reuzen, want die beelden de grotere contexten uit.

14. Ook de goden zijn nog een product van de mensen, en daarom zou de grote godenverwarring moeten komen in het Ragnarok, oftewel de reuzen die de godenwereld zouden aanvallen, om de gebouwde bruggen tussen goden en mensen af te breken.

15. Zo zouden er dus veel hogere uitverkiezingen zijn vanuit de natuurlijke contexten. Ook in het amazonisme is dit een feit, als de terugkeer van de amazones voor dit doel, wat in principe gewoon vrouwelijke reuzen zijn, de grote natuurvrouwen, als beeld van de grotere natuurcontexten.

16. Dat is dan ook wat taal is. Het staat te dringen op de mens, en de mens weet vaak niet wat het is. Hiervan is zeeland een beeld, waar alles binnenkomt, als de mond van nederland, waar de grotere contexten, of reuzen, binnenkomen. Dat is wat taal is.

17. De mens moet het leren begrijpen. Voortdurend werken de grotere contexten op zeeland in. Zeeland vangt daarvan de signalen op. Ineens ga je dingen tussen de letters doorzien, ineens krijgen woorden een andere betekenis.

18. De reuzen, daar gaat het uiteindelijk om in het germanisme, en dan storten zowel de menselijke als de goden werelden in. Niemand kon hier voor vluchten.

19. Voor de germanen is het duidelijk : zowel de mensenwereld als de godenwereld zal instorten. Er is teveel bedrog, teveel slechtheid. Wanneer en hoe het zal gebeuren weet niemand, maar dat het zal gebeuren is een feit. Koninkrijken komen en gaan, ook die van de mensen en de goden die ze zich gemaakt hebben. Als kind had ik al dromen over de komst van de reuzen. Dan waren de muren van mijn kamer ineens heel ver weg, en ook de deur. Dan werd ik opgenomen.

20. De mens laat zich gemakkelijk bedriegen, door complimentjes, door aardigheid, door verwennerijen. Altijd zijn ze druk in de weer met geld. Altijd zijn ze materialistisch. De mensheid is behekt door geld. Altijd maar lachen, altijd maar vrolijk doen, altijd weer feest, en natuurlijk veel roddelen. Ze hebben altijd wat op de ander aan te merken, met hele oppervlakkige redenen. Het gaat altijd om dingen die er totaal niet om doen.

21. Maar de reuzen gaan komen. We zullen weten wanneer het is gebeurd wanneer het is gebeurd. Het is al gebeurd in de geschiedenis, maar de mens moet er nog toe ontwaken.

22. Het uitverkiezingssysteem zou dus uitverkiezen dat wat anders was, vreemd was, verloren. Bij de Germanen was het uitverkorene dat wat op de strijdvelden geheel aan zichzelf, aan de eigen wil, was gestorven. Zij werden opgenomen of uitverkoren door de valkyries of walkuren, oftewel de oorlogsgodinnen. Het uitverkiezingssysteem verliet dus zowel bij Calvijn als Darwin de meerderheden, om op zoek te gaan naar de minderheden, oftewel de verlorenen in de wildernis, het vreemde, het vergetene. Het boorde zich een weg onder de grond, de onderwereld in, de aarde in. De Germanen leefden met moeder aarde, oftewel ertha, h'retha, of aretha, en waren dus net als de lijdensgezinden aretaieten. Aretha is een lijdensgezend woord voor geleerdheid.

23. Het calvijn mysterie ging niet meer weg, zoals ook het oranje mysterie in Nederland niet meer wegging als de vertegenwoordigers ervan. Het was de wilde oranje bron van de symboliek en de abstractie. Alles zou vergeestelijkt worden in de grotere context. De reuzen zouden komen. De wilde oranje bron was de natuurbron van de reuzen die zouden komen in het ragnarok. Het was dus niet letterlijk, maar abstract. Het mysterie van de uitverkiezing trok alles tot de grotere reuzencirkels van de grotere contexten en zo diepere betekenissen. Daarom ging het niet meer weg. Daarom zeiden de predikers dat Calvijn niet uit de botten meer wegkon.

27.

Het bedrog van volwassenheid

1. Doe wat je doet in het verborgene, niet voor het oog van de mensen.

2. Mensen zijn toch altijd ontevreden, en zullen toch altijd alles wat je doet omdraaien en beroddelen, enzovoorts.

3. Ze zullen over je liegen, eigenlijk tot het punt dat ze het niet eens waard zijn allemaal. Waar doe je het dan voor ? En van dat soort mensen wil je een certificaat ?

4. De mensheid is ondankbaar. Het goede zullen ze niet eren, maar het kwade eren ze volop.

5. De mensen worden willens en wetens dom gehouden.

6. Eerst is er een dood nodig naar het materialisme, anders blijf je de oplichter volgen.

7. Er is een weg die veel hoger leidt dan de dogma's van de kerk.

8. Wacht niet op de ander, maar ga zelf tot de hogere weg.

9. Zorg dat je de weg tot de wildernis vindt. De mens moet de hogere dood sterven.

10. Het medicijn is een diepere dood.

11. Zo kwam ik tot belangrijke leerregels :

12. Het gaat erom toegewijd te zijn aan de zaak. Dat is het belangrijkste.

13. Doe alles in het verborgene. Maak jezelf geen naam, ga niet voor de eer, geef niet om je status. Laat de doden de doden begraven.

14. Geef je niet over aan doelloosheid. De doellozen zijn op een dwaalspoor.

15. Alleen door grote verwarring kan er ergens gekomen worden, door niet met een overmoedig antwoord genoeg te nemen.

16. Het doel heiligt de middelen.

17. Hierop kon ik een nieuwe wereld bouwen.

18. Ik moest hierin dus de hogere dood aanvaarden naar de oude wereld.

19. Dat is dus geen zwart-wit extremisme maar een pad van ziften, herzien, nieuwe betekenissen geven.

20. Ik wilde mijn verleden afsluiten, want het wurgde me.

21. Waar is het medicijn ? Het is juist een diepere dood. Vals leven willen we niet hebben. Maar als we

dan de diepere dood naar dat soort dingen aannemen dan mag er ook weer een dieper leven zijn.

22. Er zijn volwassen die zo 'volwassen' zijn geworden dat ze het kind totaal, maar dan ook totaal uit het oog zijn verloren. 'Oh, wat zijn we weer volwassen, oh wat zijn wij belangrijk.' Ze zijn zo 'volwassen' geworden dat ze het kind hebben gedood, het jongetje hebben opgehangen. Wie oren heeft die hore. De stem roept nog steeds in de wildernis.

23. Waar het om gaat is van het materialisme weg te komen. Het heeft wel symboliek en diepere geestelijke betekenissen, maar men maakte het te orthodox, te letterlijk, te materialistisch.

28.

Over de hemelse zintuigen

1. Er zijn dus een heleboel geestelijke gaven, zoals kennis, profetie, onderscheiding, genezing, enzovoorts. Maar wat houdt dit allemaal in ?

2. Het is natuurlijk wel een interessant onderwerp voor mensen die willen loskomen van het materialisme.

3. Je kunt niet zomaar tot de gave van kennis komen. Allereerst is het niet zomaar een gave, maar iets wat je moet verdienen en leren. Maar tot de gave van kennis, wat dus een loonsgave is, kom je alleen maar door de gave van profetie, en ook dat is een loonsgave en betekent dat het van boven moet komen, zodat je niet in vleselijke, aardse, materialistische kennis terecht komt, want die is vals.

4. Om dat dan vervolgens weer goed te doen moet je tot de loons gave van onderscheiding komen, wat je dus ook weer moet leren en wat niet zomaar in je schoot wordt geworpen, want er is zoveel bedrog.

5. Oplichters op elke hoek van de straat, dus leren, leren, leren, en eerlijk verdienen allemaal, dat is de enige weg. God spreekt tot de mensen, of het hogere spreekt tot de mensen, het hogere intellect, en dat wordt weleens profetie genoemd in de theologie. Het is een theologisch woord. Theologie is een bepaalde taal, een bepaalde terminologie. Het komt uit het land van de theologen.

6. Profetisch leven of vleselijk leven ?' Dat is de keuze waar de mensheid voor staat. Eigenlijk dus : leven vanuit de hogere kennis, of vanuit de lagere kennis.

7. Heel veel mensen nemen er genoeg mee een middelmatig schaap te blijven wanneer het aankomt op geestelijke scholing, om het maar even metaforisch te zeggen, dus ze blijven lekker gezellig 'middelbaar', hoeven niet veel na te denken, en gaan niet voor de hogere geestelijke scholing.

8. Zo bedonderen ze dan anderen. Ze begrijpen een heleboel niet van hoger opgeleiden in het geestelijke en gaan dan hun etiketten plakken.

9. Met God moeten wij niet op middelbaar niveau blijven, maar naar hoge school niveau gaan, anders worden we bedonderd. Dit heeft dus niets met aardse scholen te maken, maar met geestelijke, hogere, oftewel profetische, kennis.

10. In ieder geval moet dan alles getoetst worden. Voor de gave van onderscheiding komt heel wat kijken, anders wordt je bedonderd waar je bijstaat. Daarom is hoge school niveau geestelijke oorlogsvoering onmisbaar. Er liggen teveel gevaren op de loer. Geestelijke middelmatige schapen komen hier niet doorheen.

11. Of je nu op zogenaamd lager of hoger onderwijs bent ingedeeld is allemaal bedrieglijk, want het gaat om je relatie en toewijding tot God, oftewel de hogere kennis.

12. De mens moet loskomen van menselijke mind control en allerlei menselijke instanties die alles omdraaien en altijd weer de 'geschoolde' dommen een lintje geven.

13. Dat zijn getrouwe schapen voor hen, dus die worden daarvoor beloond, en die misleiden ook weer andere domme schapen. God kan dus in al die lagen van aardse scholen mensen gebruiken, juist ook in het zogenaamde lagere onderwijs, want die mensen zijn vaak niet aangetast door het systeem.

14. Maar als je geestelijk gezien, dus in je relatie met God, bij het lagere onderwijs blijft hangen, of het middelbare onderwijs, als een geestelijk middelmatig schaap, dan pas heb je echt een probleem. Je moet namelijk hogerop komen met God, anders wordt je bedonderd, en bedonder je ook weer anderen, enzovoorts. Die kettingreacties van geestelijke middelmatige schapen blijven maar doorgaan, en ze worden gefokt, dus ze hokken ook weer door.

15. Maar goed, als je dan de gave van onderscheiding wil hanteren om te komen tot ware profetie, dan heb je dus een grote dosis voorzichtigheid nodig, wat in de theologische taal ook wel 'de heilige vreeze' wordt genoemd, en 'de heilige depressie', zodat je eerst mindert, en geen overhaaste beslissing neemt.

16. De mens heeft dus niet zomaar een uitstorting nodig van 'het heilige geestelijke', maar zoals in het verhaal van het opgehangen jongetje : de heilige dood, dood naar de onkunde, het materialisme, het bedrog, en dan kan de mens verder.

17. De mens moet dus eerst aan zichzelf sterven, zoals het jongetje. Dat is de basis voor iedere verdere geestelijke gave.

18. Hoe gaat dat dan verder in het verhaal van het opgehangen jongetje ?

19. Het jongetje heeft de heilige dood ontmoet, en wordt dan met haar meegenomen tot de eerste gave, en dat is de gave van de grens-gevoeligheid. De mens gaat telkens over de grenzen heen, omdat de mens die grenzen niet kent, niet ziet. De mens is blind. De mens voelt de grenzen niet, omdat de mens zwaar dronken is. Daarom moet de mens eerst gevoelig worden voor de grenzen. De mens mag om deze gave bidden, en deze gave leren. Hoe gevoeliger je wordt voor de grenzen, wat op allerlei gebied kan zijn, hoe meer de grenzen onder stroom komen te staan, dus als je dan te dicht bij zo'n grens in de buurt komt, dan wordt je door een bepaalde voltage weggestoten. Als de mens die gave ontwikkelt, dan komt de mens tot de tweede gave, de gave van de gevoeligheid voor ingewikkeldheden, waarin de mens dus overzichten krijgt, als landkaarten, en waarin kennis opgeslagen kan worden. Eerst moet de mens de grenzen leren, en dan is het veilig genoeg om tot de hogere ingewikkeldheden te komen, en daar gevoelig voor te worden.

20. Doordat het jongetje de grenzen leerde ontstond dit pad er, en zo wordt de mens dus over dat pad, wat ontstaat binnen de grenzen, veilig geleid door het leven. De mens moet weer kind worden en komen tot de leerregels. Grens-gevoeligheid is een belangrijk zintuig en fundamenteel om van het leven het beste te maken. Pas dan is de mens dus veilig genoeg om zich te wagen aan de hogere ingewikkeldheden, en zal de mens gevoeligheid hiertoe ontwikkelen, het belangrijke tweede zintuig, de tweede gave. Hierin kan zich dan doel-gevoeligheid ontwikkelen, zodat de mens meer en meer de doelen onder ogen kan komen om daar op

gericht te zijn, het derde zintuig of derde gave. Zo ontstaat hierdoor een vierde zintuig : volgorde-gevoeligheid, zodat de mens niet meer voortdurend de volgordes van het leven omdraait, en zo niet meer bedrogen wordt.

21. Er zijn dus vier zintuigen, vier gaven : grens-gevoeligheid, ingewikkeldheids-gevoeligheid, doel-gevoeligheid, en volgorde-gevoeligheid.

22. Waarom is dit zo belangrijk ? Alles is omgedraaid, en de mens is niet gevoelig voor de volgordes en de voorwaardes, allemaal vanwege hun materialisme en eerzucht, hun verkoopzucht. En dat komt omdat het fokkerijen zijn. De schapen vallen voortdurend ten prooi aan de wolven. Daar leven ze van. Ze zijn niet strategisch. Ze gooien alles door elkaar, zoals wanneer hun kinderen door de vijand worden afgemaakt vallen ze de vijand niet aan, maar gaan de vijand bij voorbaat al lopen vergeven, en dan staan ze erbij en kijken ze ernaar, als lafaarden en verraders. Ze weten niet eens wat vergeving is, laat staan geestelijke oorlogsvoering.

23. Als je kinderen voor je ogen gemarteld worden dan is vergeving van de vijand wel het laatste wat je als ware ouder zou doen. En dan hebben ze jarenlang de geestelijke gaven lopen afwijzen en het bestaan van boze geesten en territoriale geesten. Nooit nemen ze hun kinderen serieus. Nooit. Ze staan aan de kant van de vijand.

24. 'Gegroet,' moet je dan zeggen tot zulke kerken, en rennen zo hard je kan, en zo lang je kan. Anders ga je eraan. Dat heb ik moeten doen. Pinksteren redde mijn leven, en ik kwam toen in de charismatische beweging. Niet alles is daar koek en ei, maar voor toen was het mijn redding.

25. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, maar we mogen ook zeker niet door valse, overmoedige 'vergeving' de vijand vrij spel geven om onze kinderen uit te moorden. Dat zijn

allemaal luie smoezen om geen geestelijke oorlogsvoering te hoeven voeren.

26. Vandaar dat het belangrijk is de geestelijke gaven te ontvangen en te ontwikkelen, als wapen hiertegen. Er zitten teveel boosaardige geesten in de lucht. En wie gooit nu zomaar wijd de deur open en laat alle boosaardige geesten binnen, alle inbrekers en laat ze iedereen uitmoorden, om dan te zeggen : 'En ik vergeef jullie allemaal.' Wie doet dat ? De mensen die dat zeggen slapen trouwens wel met een honkbalknuppel naast hun bed, 'voor als er inbrekers komen.' Dus als het om henzelf en hun huisje gaat, dan vergeven ze ineens niet meer zo snel. Wat een huichelaars. Ik weet dat we met nazi's te maken hebben en met verraders, en dan is het beste wat je kunt doen je kinderen al vroeg waarschuwen. Ken je grenzen.

27. De mensen moeten de voorwaarden voor alles weer leren kennen, en hun eigen stomme bureaucratie overboord gooien. Het gaat om de hemelse voorwaarden, niet de aardse voorwaarden. Daarom mag de mens voorwaarden-gevoeligheid ontwikkelen. Dit komt ook weer tegemoet aan de grenzen-gevoeligheid, want het laat zien waarom er grenzen zijn. Uiteindelijk komt de mens dan tot de reden-gevoeligheid, zodat de mens het hoe en waarom begrijpt.

28. Hierin zijn teveel afleiders en uitdovers, en daarom moet de mens als basis de heilige dood blijven sterven, en moet de heilige dood op dit pad de gids blijven, zoals ook het opgehangen jongetje deze vrouw als zijn gids had, als symbolische voorstelling daarvan.

29. Hij ging dieper en dieper in de grottenstelsels onder de grond, om te zoeken naar geheimen. De heilige dood leidde hem.

30. De luie, vraatzuchtige mens denkt heel makkelijk over de gnosis, over de kennis. Hij wil

alsmaar meer kennis, zonder deze kennis daadwerkelijk te beveiligen. Hij wil dus ook het pakpapier om de kennis niet, en verdere beveiligingsdozen. Hij wil niet puzzelen, maar het kant-en-klaar hebben, recht voor z'n raap. Dikke boeken houdt hij daarom niet van. Het moet kort en simpel blijven. Verhalen houdt hij ook niet van, want dat is volgens hem niet to-the-point.

31. De mens moet eindeloos variëren met bestaande kennis om het uit te werken, te verdiepen, te beschermen, opdat de mens verder kan. Alle bestaande kennis moet daarom wel gewikkeld worden in verhalen, omhuld worden, anders gaan de parasieten de blote kennis aanvreten. De mens moet weer zorgdragen voor de kennis, zoals bijen dat doen in hun korven met dat wat ze van de bloemen hebben genomen. Het wordt uitvoerig bewerkt, uitvoerig gevarieerd. Daarom is variatie-gevoeligheid zo'n belangrijk zintuig. Er moeten dus een heleboel vormen komen van hetzelfde.

32. Ongevarieerdheid is een zwakte. De mens moet leren variëren, ook in hetzelfde, en daarom is herhaling belangrijk, telkens net op een andere manier. Zo komt de mens los. Zo wordt de mens en de kennis beveiligd. Telkens komen er laagjes overheen. Is de mens open voor deze natuur laagjes ? De mens moet werken met de kennis : spinnen en weven, zoals de hommels en de bijen, ijverig zijn als mieren. De mens kan dus veel leren van de insecten wereld. De mens is ingedut en wil alles vlak houden, alles simpel. Lekker makkelijk. Maar dit kost de mens z'n kop. De mens wordt zo makkelijke prooi. Ik heb veel mensen in de gnosis zo zien indutten. Er liggen allerlei gevaren op het pad van de gnosis, van de hogere kennis, allerlei mijnen. Daarom blijf ik hierover prediken en onderwijzen. Er zijn mensen die na een paar jaartjes gnosis wel vinden dat ze genoeg gestreden hebben, en maken zichzelf dan wijs dat de boosaardige geesten nu wel verslagen zijn zo'n beetje.

33. Ze zijn vervroegd met pensioen gegaan. Ze leren niet meer bij, terwijl de vijand rustig doorgaat. Als je je neerlegt bij het zijn van een geestelijk middelmatig schaap, dan heb je gewoon de oorlog al verloren. Dan ben je ingenomen en dan wordt je voor de gek gehouden voor de rest van je leven. Het bourgondische leven trekt de mensen. Lekker feestvieren. Lekker makkelijk. Lekker dom blijven, niet meer doorstuderen. 'We hebben nu wel genoeg gestudeerd.' Maar je bent nooit te geleerd om verder te leren. Overal stoppen mensen om je heen met leren om er een marktje van te maken. Laat je er niet door bedriegen.

34. Leren variëren, zodat het materiaal veilig is. Leren beveiligen, leren omhullen, zodat het overlevingskansen heeft. Als je een stuk kennis hebt gevonden moet je er wat voor doen. Dan begint de oorlog pas, want dan zullen de parasieten het aan gaan vallen, in al hun slinksigheid. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Ga creatief om met de kennis. Herhaal het over en weer en giet het in allerlei vormen, op allerlei manieren, zodat het tot een leger wordt, en de kern beveiligd is. Laat het niet open en bloot liggen. Ga er niet eenzijdig mee om. Bouw er een kast omheen, een verhaal, een doolhof waar de parasieten het niet zomaar kunnen weggrijpen. Blijf het omcirkelen, blijf het uitbroeden, blijf het verwarmen en koesteren. In de variatie mag de mens dus niet indutten, maar moet de mens komen tot de eeuwige variatie. Uiteindelijk moest het jongetje dat ontvangen na de eeuwige dood te hebben ontvangen.

35. Variatie is de manier om los te breken, eindeloze variatie. Neem niets zomaar eenzijdig wat op je afkomt. Varieer het eindeloos, en breek los van de opsluitende, dogmatische, orthodoxe parasieten. Ze willen je fokken, en dat kan alleen maar door je eenzijdig te houden, oncreatief, ongevarieerd. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt, een trap

naar een nieuwe verdieping, en dan doen ze hetzelfde. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel-snel, kant en klaar. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kibbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.

36. Een kerk die zo parallel loopt aan wereldse praktijken, een kerk met kunststoffen in plaats van het kruid der wildernis. Hoe zou God daarover denken ? Het kruid komt met de doorn en de angel, terwijl de kerk een chemisch goedje voor de binnenstromende massa heeft. Velen zijn bang voor de wildernis, bang voor de lijdensgezinde God. Gods noodkreten en lijdenskreten zijn onverdragelijk, en ook de strijdkreten en wee-kreten van de hemelse wilden.

37. Een kerk met dienaren als politieke ministers, met stropdassen zo duur mogelijk, om als dood en goed gestropt te zijn tegen de noodkreet van hongerend Afrika. God hongert niet, want de chemische kerk heeft voedsel genoeg. Dure kleding als harnassen tegen de geur van de wildernis en het kruis. Een kerk met hoge kronen en hoge tronen, want God regeert immers. Met het avondmaal is de wijn zwart geworden, het brood verkleurd. Als de verboden appels ligt het daar, een chemisch mengsel. De boom des levens verbannen naar de wildernis.

38. Een kerk met zoveel kleuren, maar de kleur van de tucht en de besnijdenis kennen ze niet, een chemisch middelje smeren zij op de hoofden van hun patienten. Even lijken de patienten op te fleuren, de kerk heeft hen gered, met dure woorden, maar dan storten zij al gauw neer, of klimmen hoog op om samen met de hoge heren feest te vieren. Er is feest in de stad, en er is feest in de kerk, niemand

zal de roep van de wildernis nog horen. Maak lawaai, gebruik veel kleur, beweeg de vlaggen.

39. Diep in de wildernis bloeit een bloem, met de bloesem van verloren dromen. Maar zij van de kunstmatige kerk zijn te ver weg, hun ogen gesloten.

40. Je mag niet leven, je mag niet denken, je mag niet studeren. Je mag helemaal niets in die vuile familie kerken. Het enige wat je mag is zoals hen zijn. Zo niet, dan krijg je een etiket op. Dat beslissen zij, de laag opgeleide, labiele types, verstrooide warhoofden, die alles maar dan ook alles uit roddelblaadjes halen, en blindelings dronken marktkooplui volgen over de ruggen van hun kinderen heen.

41. Pap er niet mee aan want het springt zo op je. Het zijn parasieten die in de mens willen huizen, nestjes willen bouwen in hun hoofden. Je wordt totaal gebrainwashed. Ze hebben allerlei smerige tactieken hiervoor. Slijmen en aardig doen om hun doel te bereiken is hen niet vreemd. Maar als ze konden zouden ze de botten van je lijf afvreten. Ze kunnen een bepaalde streep niet over en ze worden in de gaten gehouden. Tot hier en niet verder. Het zijn beesten aan de ketting. Kom niet te dichtbij. Het zijn verbale messentrekkers. Door veel slijmen weten ze hun cultussen echt wel groter te maken en mensen dom te houden. Ze kunnen niet tegen creativiteit, ze kunnen niet tegen intelligentie. Alles moet volgens hun laag opgeleide, kortzichtige boekjes gaan. Als ze iets niet begrijpen dan is direct grote paniek, en halen ze hun etiketendoos erbij om mensen als zwarte schapen te brandmerken. Zijzelf zijn het hogere ras. The end.

42. Je kan een kind uit zo'n kerk halen, maar hoe haal je de kerk uit een kind? Het is een levenslang trauma, als een eeuwige wond. Het moet genoemd worden. De opgesloten mens die om hulp roept moet weten dat er voor hem of haar gestreden

wordt. Daarom blijf ik het noemen. De strijd gaat door. Voor nu hebben we de wonden nog, om verbonden te blijven aan hen die nog vast zitten. Deze wonden zijn onze zintuigen en zelfs onze wapens. Ook herkennen we elkaar aan onze wonden.

43. De Egyptenaren varieerden al. Ze schreven hun teksten van links naar rechts, van rechts naar links, van beneden naar boven en van boven naar beneden, en op vele verschillende manieren, wat een manier was van zowel beveiliging als opslag. Tegenwoordig raakt men helemaal in paniek als iemand een schrijffoutje maakt. Dat is toch wel het einde van de wereld, terwijl het eigenlijk levensbelangrijk was, voor de variatie, om hen te redden.

44. Als je niet meer kunt variëren, en je durft nooit een schrijffoutje te maken, dan ben je dus eigenlijk al dood. Dan hebben ze je al. Het systeem moet gebroken worden. Ze willen de mens eenzijdig houden door de papieren paus uit te hangen. Durf je tong uit te steken.

45. Beschrijf je kennis op vele manieren, in verschillende lagen van symboliek en in verschillende talen, in grote gevarieerdheid, opdat het zal overleven. Eenzijdigheid en kortafheid is een kou die het vruchtje zal doden. Daarom zijn religies, verschillende religies, belangrijk, om verschillende lagen van symboliek te creëren voor beveiliging en vruchtbaarheid. Daarom gaat de christen die zich boven de islamiet waant het ravijn tegemoet. Als de christen in Arabië zou zijn geboren dan zou de christen islamiet zijn geweest. Laat geboorte dus niet bepalen wat je bent, maar varieer. Werk de kennis uit in vele lagen en talen. Zo kan de kennis opgevoed worden en overleven. Eenzijdige kennis zal sterven. Parasieten zullen het vinden en doorboren en verteren. Wees een goede broedster. Verlaat het nest niet voortijdig om ergens anders

nieuwe eieren te maken terwijl je nog niet eens je eerdere eieren hebt uitgebroed. Wie het kleine niet eert is het grote niet weert.

46. De mens is niet daadwerkelijk warm en amoureuus, maar koud en onverschillig. Hebberig. Ze willen alles weten, nieuwsgierig als ze zijn, maar ze achten het van geen waarde. Ze lezen het als de krant en donderen het weer weg. Ze koesteren geen boeken, geen kennis. Het zijn slechts opgezette vogeltjes. Ze hebben het helemaal laten bevriezen, laten verstenen. Ze hebben er met de schoen naartoe gegooid. Ze hebben God in een te nauwe doos gedrukt. De mensheid is een bizarre karikatuur. Als je er te lang over nadenkt ga je eraan. Daarom : varieer. Leer symboliek te gebruiken, zeg het met andere woorden, benoem het in andere verhalen, in andere terminologieën, zodat er deuren geopend worden. Er zijn andere werelden dan dezen, maar de zintuigen van de mens moeten er open voor gaan. De mens moet er gevoelig voor worden, maar eerst is dan de gevoeligheid voor variatie belangrijk.

47. Om je heen klot alles samen en wordt ongelovelijk koud. Ga daarom naar binnen tot de warmte van variatie. Verwacht het niet van mensen. Mensen kunnen zo ineens verkillen en alles gaan afrafelen, zodat ze niet eens meer zien wie je echt bent. Ze trekken je omhoog op hun lange torens, maar als je er dan bijna bent laten ze je vallen. Het is een truuk. Verwacht het niet van mensen. Ze kunnen heel lang met je meegaan, en dan ineens is het afgelopen omdat ze te lui zijn om je te begrijpen. Altijd loop je weer op eieren. Ze zijn te lui om navraag te doen of je om uitleg te vragen, en dan zelf hun verhalen over je verzinnen en toeteren alles door. En mensen zijn goedgelovig. Als ze zonder enig bewijs geloven wat hun ouders hen met de paplepel hebben ingegoten, zelfs op late leeftijd, dan zullen ze ook datgene geloven wat anderen over jou vertellen.

48. Variatie is adem. Variatie is leven.

49. Het Hebreeuws bestond oorspronkelijk alleen uit medeklinkers, en de klinkers zijn er later bijverzonnen, dus vandaar dat de klinkers net zo goed anders kunnen zijn, en wat soms gewoonweg ook veel meer duidelijkheid geeft. Er was altijd al verschil vanwege verschillende dialecten en transliteraties. Als we het hebben over Sarah of Suri en Abraham, dan komen we ook bij Egypte uit, en bij de voortijd. En dat moet ook wel, want Egyptisch is de moedertaal van het Hebreeuws. Veel Hebreeuwse oorsprongen liggen in Egypte verborgen. Sa-rah is de gids (sa) van Ra door de onderwereld. In de voortijdse theologie gaf Suri een besmeurde, met bloed bevlekte lendendoek aan Abraham om zijn naaktheid mee te bedekken. De mens kan volle openbaring niet aan, en daarom is er het met bloed bevlekte voorhangsel.

50. Hosea komt van het Hebreeuwse woord os, sterkte, alertheid, s, wat ook weer terugwijst op de sa gids van Ra in de dodenwereld, dus ook op sarah, op Suri. De godin Suri is dus verscholen achter het boek H-os-ea wat haar voorhangsel is. Calvijn noemt Hosea een voorbeeld van geduld. Soms kunnen we van de vrouwelijke Hosea, oftewel sa, sa-rah, Suri uitgaan, en soms van de mannelijke Hosea. Calvijn stelt in zijn commentaar op het boek Hosea dat Hosea het volk met de toekomstige wraak had bedreigd, want Israel was zichzelf te buiten gegaan aan rijkdom en macht, onder Jerobeam. Voorspoed had het land totaal dronken gemaakt, en daarom trad Hosea er tegen op. Het volk werd door God verworpen. De boog van Israel zou verbroken worden.

51. De voortijdse godin Suri bestaat uit de voortijdse letters S, de Aso, de proza, een vrouw met een kind aan haar borst in de rivier, en R, de Oru, de tucht, een breedheupige natuurvrouw. Deze letters afzonderlijk zijn ook godinnen, natuurvrouwen, natuurprincipes.

52. Calvijn stelt terecht dat Juda de machteloze was, hebbende anderhalve stam, in zijn commentaar op het boek Hosea. Ze waren geplunderd door Israel. Er was zwaar onheil gekomen, en daarom waren ze verzwakt. Juda was tot grote armoede gebracht, tot honger, waarvan Juda ook een beeld is : de honger. Israel minachtte Juda. Juda was niet groot in aantal en niet sterk. Daarom zou God zich over Juda ontfermen.

53. Calvijn spreekt dan over dat de Heere het volk zal ontbloten als een grote ontmaskering. Dit is dus weer iets wat Suri doet. De Heere zal hun feesten doen ophouden, en ze zullen niet door drogredenen de kastijding kunnen tegenhouden. Ze zullen niet van de Heere kunnen ontsnappen, stelt Calvijn, sprekende over het tweede hoofdstuk van Hosea. Calvijn stelt dat zij zo tot de honger werden geleid. Hierdoor zullen ook de akkers tot wildernissen worden. Calvijn stelt dat in de wildernissen een honger heerst die leidt tot een duizenderlei dood, en dat was wat het volk nodig had : een diepere dood, maar in het dal van Achor zal er vruchtbaarheid zijn. Calvijn stelt zoals Hosea dat de verlossing niet door wapens, strijd en ruiters komt, dus mensen zouden in hun dwaasheid tevergeefs op eigen kracht vertrouwen, maar dat God zelf zou verlossen, dus eigenlijk als iets moederlijks.

54. Wil je dus tot god komen : blijf dan binnen de grenzen, wees grensgevoelig. God is dus een metaforische voorstelling van de grenzen. God betekent dus grens, of grenzen. Kunnen wij daarmee leven ? Dan hebben wij god daadwerkelijk gevonden.

29.

Over de oude profeten en filosofen

1. Jozua heette eerst Hosea, maar Mozes noemde hem later Jozua. Het heeft in de voortijd de aso-godin als wortel. Aso is de naam van de voortijdse letter S. Zoals Jozua het volk leidde, leidde de godin of natuurvrouw Aso ook het volk, wat in Egypte tot sa werd, de gids van Ra door de onderwereld. Calvijn stelt dat Jozua de overwinning niet kreeg door eigen kracht, niet door de boog, want dan zou de mens al snel door hoogmoed worden verblind. Het kwam van boven, zoals de psalmen ook stellen, en deze verhalen moeten allemaal symbolisch genomen worden, omdat het over de geestelijke strijd gaat.

2. We doen het dus niet door het vleeselijke, maar door het geestelijke. Niet door het lagere, maar door het hogere. Het is iets moederlijks. Het leidt terug tot de voortijdse bronnen van de natuur. De stad kan het niet doen, maar de natuur. Calvijn noemt in het commentaar op het boek Jozua de eigen wil en de verkeerde omgang waardoor de mens besmet wordt het vleeselijke. Calvijn stelt terecht dat sterkte oprechte ijver betekent, en een volhardende gehoorzaamheid aan het hogere. Als we dit niet hebben, dan kunnen we niks van God afdwingen. En deze gehoorzaamheid betekent volgens Calvijn niet afwijken ter rechterhand, en ook niet ter linkerhand, dus de grenzen in acht nemen, zoals dat ook in Jozua wordt gesteld. Dit is dus volgens Calvijn niet voor huichelaars en lichtvaardigen. Het gaat dus om de gave van grens-gevoeligheid ontwikkelen, anders werk je voor niks, buiten de grenzen. De ijver moet dus gericht zijn, in het geestelijke, niet dat je als een materialist als een dwaas heen en weer gaat rennen. Er moet contact komen met het diepere geestelijke, waar de mens zich op mag richten, op de binnenwereld. Calvijn stelt dat de ijver altijd gematigd moet worden door niet hardnekkig aan te dringen en door niet te blijven bij vooroordelen. De mens moet voor rede vatbaar zijn.

3. Calvijn stelt dat de geest van huichelarij

overmoedig is en leeft in vooroordelen terwijl het vasthoudt aan de eigen wil. Dit noemt Calvijn de vrije teugel van lichtzinnigheid. Calvijn stelt dan dat de ware God hoger is dan alle valse afgoden die de mens heeft gemaakt. We kunnen stellen dat hen die niet waarlijk aan hun eigen wil sterven en niet worden wedergeboren in de hogere, hemelse rede, telkens weer voor zulke afgoden vallen. En deze afgoden zijn zeer bedrieglijk en zeer heimelijk. Wanneer gaat de mens beseffen dat de kunstmatige realiteit om hem heen bedrog is? Wanneer gaat de mens ontwaken?

4. Als we kijken naar de voortijdse godin Aso, de wortel van Jozua en Sa in Egypte die Ra leidde door de onderwereld, dan is zij niet slechts een gids die de mens door de wildernis leidt, maar ook de opvoedster van de mens.

5. Het boek Jozua gaat symbolisch over de strijd tegen de boze machten. De mens moest terugroven wat van hen geroofd was, en zo werden er weer grenzen gesteld en werd het land verdeeld. De mens moest in de voortijd in de wildernis heropvoed worden door Aso, en zij leidde tot de grenzen, tot grens-gevoeligheid, net zoals Jozua, waarvan zij de voortijdse wortel is. De mens heeft een moeder nodig, als een gids en opvoedster in de wildernis, om tot het beloofde land te komen. Die moeder is slechts een metafoor van een principe, wat diep in ieder mens ligt.

6. In een droom had ik een gevecht met Afhole, een arend. Dit was meer een koude oorlog dan een gevecht, want ik mocht hem niet zomaar aanvallen. In deze koude oorlog kwam S-Eva, Aso-Eva, mij tegemoet. Eva is de wording, dus dan betekent het de zelf-opvoeding. Wees voor jezelf een moeder. Zorg voor jezelf.

7. Calvijn stelt in zijn commentaar op Ezechiël 20 dat de goddelozen verschillende wijzen van geloof hebben, maar dat ze geen rekening houden met God.

De mens kan God niet aanbidden buiten de leer van God om, oftewel het onderwijs, de kennis. De mens moet God dus leren kennen en niet bazelen over geloven. Calvijn strijdt op vele punten tegen geloof. Het moet van boven komen, niet door het vleselijke. Ook als de mens offert vanuit het vlees worden de offers afgewezen. Natuurlijk is dat symbolisch. Het menselijke mag geen inneng hebben. Het moet van boven komen.

8. Calvijn noemt het vleselijke offeren ijdele verbeelding, die herkend kan worden aan halfhartigheid. Halve offers en halve aanbidding worden afgewezen. Aanbidding is iets metaforisch. De ware aanbidding is de gehoorzaamheid aan de hogere kennis. Hoe bedrieglijk is het als je zomaar een ander wezen letterlijk gaat aanbidden, terwijl je niet de hogere principes hanteert, want dan is het slechts luie projectie. Dat is wat de lofprijs van de mens vaak waard is. Deze lofprijs is van het vlees. De mens moet allereerst tot stilte komen en leren luisteren. De mens moet dus eerst de ballingschap tot de kennis ingaan, waarvan Juda een beeld is, zoals Calvijn stelt dat Juda een plaats van ballingschap is. En Juda is een beeld van het natuur spasme, het niet leven vanuit het directe van de eigen wil en controle, maar vanuit de natuur controle. Zo moet de mens dus ook komen tot het natuurspasme van de hersenen. Calvijn stelde dat de kracht van boven alleen kon komen als de gevangenschap bitter zou zijn. Ik moet dan ook denken aan Job die niet de geest moest ontvangen, maar de bitterheid van de ziel.

9. Calvijn stelt dat Ezechiël gekomen was om bijgeloof te bestrijden wat van geslacht tot geslacht werd overgeleverd.

10. Jeremia werd volgens Calvijn opgesteld om vijfendertig jaren lang te roepen tot een volk van doven en krankzinnigen, en wat een grote tucht was, en toen werd Ezechiël als zijn opvolger aangesteld, in de Babylonische ballingschap. Calvijn stelt dat

Ezechiël net als Jeremia was uitgezonden tot een bijgelovig volk wat besmet was met hebzucht en een hang naar luxe. Het was een verdorven volk. Calvijn stelt terecht dat Jeremia en Ezechiël tot het hardnekkige volk moesten blijven dreigen, maar dat alle dreigementen ijdel zijn als er geen uitzicht en inzicht wordt geboden. Het dreigen moet doel hebben, en mag alleen toegepast worden in de context van onderwijs.

11. Ik had een droom over de stenen van Calvijn. In die stenen waren werelden. Het waren bruine stenen, grote stenen, in een onderaards grottengebied. Hier woonden de voortijdse natuurvolkeren.

12. De rovers die dit gebied waren binnengetrokken moesten weer vertrekken. Het ging om stenen die prisma's waren, natuurprisma's, bruin in allerlei tinten, ook gelig hier en daar, maar altijd in een bruine context, als natuurkleur.

13. In zijn commentaar op Jesaja 66 stelt Calvijn dat de mens is ingenomen en opgeblazen door ijdel vertrouwen en zelfvleierij. Ze hebben god vervangen door een afgod.

14. Het gaat dus om waar God en mens elkaar kruizen. God is slechts een principe. Het is dus niet zomaar een geschenk, of iets wat je kunt roven. God en mens zijn dus in de mens zelf, als onderdelen van de mens, waarin de mens de blaaspijp is.

15. De blaaspijp moet geopend zijn. Dat hangt dus van de mens af, anders is het slechts dwang, en dan is het niet meer echt. Zo kan de mens dus geadopteerd worden. Slechte mannen misbruiken de gaven van God voor luxe en onmatigheid, en bederven hen, voor zover in hun macht ligt, door onwaardige vervuiling. Daarom moet worden afgeleid dat we niet echt tot de Heer kunnen worden bekeerd zonder al onze vermogens aan te bieden; want deze zijn 'geestelijke offers', die God eist en

die niet kunnen worden geweigerd, als uw hart oprecht en aan de Heer wordt toegewijd.

16. De kennis komt niet om te redden maar om te roven. Er valt niets te redden.

17. Calvijn stelt dat als mensen zich tegen de toorn van God verzetten die toorn alleen maar meer opgewekt wordt. Calvijn noemt het verzet tegen God's toorn ijdel zelfbedrog.

18. In zijn commentaar op Mattheus 1 stelt Calvijn dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt. De mens moet dus worden tot een dienstknecht van de besnijdenis, waarvan Jezus een beeld was. Calvijn stelt dat dit door de afscheiding gaat.

19. Het gaat hier om een werker, een harde werker, maar om die harde werker te worden moet de mens eerst de leegte in, zodat hij geen werker wordt naar het vlees, maar een geestelijke werker. De mens moet dus ook de gedaante van de werker aannemen door de leegte. En deze werker komt niet om geloofd en geprezen te worden, maar om een smaad te zijn en veracht, stelt Calvijn, om uiteindelijk de vervloekte dood te ondergaan. De werker is dus de vervloekte, de verdoemde, niet de goddeloze die hoog en droog in zijn gouden woninkje staat te pronken en zegt : 'Wat heb ik het toch allemaal fijn voor elkaar,' en vervolgens neerkijkt op hen die zwaar zwoegen buiten in het vuil. De werker moet wel in het vuil werken, want daar is veel werk te doen en daar ligt zoveel verborgen.

20. Calvijn stelt dat de komst van de werker niet direct aan een groot aantal mensen verkondigd mocht worden, maar het moest grotendeels geheim en verborgen blijven. Het was alleen voor de waardigen. De paarden mochten niet voor de zwijnen geworpen worden. De werker mag ook niet pronken met zijn komst. Het gaat erom in het duistere en verborgene te werken, niet voor het oog van de mens. De werker werkt voor een hoger loon

dan dat van de mensen. Calvijn stelt dus ook dat dit een grote beproeving is.

21. We mogen hierin ook dat grote visioen zien, aan het begin van Mattheus, waar een amazone staat aan de hemelpoorten om de besneden mens binnen te roepen. Deze mens is een werker, niet naar het vleselijke, maar naar het geestelijke, in het verborgene. De hemel is een verborgen plaats van grote duisternissen waarin er gewerkt moet worden. Dat kan alleen vanuit de leegte, vanuit de honger. Daarom roept de amazone op tot het hongeren, om binnen de grenzen te blijven. Er is dus een groot verschil tussen de besneden werker en de onbesneden werker. Calvijn stelt dat adoptie plaatsvindt op de basis van de besneden werker.

22. Dat de werker voortkwam uit een maagd is een symbool van de adoptie. Calvijn stelt heel terecht dat we niet helemaal moeten opgaan in de dankbaarheid naar dit voorbeeld van de werker toe, alhoewel het belangrijk is ons te richten op de hogere, geestelijke werker, maar tegelijkertijd zijn we ook geroepen deze werker zelf te zijn door de vrucht te verzamelen en te ontvangen. Deze werker zou zich onderwerpen aan het visnet, zich laten onderwijzen door de tucht van het visnet, om zo niet overmoedig naar de wapens te grijpen en anderen te onderdrukken vanwege zijn eigen tuchteloosheid en leerafkeer.

23. De mens moest zich baseren op onderzoek en niet zomaar wat de massa's zeggen of wat men altijd heeft gezegd. Meerderheden willen de mens onderwerpen aan de macht van de massa's, niet aan het hogere, zoals Plato ook al stelde dat er wijzen opgesteld moesten worden die zouden zorgen dat de dwazen niet door meerderheidsstruikjes de samenleving kapot zouden maken door hun dwaasheid. Natuurlijk kan dat helemaal uit de hand lopen, want wie bepaalt wat wijsheid is en dwaasheid. Altijd liggen er gevaren op de loer, dus moet de mens zich richten op het hogere, binnenin.

24. Dan kom je uit bij de natuurrede, de heerschappij van de natuurrede, en alleen weinigen komen daartoe, de eenling. De enige heerschappij is die van natuurkennis. De eenling moet hiertoe ontwaken om zo de natuurkennis door alles heen te zien, en het juiste pad te volgen, in geestelijke oorlogsvoering.

25. Een mens moet niet denken dat hij letterlijk de wereld kan besturen. Dan zou de mens gek worden. Het is de illusie van macht en controle. Het gaat om de natuurkennis, en in die zin gaat het dus niet om heersen, maar om kennis. Geen macht, maar kennis. Macht is een valstrik voor de dwazen. Er moet kennis komen over wat macht is, diepte.

26. Het pushen van doctrine en orthodoxie is hetzelfde als tyrannie. Status quo moet afgedaan worden. De mens moet niet vallen voor de heerschappij door het overgesimplificeerde, want het zou leiden tot despotisme. Er moet daarom ook een flinke, gezonde dosis zijn van anarchie.

27. De natuur werkt niet door wil of wens, maar door kennis. Wil en wens zou juist de kennis in de weg kunnen staan, en daarom moet het afsterven.

28. Overal begonnen kleine groepen te staan die vonden dat ze hogere, betere of slimmere principes hadden dan anderen, Het waren veelal eenlingen die zichzelf met kop en schouder boven de rest vonden uitsteken, goedschiks of kwaadschiks. De massa's waren dom, maar dit waren de intellectuelen, de machthebbers, hoog opgeleiden, voorbeschikten, uitverkorenen, of gewoon slimmerikken. Sommigen wilden macht, en anderen wilden gewoon vrijheid. Ze waanden zichzelf regeerders, zij die de touwtjes in handen hadden. Sommigen hadden grote plannen. Sommigen wilden meer zorg voor de domme massa's, beter onderwijs, terwijl anderen corrupt waren. De oligarchie is een neutraal principe wat gebruikt en misbruikt kan worden. Eenlingen met

grote plannen ontmoetten elkaar om een elite op te richten of al dan niet geheim genootschap. Sommige plannen waren goed, andere plannen minder goed, en weer anderen gewoon bar slecht. Allemaal wilden ze loskomen van de massa's, met kop en schouders.

29. Ze waren of communistisch, of kapitalistisch of een tussenvorm, maar waar het om ging was dat ze oligarchisch waren, als uitverkorenen, of die regering nu letterlijk en materialistisch was of puur symbolisch. Was er een hogere macht, een hogere regering? Kon je daar aan deelhebben, en wat hield dat in? Kon de aarde een betere plaats worden, of zou het slechts de deur openen voor nog meer chaos en extremisme en allerlei tegenacties? Waar ging het naartoe?

30. Kan de mens het lijden ontlopen? Moet de mens gesteld worden 'boven alle overheid en macht'? Of gaat het pad van het lijden juist hier doorheen, om een eenling te worden en deel te krijgen aan een soort oligarchie, oftewel een overblijfsel? En wordt dit overblijfsel in veiligheid gebracht, of moet dit overblijfsel dwars door de grote verdrukking heen? Het gaat niet om macht, maar om kennis.

31. Machiavelli stelt in zijn boek 'de heerser' dat de mens niet zomaar zich in de lage klasse moet bevinden en de hoge klasse, maar in beiden. Alleen vanuit de ondergeschikte klasse kan men een goed zicht hebben op de hogere klasse, en alleen vanuit de hogere klasse kan men een goed zicht hebben op de lagere klasse. Hij vergelijkt dit met het staan op een berg om het landschap te kunnen overzien, en het staan op de grond, onderaan de berg, om de berg te kunnen overzien. De mens moet dus aan beide kanten van het schaakbord staan, anders zou dit een valstrik worden voor de mens.

32. Het klasse systeem is dus in principe gewoon onzin, maar de mens moet het tot nut zien te maken. Het is iets onvermijdelijks. Je zou kunnen stellen dat

deze klassen alleen er zijn als symbolen, als onderdelen van de mens zelf, binnen de mens, als principes. Uiteindelijk moet de mens komen tot het beheersen van het ego, en dat kan alleen door tot begrip te komen, tot kennis, en is dus niet zomaar een machtsstrijd. De mens moet dus de diepte ingaan, en het probleem oplossen. Het is een puzzel.

33. Machiavelli richt de aandacht op de kennis, of kennis van de daden van de groten van de tijd, als het kostbaarste bezit, dus niet materialisme. Het gaat om het diepere geestelijke, intellectuele bezit. Ook stelt hij dat hij gewoon moet schrijven wat hij moet schrijven, niet uitvoeriger dan nodig, ook niet met een opsmuk aan opgezwollen woorden en uiterlijk vertoon. Hij wil zijn geschriften geen gewicht geven met materialisme, maar gewoon eenvoudig blijven en sober. Het komt aan op de kennis, en niet op zichzelf. Hij wil dat het of zomaar zal wegzinken in de vergetelheid zonder enige eer, of dat de verscheidenheid van het schrijven en de ernst ervan opgepakt zal worden.

34. Hij stelt dat voorkomen beter is dan genezen, dus er moet toekomstzicht, vooruitzicht zijn, zodat problemen die eventueel in de toekomst kunnen ontstaan tegemoet getreden kunnen worden met beleid en behendigheid om deze tegen te gaan. Zo niet dan worden de artsen corrupt en de ziekten erger dan nodig. Men moest dus met strategie te werk gaan. Oorlogen waren onvermijdelijk. De mens moest voorbereid zijn, niet slechts voorzichtig. De mens moest leren besturen en beveiligen. De mens moest niet in slaap dutten. De mens moest leren gronden en behouden.

35. Machiavelli stelde dat men door gebrek aan daadkracht en door compromissen de kerk nog meer wereldlijk aanzien zou geven, waardoor de kerk nog meer geestelijke macht zou hebben. Dan komt de oligarchie in zicht, oftewel het overblijfsel, een elite of groep uitverkorenen, wijzen die het land kunnen onderwijzen. Weer is het belangrijk dit binnen jezelf

toe te passen, om niet ten prooi te vallen aan materialistische valstrikken. Mensen die Machiavelli bestuderen lopen dan ook door een gevaarlijk mijnenveld.

36. Machiavelli stelt dat elke politiek die opgericht is door omkoperij zal vallen. De ware politiek is dus een veel diepgaander en natuurlijker proces, terwijl omkoperij slechts een uiterlijk vertoon is wat geen diepte heeft en geen houvast, geen standvastigheid. Het heeft geen eeuwigheids-waarde. Omkoperij zal nooit een organisch geheel vormen. Dan is het gebouwd op bedrog.

37. Machiavelli stelt dat wreedheid alleen bij noodzaak toegepast mag worden, en niet overmatig, en dat verkeerde wreedheid zal vallen. Hetzelfde geldt voor weldaden. Ze mogen niet overmatig zijn want dan wordt het niet meer gewaardeerd en verliest het zijn smaak. Het mag alleen komen in kleine hoeveelheden.

38. Zowel macht als klasse en status quo moet sterven aan de kennis. Uiteindelijk wordt daarin alles opgelost. Alle belangrijkdoenerij, eerzucht en erfzucht, en goedgelovigheid wat dat met zich meebrengt moet daaraan afsterven. Dat is niet zomaar lomp afsterven maar een studie proces. Mens, ken uzelf. Mens, ken uw vijand. De ware vijand is onwetendheid.

39. Het gaat niet om materie, maar om kennis. Het gaat ook niet om woorden, maar om kennis. Materie en woorden moeten afsterven aan de kennis.

40. De koude oorlog in de jaren 1900 liet zien dat er geen hoop was voor zowel kapitalisme als communisme. Ze waren in hun orthodoxe, materialistische, letterlijke vormen totaal vastgevroren. Dit liep door tot de negentiger jaren waar toen het hermitisme kwam opzetten.

41. Calvijn stelt dat in Kolossenzen Paulus ons leert,

dat we in alles opnieuw moeten oproepen tot dankbaarheid. Trouwens, hij waarschuwt ons, door zijn voorbeeld, met dankbaarheid niet alleen die dingen die de Heer ons toekent te erkennen, maar ook die dingen die hij anderen toekent. Hierbij moeten we erkennen dat alleen het zoonschap ons tot de ware God leidt, want zo ontstaat er een ware verbinding met de hemel, als wij opnieuw worden geboren. De kerk is niet dit zoonschap, maar het moet van binnen gebeuren. Calvijn stelt dat dit zoonschap zich uit in zowel dankbaarheid als gebed.

42. De mens moet communiceren met de kennis. Er moet een band zijn met de kennis, door het zoonschap. Dit was de enige remedie voor het versterken van de Kolossenzen tegen alle valstrikken, waardoor de valse apostelen probeerden hen in de val te lokken. Het gaat niet om dogma, maar om het kennen.

43. De mens moet de dood aan het zelf sterven, aan het ego, totaal, voor eeuwig, tot een eerstgeborene uit de dood, die zo de gehoorzaamheid heeft geleerd vanuit zijn lijden en sterven.

44. Calvijn stelt dat het om de diepere basis prediking gaat, en dat men niet de mensen en kerken naar de mond moet praten. Predikt men voor roem, of predikt men voor de kennis? Alle roem moet sterven aan de kennis.

45. De onbesnedenen, in hun blindelinge volgzaamheid en goedgelovigheid, komen in een grote dronkenschap terecht waarmee ze uiteindelijk bewapend worden om deze smerige drug te verdedigen. Kom niet aan hun heilige drugs, want dan vliegen ze je aan, en zetten ze hun nagels in je. Ze zijn snel afgeleid, verstrooid in de rommel van roddel die ze volgen, verzet op nieuwtjes en geruchten. Onwetendheid is hun waarheidsstempel, gebrek aan onderzoek hun ja-knikkende getuige en notaris.

46. Calvijn stelt dat de mens niet is overgeleverd aan de grillen van slechte mannen, maar aan de ondoorgroendelijkheid en voorzienigheid van God die alles buigt naar de wil van de kennis.

47. Het Voorgeborchte is de eerste hellekring, de limbus, de voorhof. Zonder hoop te leven in verlangen gaat over de verlangens van het vlees die nooit bevredigd mogen worden maar die moeten sterven. In het hoogtepunt van de honger, of dieptepunt, is de opname. Het vlees moest dus naar de limbus van honger, opdat het zou sterven, opdat de mens zo uiteindelijk tot het visnet zou komen, tot opname. Het is als het winnen van Bilha door Jakob na jarenlang zwoegen.

48. Dante beschrijft de orkaan van de hel die zielen meesleurt, als een natuur verschijnsel. Hij kwam daar door af te dalen tot de tweede cirkel van de hel. Er was hier een eeuwige duisternis. De orkaan van de hel had nooit rust, maar was altijd wild en woest. Het beukte altijd tegen de golven van de zee. Er was hier een strijd tussen kennis en wil. Maar de orkaan van de hel was als de kennis die de wil overal mee naartoe sleurde. Hij was ook al op een plaats geweest waar willen gelijkstond aan kunnen, maar hier moesten zowel willen als kunnen sterven aan de kennis. Zovaak gaat de liefde nog tegen de kennis in. Ook de liefde moet hier afsterven, omdat die vaak zelfzuchtig is en hoogmoedig. Het is de aardse liefde. Die liefde is zeer selectief, en beoordeelt alles naar het bedriegelijke vlees. Die liefde is zeer vraatzuchtig en hebzuchtig. Die liefde is een strik. Daarom moest de orkaan van de hel komen.

49. Die liefde wil het lijdensgezinde ontlopen, van geen tucht en onderwijs weten. Die liefde wil niet meegenomen worden door de orkaan van de hel. Die liefde wil alleen maar, maar wil niet kennen. Die liefde wil alleen maar liefhebben. De orkaan van de hel is rumoerig, lawaaiig, zodat de zielen de doofheid zoeken, maar ze vinden het niet.

50. Hij gaat dan via de zee van kennis tot de rivier van bloed. Dan komt hij tot een woud, en een zee van zand, en daarna tot een plaats van slangen, waar geworsteld wordt met slangen, waar slangen de mens omkronkelen als touwen, totdat hij verandert in een vos. De slang is de heilige gebondenheid en de vos is de spion die daaruit voortkomt, de toegang tot de geheimen. Het hele verhaal begon toen Dante af begon te dwalen in een duistere wildernis, woest en onheilspellend. Geen ziel zou levend uit deze wildernis ontsnappen.

51. Hij komt dan tot Acheron, de rivier van het lijden, waar hij de veerman ontmoet, Charon, een vergrijsde oude man die roept : 'Wee u, verdorven zielen ! Voedt toch geen hoop de hemel ooit te aanschouwen. Want halen kom ik u naar de andere oever, naar vuur en ijs en eeuwge duisternissen.'

52. Er is een doorgang van de hel tot het vagevuur die de goden niet kennen en waardoor ze verward raken. Ook Dante gaat tot het vagevuur, waar hij een schim tegenkomt die tot de Archiaan was gegaan, een zijrivier van de Arno lopende door het Arno dal.

53. Zijn lijk, verstijfd, vond in z'n monding de schuimende Archiaan en werd toen naar de Arno gesleurd. Hij werd gesleurd langs de oevers en de bodem, tot het wier en het slijk.

54. In het vagevuur heeft Dante een worsteling met een sirene die door haar liederen hem probeerde te verlokken en te verstrikken. Sirenes doen scheepslieden verdwalen op zee. Hij was in een droom, maar een hemelse vrouw ontmaskerde de Sirene en deed hem ontwaken. Toen hij weer tot bewustzijn kwam bevond hij zich tot aan zijn nek in de Lethe, de rivier van vergetelheid. Hij werd toen ook gewassen in de rivier de Enoë. Opdat zijn herinnering aan het goede terug zou komen.

55. Dan zegt hij : 'Ik keerde weder vanuit de heilige

golven, herboren als gewassen in de lente.'

56. Hij bevindt zich dan in het paradijs. Er wordt hier gejaagd met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen. Als een pijl een valse lust is dan zal die pijl direct naar beneden vallen en niet ver komen. Alleen hierop kan geofferd worden, waarbij het gaat om het voorwerp en het verdrag. Als ervan wordt afgeweken, dan wordt het gedwongen. Het gaat hierin om een ruil wat zelf-onderricht meebrengt. Hierin moet de mens geen dwaas vee zijn, maar mannelijk, wat betekent dat men niet als een lam moet zijn wat van moeders melk wegdartelt. Waar een pijl het doelwit raakt wordt het koord weer strak gespannen. In rust moest de mens verstijven.

57. De eenzamen moeten het lijdensgezinde pad begaan, tot de geheimen van het visnet. Zij zijn niet bezwaken voor een overmacht van wil. In de tempels kopen en verkopen de goddelozen op tekens van marteling. De arme Ethiopiër leeft dichterbij God dan de rijke christen, wanneer de boeken worden geopend. De ene is voortdurend rijk, terwijl de ander eeuwig hongerend is. Maar in de boeken staat hun schande opgeschreven. De sferen draaien om hen af te scheiden. De godvrezenden worden door het Woord opgenomen. De hebzucht is blind, en een waan.

58. Dante was afgeweken van het voetpad en kwam terecht in een donker woud. Als hij de hel beschrijft is dat niet letterlijk, maar een beeld van hoe de samenleving was geworden. Het woud was wild en woest, dicht en donker, en zou nog vaak terugkomen in zijn dromen om zijn angst te doen herbeleven. Hij wist niet meer zeker hoe hij daar was gekomen, maar wat hij wel wist was dat slaap hem had overmeesterd. Hij komt dan in aanraking met wilde beesten.

59. De mens is zo naïef. Ik maak het telkens weer mee. Ze denken dat er geen wilde beesten zijn, want

ze zien die immers niet. Wat ze vergeten is dat het zinnebeelden zijn. Maar ze willen niet nadenken.

30.

Het tijdperk van Laodicea

1. Ezechiël is aangesteld over het voedsel en over de honger, wat ook weer overeenkomt met de voortijdse wortels van Ezechiël, van de Zukki wortel. Zukki is de stam die het volk door de wildernis leidt tot het land Rebekkah. Zukki is de stam van de hoofd-besnijdenis, oftewel de besnijdenis van het verstand, van het denken, de grensgevoeligheid, oftewel het hongeren.

2. Het volk Israël moest door de hongerwildernis tot het beloofde land gaan, zoals ook het volk van Ismael wat tot het land Rebekkah ging.

3. De oude kerk was in het tijdperk van Laodicea gekomen, als de slapende kerk die niets wil leren.

4. Er zou een tijd komen van oorlog, revolutie en anarchie, die alleen begrepen zou worden door hen die het aardse hadden verlaten, niet door de aardse leiders.

5. Het kan niet begrepen worden door het vleselijke, maar alleen door het geestelijke. Het geestelijke praat de mens en de kerk niet naar de mond. Het geestelijke gaat het smalle pad door de enge poort, het pad door de hongerwildernis.

6. De mens moet zich leren berusten binnen de grenzen. Zo zal ook het pad zichtbaar worden, en het plan.

7. Er zijn vleselijke en geestelijke interpretaties, maar het komt er op neer dat toen Samuël ontwent was van de moeder borst hij naar de tentendienst werd gezonden.

8. Samuël werd overgedragen aan een andere vrouw, om in de tent te dienen, in de grondteksten en in de amazone theologie.

9. Deze vrouw had twee dochters. In de Rabijnse literatuur waren het zonen, en zij waren niet noodzakelijk slecht. In de amazone theologie vielen zij Samuël lastig. Zij waren een gesel in God's hand, om Samuël grens-gevoelig te maken. In de amazone theologie zijn er ook versies waarin niet Eli zijn nek breekt, maar Samuël zelf, of zijn rug, waardoor hij verlamd of kreupel raakt, door toedoen van Hofni en Pineas, die hem ergens vanaf duwden.

10. In de amazone theologie komt hij dus terecht in een soort Pniël situatie waarin hij verbroken wordt opdat hij die gevoeligheid heeft voor de rest van zijn leven.

11. De kleur van het bloed is de meest eeuwige. Het is een beeld van de vernietiging van het vleselijke. We kunnen stellen dat dit een beeld is van de besnijdenis.

12. Calvijn stelt dat de offerdienst erop wijst dat onze woorden een zuiver offer moeten zijn, dus dat wij hemelse woorden spreken. Het is de vrucht van de lippen. De offerdienst is allegorisch voor het lijden wat tot de volle maat moet komen om tot God te kunnen komen.

13. Calvijn stelt dat God telkens weer het vet opeist en beveelt het te verbranden. Dit is om de mens tot matigheid te gewinnen stelt Calvijn. Calvijn stelde dat sommigen in zijn tijd ook stelden dat de offerdienst gewoon een beeld is van het afsterven van het vleselijke, en hij stelde ook dat de

offerdienst geen enkele betekenis op zichzelf heeft, maar dat het moest wijzen op de voorwaarden om tot God te kunnen komen, dat er een prijs betaald moest worden.

14. De offerdienst is ook een beeld van de vervolging. De offerdienst is een beeld van het doen van de hemelse wil, waarvan we weten dat dit kennis is. Omdat de offerdienst zo diep gaat en zo grondig is, is het een beeld van het voleindigen van de hemelse wil, oftewel van de kennis. Deze offerdienst ging diep en was een kwelling.

15. Het kwam tot het punt dat de psalmist uitriep : Mijn god mijn god, waarom hebt gij mij verlaten. De offers mochten niet verzoet worden met honing. De mens mag zichzelf niet behagen. Er moest zout gaan in de wonde. Het lijden mag niet voortijdig afgebroken of verzoet worden. De dood aan het vlees moet geheel intreden.

16. Ahn was in een moeilijke situatie terecht gekomen. Zijn zoon had veel meer aanzien gekregen in het volk dan hijzelf. Velen rezen tegen Ahn op. Ahn moest vluchten. Ahn ging blootvoets, wenend, met gebogen hoofd in grote vernedering, en besteeg de helling van de olifberg.

17. Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het eeuwige minderen, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.

18. De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht. In de amazone theologie was het niet de zoon van Ahn die met zijn haren in de boom bleef hangen en werd gespietst, maar het was Ahn zelf.

19. Overall waar Ahn ook keek zag hij niets dan duisternis van de nacht. Hij stelt dat de mens hierin geduld leert. Alhoewel Ahn zo'n voortreffelijke werker was was hij toch zo diep vernederd en

beproefd door God, zodat hij zelfs geen plaats had onder de meest verachten van de mensen.

20. In de amazone theologie zijn er verschillende versies van Absalom, want het kan ook gewoon Ahn's vrouw zijn of een andere vrouw, die het volk tegen hem opzet. De vrouwelijke absalom wordt in de voortijd ook wel Bejè-salome genoemd.

21. In de psalmen zien we Ahn hangen aan de boom, doorboort. De dood van Absalom, wat heenwijst naar de metaforische dood van Ahn in de psalmen is een metafoor van het begrijpen. Absalom raakte in zijn plannen verstrikt met zijn lange haren in de takken van een boom toen hij daar met zijn rijdier onderdoor reed, zoals het verhaal vertelt, maar in het Aramees gaat dit om het komen tot begrip, tot de grotere context.

22. Dat wat om de mens heen gebeurt is de zinnebeeldige taal van het kruis die een boodschap heeft voor de mens. Heeft de mens deze boodschap al opgepikt? Ook de mens zelf is een onderdeel van deze zinnebeeldige taal van het kruis.

23. Letterlijk gezien is het allemaal heel erg deprimerend, maar het zijn zinnebeelden. Dus toch maar leren en geduld hebben. Er zit niets anders op.

24. Wanneer Samuel tot Eli komt, dan kunnen we dat ook zinnebeeldig opvatten. In het Hebreeuws betekent Eli de hemelvaart, het opgaan, ook het gaan tot de grenzen, en het verruimen van grenzen, wat inhoudt dat eerdere grenzen doorbroken worden. Om tot de hemelse grenzen te komen moeten we aardse grenzen doorbreken, achter ons laten.

25. Als Eli dan zijn rug of nek breekt is het puur zinnebeeldig voor deze dingen, en heeft dit dus betrekking op Samuël zelf, als de verbrokenheid van Samuël opdat hij gevoelig is voor niets anders dan de hemelse grenzen. Dat is dus het Pniël van

Samuël waarin hij worstelt met god, met godsbeelden en met deze zinnebeelden.

26. Een gebroken nek kan invaliditeit, verlamdheid, coma of de dood als gevolg hebben, allemaal zinnebeelden. Grenzen of beperkingen zijn ook weer zinnebeelden van verborgenheden en geheimen. Samuël ging door zijn grensgevoeligheid tot het verborgene. De heerschappij is een zinnebeeld van het verborgene, dus dat heeft ook weer betrekking op Samuël zelf. Hier ergens ging het mis, want hier ging de mens alles verletterlijken. De mens wilde een letterlijke heerser, terwijl profetische, visionaire mensen zoals Samuël meer obscuur waren en fragmentarisch.

27. Het visnet van Samuël is dus iets heel duisters, maar zinnebeeldig.

31.

De schepping is nog niet geweest

1. Meeste stemmen gelden is een drogreden, gemaakt om je te ontdoen van je eigen autonomie. Het enige medicijn is dan terug te keren tot de natuur en de natuur principes om je daaraan te onderwerpen.

2. De mens moet niet alleen ijverig zijn, maar ook lijdzaam.

3. De werkers moeten grote lijdzaamheid hebben met geduld, dus wachtende lijdzaamheid, zodat de wil van God volbracht kan worden en zij het woord kunnen horen.

4. Dit houdt ook verdraagzame lijdzaamheid in om de beledigingen te verdragen.

5. Dit betekent niet dat we zomaar de zonden moeten aanvaarden, maar dat we tegen de zonden moeten strijden.

6. We moeten hierin een grote ijver hebben om de zonden aan de kaak te stellen.

7. De vader is de climax van het zoonschap, maar die gaat ook weer terug in de baarmoeder, en het is heus niet zo dat dit machtsverhoudingen zijn tussen personen, alsof we dan feministisch moeten worden, of letterlijk matriarchisch, want dat zou te materialistisch zijn. Neen. Het is een verhouding van principes binnen de mens zelf, niet tussen personen. Als de mens niet moederlijk wil zijn dan is dat gewoon een probleem.

8. Dus : balans tussen vader en zoon, en balans tussen vader en moeder. De mens moet weten waar deze principes voor staan.

9. Het is de natuur dat een vrouw dikker is dan mannen, zoals het ook de natuur is dat een vrouw donkerder is dan een man. Waarom is dit ? Het is vrij simpel. Een vrouw heeft borsten, om kinderen te voeden. Een man heeft geen borsten en hoeft ook geen borsten.

10. Een vrouw heeft een baarmoeder, en door haar brede heupen beschermd ze zo het kind. Dat hoeft een man niet. Toch willen sommige mannen dikker zijn dan vrouwen. Waarom ? Omdat ze zo hun vraatzuchtig en heerszuchtig, vaderzuchtig leven kunnen ondersteunen en bevestigen.

11. Het vreet de hersenen aan, en daarom zijn zulke mensen ook vaak aan de alcohol. Vrouwen moeten emanciperen, en daarom zegt het vader ego juist dat de vrouw minder moet zijn dan hem, zwakker, enzovoorts, net als zonen, opdat hij kan heersen. Het vader ego wil niet dat de vrouw emancipeert.

12. Ze maken hun kinderen van andermans

vermoorde kinderen. Omdat een ander het doet is het normaal ? Zo praten ze zichzelf vast. Ze zijn slechts massa productie, zijn niet geemancipeerd, denken niet voor henzelf. Iemand anders denkt voor hen.

13. Grote dikke mannen en tegenovergesteld dunne vrouwen, en die plaatjes worden telkens weer aan elkaar geplakt, en dan wordt er een teer zontje ondergezet van wiens vlees de allesvretende vader ook kan leven. Het is een karikatuur, allemaal opgepompt door de vlees-industrie.

14. Het zit in de hoofden van de mens, tussen de oren. Ze horen iemand wat zeggen en denken dat het wereldnieuws is of het Woord van God.

15. Het zijn machtsspelletjes waarin meerderheden worden ingebeeld en ingeprent, die er dus helemaal niet zijn, en waar het dus ook al helemaal niet omgaat.

16. Meerderheden gebruiken als argument is een drogreden. Het zegt verder niets. De mens is aan het ijlen. Ze verstoppem zich achter meerderheden die ze zelf ingebeeld hebben. Allemaal bedriegelijke propaganda, valse reclame.

17. Teruggaan naar de moeder. De man moet hiervoor minder worden, terrein teruggeven.

18. Ook is het zo dat zij die in de lagere klassen blijven hangen, en dus niet doorleren en lauworden de hogere klassen zullen aanvallen, en dat is ook gebeurd.

19. Het profetische is namelijk niet te begrijpen door het vleselijke, en het vleselijke zal altijd het profetische aanvallen.

20. Daarom worden profetische mensen die hoog begaafd zijn vaak ook zwaar vervolgd en hen wordt een hele etikettenreeks opgedrukt.

21. De profetische 'wilden' zijn dus ook een vervolgde minderheid die tegen de massa's ingaan, maar het is een teken dat ze nog leven.

22. Op het hogere profetische pad worden je vrienden ineens je vijanden, want zij willen niet zo ver gaan als jij, en ze roepen je dan terug en beginnen op je te schelden, want je moet zoals hen blijven.

23. De mens wordt door het profetische ook op de proef gesteld, en het profetische moet ook getoetst worden, en dat leer je op de profetische school.

24. Oordelen, de mens kan niet oordelen, en moet het eerst loslaten. De mens is te kortzichtig om te kunnen oordelen, helemaal als het ook nog eens voor geld is, voor steekpenningen dus. Alleen het profetische kan oordelen, maar het profetische is zeer gevaarlijk.

25. Geesten van valsheid liggen op de loer. Eerst moet de mens leren toetsen, maar er zijn ook zoveel geesten van vals toetsen, en daarom moet ook het toetsen getoetst worden, en moet je ervoor naar een toets school.

26. Het gaat erom hier hoog in opgeleid te worden, anders is het een verloren zaak en wordt je bedrogen door boosaardige geesten.

27. Ga niet zomaar geruisloos door het leven, maar laat een spoor na zodat anderen kunnen volgen.

28. De onbesnedenen aanbidden hun gouden kalf, waarmee ze vrolijk overal naartoe gaan.

29. Zij strijden niet meer, maar wanen de hele dag door, aan de verdovende middelen.

30. Maar de oorlog gaat door, en wij zijn in lijdvaardige en strijdvaardige verwachting van de

natuurekennis die zal wederkomen.

31. Als we kijken naar het Hebreeuwse woord voor profeet, nabi, navi, wat komt van het Egyptische nefu, wat zeevaarders zijn, of riviervaarders, vissers, en van nubiu, wat de zwemmers zijn over de rivier van het dodenrijk, de onderwereld, de tuat, zij die dus aan zichzelf gestorven zijn, van het woord nubi, zwemmen, zeevaren, vissen. Dit leidt helemaal terug tot de voortijdse Job, Jove, die Nob, of Noph werd genoemd, de lijdensgezinde in de wildernis. Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen.

32. De natuurekennis laat een dieper pad zien : het smalle pad door de enge poort, het pad van het visnet.

33. Ook Jeremia sprak over het pre-existentialisme, dat de ware schepping er nog niet was, en dat de ware mens er ook nog niet was. De schepping begint pas daadwerkelijk daar waar er kruispunten zijn tussen de hemel en de aarde, tussen de hemel en de mens. We zouden kunnen stellen dat dit de kruispunten van de hemel kennis zijn, als wedergeboorte en ontwakking.

34. De ware schepping gaat dus door het visnet. De mens wordt gemaakt vanuit de aarde, vanuit de diepte. De mens werd in de natuur geplaatst, en de natuur was versierd door de natuur.

35. De natuur is met weinig tevreden, maar de hebberigheid van de mens is met niets tevreden.

32.

De botvliegen

1. Het volk kan nu de wildernis ingaan. Maar wie volgt ? Wie is er nog overgebleven ? Waar is er nog een kloppend hart ? Het laffe hart heeft het in ieder geval niet overleefd.

2. Alleen kinderen kunnen van deze vuilnisbelten ontsnappen.

3. Als je dan de vrijheid hebt bereikt uiteindelijk wil dat niet zeggen dat je van binnen vrij bent, want het heeft je ziel en je hart verwoest, en de herinnering knaagt door, als een trauma, en zo blijf je in de gedachten doorvechten.

4. Het moet ook nog in de diepte gebeuren, en betekenenissen moeten bekend worden.

5. Je kunt nergens aan ontkomen, maar het alleen maar verdiepen. Het is de onontkoombaarheid.

6. We kunnen niet ontkomen aan de dingen die onontkoombaar zijn.

7. Het visnet is uiteindelijk wat de mens tot de eeuwigheid brengt.

8. De onbesnedenen verketteren de geestelijken en intellectuelen.

9. Onbesnedenheid is vakjesdenkerij. Maar ze zullen in hun eigen vakjes vallen. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

10. Ze willen dood bot, niet levend. De hele dag willen ze tegen dood bot aankijken. Het is een obsessie. Hun hele leven draait om dood bot wat absoluut niet mag leven. Het moet gewoon daar hangen als een bot orakel. Daar halen ze hun

informatie uit, hun inspiratie. Het zijn orakel lezers. Hierom zijn zij ook trofee jagers, want ze hebben veel bot nodig. Het bot doodmaken doen ze met hun instrumenten en medicijnen. Maar dit is niet volgens de regels van de geestelijke oorlogsvoering.

11. Ze bouwen hun werelden van bot, dood bot, want dan hebben ze rust. Ze willen geen weerwoord. Ze willen in hun waan leven. Daar hoort ook de vlees industrie bij, want door het vlees weg te eten wordt het bot zichtbaar.

12. Altijd maar weer : bot, bot bot. En ze zijn zelf ook bot. Het zijn skeletten. Bot orakel lezers zijn het, maar niet via de leerregels van de geestelijke oorlogsvoering. Ze zijn niet profetisch, maar onbesneden van verstand.

13. Ze willen niet leren en werken, maar gewoon het ergens kunnen kopen, omdat het rijkeluijskinderen zijn, of ze roven het ergens, of ze willen het gewoon lui erven. Ze willen gewoon makkelijk geloven en het is genade van hun goden, alleen voor hen. Het is een heel exclusief clubje. Ze willen niet leren en werken, alleen heel selectief en tijdelijk voor de schone schijn. Het zijn beunhazen. Het is zwarte hekserij.

14. Ze spreken niet veel, leggen niet veel uit. Het is een duister genootschap. Ze willen zichzelf niet verraden. Zo brouwen ze hun boosaardige medicijnen en maken hun boosaardige instrumenten. Het zijn zwermen botvliegen die vlees eten tot op het bot. Dan landen ze neer op het bot om dan het bot te lezen. En ze laten niet meer los.

15. Ze komen met zwermen om alles kaal te vreten. Het zijn kaalvreter. Ze doen de oogst mislukken. De mens wordt deze vervolging niet bespaard. De mens moet het lijden dragen. Na de eerste wereldoorlog kreeg Europa hulp van Amerika, maar in de dertiger jaren sloeg de grote economische depressie toe. Dit stroomde vanuit Amerika over de

hele wereld. De kaalvreter was gekomen. De mens moest met dit lijden leven. De mens bekeek de wereld nu met de ogen van depressie. De grote superhelden waren neergestort. De muren waren kaal, met vreemde kleuren, gehavend, oud. Alles ging trager en trager.

16. De mens was door de botvliegen aangevreten tot op het bot. Hun lichamen waren stijfgestoken. Er was niets meer van Amerika overgebleven. De grote supermacht, de grote hulp, was er niet meer. Amerika leek van de aardbodem verdwenen. Europa moest het nu alleen doen, maar kon het niet. De kaalvreter ging niet meer weg. De dertiger jaren waren gekomen. Er waren geen echte, volle kleuren meer, alleen maar verbleekte, gehavende, vreemde kleuren, vreemd geel, vreemd rood. De mens was depressief. Er waren geen vrolijke mensen meer. Er waren geen gezellige tuinfeesten meer.

17. De botvliegen waren gekomen, en ze vreten alles kaal. Er was alleen nog maar wildernis. Huizen waren wildernissen geworden, verlaten, eenzaam. Iedereen was nu vele meters of kilometers van elkaar verwijderd.

18. De economie was ingestort, de markt was ingestort. De mens kon het allemaal niet meer betalen en niet meer handhaven. De mens moest het nu alleen doen. De botvliegen waren gekomen. Ze vreten door tot op het bot, en staken. Er was geen leven na de dertiger jaren. Hier hield alles op.

19. De mens zag er tegenop. Hier kon hij niet verder. Hier hield de mens op te bestaan. Het was teveel.

20. De botvliegen waren gekomen. Voor hen waren de mensen slechts stukken bot.

21. Het lijkt allemaal veel op elkaar, maar er is een groot verschil. De botvliegen zijn met elkaar in oorlog. Er wordt gevochten om het bot.

22. Het zijn bot orakel lezers. Ze hebben geen tijd voor je. Het zijn botvliegen, kaalvreeters, die je vlees vreten tot op het bot.

23. Kaalvreeters, kaalvreeters ja, maar die zullen zelf ook kaalgevreten worden. De botvliegen zullen komen.

24. Deze roddel wereld is één grote leugen. Alles gaat al veel te snel om nog te kunnen leven.

25. Botvliegen op het bot. Wat doen ze ? Ze lezen de tekens. Ze hebben hun eigen taal.

26. Laten we goed beseffen dat de hemelse kennis exogaam is, van de hogere intelligentie. Dat is ook de daadwerkelijke definitie van wat 'god' is en behoort te zijn. De inteelt afgod is een pseudo god. De inteelt afgod heeft alle lagere aardse gebieden geschapen door gebrek aan intelligentie.

27. De mens wordt gefokt, met het eigen ras, zodat de mens zich niet kan ontwikkelen. De mens is in een mijnenveld van inteelt. Alles is stereotype. Zo houden ze de bloedlijnen raszuiver, volbloed slavenrassen. Inteelt brengt de mens ten gronde, alles is valselijk vertrouwd. En ondertussen krijgt het inteelt virus grip op het brein, want de middelmatigen hokken met de middelmatigen.

28. De mens is bezig zichzelf te vernietigen. De mens is op zelfmoord missie. De mens komt zo diep in deze verslaving dat zijn vrije wil meer en meer wordt afgenomen. De mens is tot zombie en robot geworden. De mens die niet in dit systeem past wordt een productie fout genoemd.

29. In deze wereld zitten we opgesloten, maar er is ontsnapping door dieper naar binnen te gaan, dieper in het geestelijke, om zo tot de rede te gaan. Daarom moeten we niet alleen hongeren maar ook wanhopen, want er is teveel valse hoop. Daarom

moeten we door veel verwarring gaan, want er is teveel valse orde. Eerst moet alles overhoop gegooid worden zodat de mens kan ontsnappen, kan loskomen van al deze aangeboren verslavingen.

30. De onbesnedenen schenken hun kinderen de verdovende middelen.

31. Ze aanbidden de skelettenafgod. Ze moeten wel, want ze hebben bot-implantaten over hun hele lichaam, apparaten om over hen te regeren. De skeletten-afgod heeft geen genade met zijn slaven. Ze moeten hem dag en nacht aanbidden, en ze moeten werken. Hij gebruikte ze voor arena's, en hij gebruikte ze ook als priesters.

32. Duister als hij is eist hij ook veel bloed. De priesters verkeren in veel offerdiensten. Hun altaren zijn altijd bloederig.

33. De juwelen werden als een enorm geheim in de botten geïmplant. Ze geven een gif af, dat steeds meer hun huid begon te worden, totdat ze als mensen zijn.

34. Het koninkrijk is omgeven door een gevaarlijk hek. Ik was een van hen. Ik ontsnapte. Ik kwam in een bos waar iemand me ophaalde. Hij bracht me naar een huis. Er was een vuil kleed. Ik keek toen naar het stromende vuile water.

35. Ik moest het koninkrijk achter het hek vergeten. Ik was uitverkoren. Het was alsof ik was afgezonderd door God. Ik wist niet wie ik was, maar ze gaven me mijn identiteit terug. Ik was hen dankbaar.

36. Ik had zoveel woede van binnen, zoveel woede, maar het vuile kleed leek het te verzachten.

37. Het is een allegorie dat de mens alle valse, steriele, klinische schoonheid moet verlaten om zo terug te keren tot de vuile bron, want de mens heeft

meer weggegooid dan hem lief was. We spreken dan over het benodigde natuuruil.

38. Komt dan tot het Vuile des Heeren. Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

39. De mens onderzoekt niet, en daarom weet de mens eigenlijk niets van elkaar, maar leeft men door een etiketten samenleving. Iedereen krijgt een etiket. De mens leeft door vooroordelen, roddel. De waarheid durven ze niet te zien. Die is te confronterend. Daar zijn ze te lui voor. Dan hebben ze liever de schijn-vrede. We moeten over het hek heen. Ontsnappen, door te verdiepen. Als we stil staan zijn we er geweest. Over de muur, ook al worden we neergeschoten. We zijn toch al dood en opgezet. Er valt niets meer te verliezen.

40. Waar ben je ? Wie ben je ? Ren voor je leven. Je moet nog geboren worden. De schepping is er nog niet geweest.

33.

Van realpolitiek tot weltpolitiek

1. Alle geschiedenis is uitgebant door de wereld heersers, want dat kan een bedreiging vormen en mensen doen ontwaken door het zien waar alles vandaan kwam en hoe alles verkeerd is gegaan. Het zijn grote, woeste beesten die zijn uitgezonden om alles wat op geschiedenis lijkt en kennis van de geschiedenis te doven. De mens moet in slaap blijven, verslaafd aan de verdovende middelen.

2. Geluk als dwang, welvaart als dwang. Depressie mag niet en wordt weggeblazen door de verdovende

middelen, want het zou kunnen leiden tot ontwaking. Ongelukkig zijn mag niet, want de mens zou zo tot de ware kennis kunnen komen.

3. Wie ben je ? Wat ben je, en waar ben je ? Waar sta je voor ? Wie nergens voor staat zal voor alles vallen. Aan liefde herkennen we mensen niet, want dat is allemaal makkelijk gezegd en gedaan. Je herkent mensen aan hun haat en hun woede.

4. Als je het kwaad te lief hebt is het geen liefde meer.

5. Rijkdom is geen goede vervanging voor intelligentie.

6. Realpolitiek als strategisch systeem, zo werd het ingevoerd in de jaren 1800 in Duitsland, gebaseerd op de grondlegger van de politieke wetenschap, Machiavelli.

7. Realpolitiek riep op tot voorzichtigheid en niet tot macht. Realpolitiek was de voorloper van de veel gevaarlijkere en corruptere weltpolitiek. Als we het over realpolitiek hebben, dan hebben we het dus nog over de jaren 1800, over het Bismarck tijdperk.

8. Er moest een balans zijn in het regeringswezen, wat veel gematigder moest zijn, opdat er ook oog zou zijn voor het vreemde, voor het progressieve. Het dogmatisme was gevaarlijk, wat Machiavelli ook al stelde.

9. De mens moest de touwtjes wat laten vieren. Bismarck, de ijzeren kanselier, was in groot gevecht met het oude kerkelijke systeem wat Duitsland bedreigde. Ook wantrouwde hij de democratie, want die werd gedreven door alcoholische meerderheden in plaats van daadwerkelijke vaardigheden.

10. Democratie was in zijn ogen een voorbeeld van

spijbelen. Er moesten veel hogere eisen gesteld worden aan zomaar geregeerden en het verkiezen van geregeerden, want er waren veel kapers op de kust.

11. Realpolitiek : Het doel heiligt de middelen. Moralen en ideologieën zijn slechts patronen die verdiept en genuanceerd moeten worden, en in grotere contexten, want er zijn altijd uitzonderingen op de regel, omdat er ook weer hogere leerregels zijn. Hierin moet de mens grensgevoeligheid ontwikkelen. Dit is enorm complex, met vele gevaren, vandaar de noodzaak van de geestelijke oorlogsvoering, die altijd weer de basis dient te zijn, en die nooit losgekoppeld mag zijn van het profetische en het toetsen. Vandaar dat de mens in het reine moet komen met het vertikale, het geestelijke en zijn verslaving aan het horizontale, en de horizontale alcoholische realiteit moet opgeven. Dit kan alleen door de heilige gebondenheid. Een zware gebondenheid kan alleen overwonnen worden door een hogere zware gebondenheid.

12. Wil de mens dan niet zwijgen om te komen tot het Socratische beginsel dat de ware kennis is te weten dat men niets weet ? Dit is het fundament van realpolitiek. Wordt stil voor de natuur, de hogere kennis en ga niet wanen en pretenderen. Werk alles goed uit voordat je een stap maakt, anders zul je falen.

34.

De strijd tussen realisme en romantiek

1. Er is een grote strijd tussen romantiek en realisme, zowel in de jaren 1800 als 1900. Het realisme kwam in de jaren 1800 opzetten als tegenpool van de romantiek. Het realisme ging dwars tegen het hedonisme van de romantiek in. Het

realisme wilde weer aandacht voor de onderdrukte mens, voor het lijdensgezinde.

2. De mens was aan de verdovende middelen van de romantiek in slaap gezonken en moest weer ontwaken, nuchter worden, tot de rede gaan.

3. De mens moest onder ogen komen dat de waarheid naakt, diep en hard was. De mens moest opnieuw opgevoed worden door de realistische literatuur die er geen romantische doekjes meer omheen bond. Om de waarheid te ontmoeten moest de mens lijden, oftewel ervaren. De mens kon niet zonder pijn. Zonder pijn zou de mens namelijk in slaap vallen. Het realisme beschreef het lijden van de onderdrukte en laagste klasse daarom ook uitvoerig. Als het zou worden overgeslagen dan zou alles verloren zijn, dus had de literatuur hierin een grote taak.

4. In de jaren 1900 werden hier grote betonnen lagen overheen gebouwd, maar in de dertiger jaren is de put terug tot de jaren 1800. Het loopt zo door de twintiger jaren en de eerste wereld oorlog terug.

5. Mensen zijn zo vrolijk vanwege steekpenningen die ze hebben aangenomen. Ze hebben zich laten omkopen.

6. De ondergrondse mens, onderwereldse mens, of moddermens, is zwaar pessimistisch, strijdend tegen het bedriegelijke positivisme.

7. De ondergrondse mens trekt alles in twijfel, in strijd tegen de valse, overmoedige zekerheden.

8. De onbesnedene ziet geen grotere lijnen. Hij beschouwt bijkomstigheden als hoofdzaken. Dingen die van minder belang zijn acht hij als de belangrijkste. Ze overdenken niks, of niet diep genoeg. Altijd maar weer zien ze het tweede voor het eerste aan.

9. De mens moet terug. De mens moet weer een ondergrondse mens worden, een moddermens.

10. De mens moet dus terugkeren tot de fundamente van het realisme in 1800, als antistof tegen de valse romantiek. De jaren 1800 leidden terug tot de natuur.

De varkensvliegen

11. De varkensvliegen zullen komen. Want dit is een varkens probleem. Het is iets shamanistisch, want de varkensvliegen leidden de indianen in de geestelijke jacht (niet de letterlijke, aardse jacht op dieren), en lieten hen zien waar de wilde varkens en zwijnen waren, om hen tot een doelwit te maken. Zo streken de varkensvliegen op hen neer, als een voorteken van oordeel en doem.

12. Een oudere versie van Amos bestaat uit vier delen, en is puur metaforisch. Deel 1 gaat dan over de uithuwelijking van Amos. Uithuwelijking of profetische uithuwelijking kwam standaard voor. Denk aan de uithuwelijking van Hosea. Dit is dus geen menselijke uithuwelijking, maar een profetische uithuwelijking. Amos raakt in gevecht met een vrouw waarmee hij vervolgens moet trouwen. Als profeet zijnde kunnen dit soort dingen gebeuren. Het geschrift spreekt over een exogamie. De profeet is op een missie en moet met een vreemde vrouw trouwen, zoals Hosea. In het tweede gedeelte zien we een andere Amos. Amos komt bij een vrouw die twee dochters heeft. Er is in het tweede gedeelte geen sprake van uithuwelijking. De moeder zorgt ervoor dat Amos een band krijgt met haar dochters. Amos had ook een gevecht met deze vrouw, net zoals in het eerste gedeelte, wat ook weer terugkomt in het verhaal van Jakob op Pniël die een gevecht had met God. Zoveel verkeerde banden moeten er verbroken worden en nieuwe banden gelegd. Het staat metaforisch voor het testen van alle dingen, en dat de kennis ons zo tegemoet komt om ons mee te nemen. Dit gaat dus niet zonder het gevecht. Beide delen spreken dus allereerst van een gevecht met een vrouw.

13. Het derde deel gaat weer over een heel andere Amos. Amos groeit op bij zijn moeder, en raakt in hun woning in gevecht met een vrouw die deze woning is binnengekomen. Ook raakt hij soms buiten met vrouwen van zijn stam in gevecht. Zijn moeder helpt hem hierin niet. Die is compleet passief, altijd op de achtergrond. In het derde deel zien we weer dat Amos uitgehuwelijkt wordt. Profetischen moeten dingen doen waar hun wil niet bij betrokken is, maar wel hun kennis. Profetischen hebben hun wil allang gedood. Hun wil is allang afgestorven. Het gaat erom dingen te ontdekken en leren en vandaaruit handelen. Hosea moest met een twistzieke vrouw trouwen. Ze was heel moeilijk. Het werd hem niet bespaard. Zo is dat ook met de hogere kennis. Het vlees gaat eraan.

14. Het volk gaat te gronde door een gebrek aan kennis. Daar waar openbaring ontbreekt, verwildert het volk. 'Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.'

15. In het vierde deel leeft Amos met drie vrouwen, die staan voor profetie, geestelijke oorlogsvoering en het toetsen. Amos is met de drie en zo overleeft hij. Hij heeft alleen vruchtbaarheid in de drie.

16. Het is voornamelijk iets geestelijks. Je moet weten waar het voor staat. Dat betekent niet dat je er een heethoofd over moet worden of een volhoofd, want de ware kennis komt altijd maar half, anders zou ze haarzelf vernietigen. Er is een heleboel kennis die we juist niet nodig hebben, dus daarom moeten we ook leren minderen met kennis, en teruggaan tot de leegte om zo tot de ware kennis te komen.

17. De strijd is zwaar tegen de kloof tussen leken en geestelijken, tussen luie en leergierigen.

18. We houden het niet in stand, maar roepen juist : kom hogerop.

19. In dit opzicht liggen Hosea en Amos dus heel dichtbij elkaar, draagt Hosea veel van de voortijdse Amos in zich.

20. Abadja betekent werker, abad, van jah, jehavah, in het hebreuws, als werker van havah, eva. Hij is in strijd met Edom, wat gewoon Adam is in de Hebreeuwse wortel. Adam betekent roodhuid, als de donkere, ondergrondse natuurmens, van het woord 'dam', bloed. Adamah is een andere vorm van Adam, wat grond betekent, en een vrouwelijk woord is. Hieruit kwam Adam voort. Adam is de donkerrode huid van Eva in die zin. Abadja had een strijd met deze obscure, donkere vrouw, met de aarde die zoveel verborgen hield. Hij moest de aarde bewerken, vruchtbaar maken. Hij had een duidelijke missie binnen duidelijke grenzen. Hij had grensgevoeligheid.

21. Abadja is dus in gevecht met de Adamah, de grond, als een test. Hoe keert Abadja terug tot de grond ? Haggai is de ge, de aarde, in het Grieks, ook gaia, natuurvrouw van de aarde. Haggai gaat over : 'gij draaft allemaal voor uw huizen, maar niet voor mijn huis.' Het volk diende dus de verkeerde goden, de afgod. Het volk stond op verkeerde grond. Het volk was in contact gekomen met lijken en daardoor was alles onrein geworden. De offers van het volk waren onrein. Aan het einde van het boek Haggai wordt gezegd dat de aarde gespleten zou worden, opdat er een ondergrondse wildernis tocht zou zijn voor het overgebleven volk, want omdat de aarde gespleten zou worden zouden de koninkrijken van de aarde verzwolgen worden met man, paard en wagen.

22. De mens zou dus hierdoor wedergeboren worden. De mens moest dus niet zomaar de wildernis ingaan, maar de aarde ingaan. Haggai was dus een veel diepere Mozes. De mens moest ondergronds gaan. De aarde moest gesplitst worden, opdat het oordeel kon komen.

23. De mens kwam voort vanuit de adamah, de donkere baarmoeder. De mens werd wedergeboren door haggai, door ge, gaia, de aarde, als de wederoprichting van de tent van God, die dus volgens het boek haggai zo een dubbele heerlijkheid zou hebben.

24. De mens kan hiertoe niet komen zonder het gevecht, zonder het toetsen. Alleen zo wordt de aarde gespleten, oftewel onderscheiden. Onderscheiding is verscheidenheid. De wereld van Haggai is in deze zin genuanceerd, veelzijdig. De vrouw vlucht tot de wildernis en dan komt de aarde haar tegemoet om een oordeel te brengen over haar vervolger, wat dus Haggaiïaanse theologie is.

25. Haggai komt rechtstreeks van de voortijdse G-hieroglyph, de letter G, ook wel genaamd Ego, de natuurvrouw Ego, wat overigens niets met egoïsme heeft te maken. Het is een hieroglyph van de geestelijke jacht, van de baarmoeder. Het is een orakel van kennis.

26. De Israëlieten gingen door de zee, het profetische, om het beest van de zee te bevechten, en ze gingen toen tot de wildernis, waarin de aarde hen tegemoet kwam, en waarin ze een strijd hadden tegen het beest van de aarde.

27. Toen Jezus was opgestaan rees hij ten hemel, oftewel hij ging weer naar de onderwereld. Ook Simson had een opstanding van zijn kracht in gevangenschap, maar ging zo ook tot de onderwereld. Het stopt dus niet bij de opstanding.

28. Eens voelde ik deze verbinding heel duidelijk, als een hemelse hersenklir, een punt in mijn hoofd, en grote bliksemschichten kwamen tot mij, gepaard gaande met grote angst. Het was duidelijk een Simson ervaring of Damascus ervaring, of ervaring als van Jezus die ten hemel voer, wat dus de onderwereld was.

29. Het boek van Daniel gaat over het hebben van visioenen en hoe zwaar dit kan zijn.

30. Vooroordelen zijn voordelen voor de onbesnedenen.

31. God ziet alles, en tekent alles op. God weet het en kent ieder mens door en door, en ieder mens zal persoonlijk verantwoording dragen voor zijn woorden en daden. Is het dan niet beter dat wij vervuld zijn met God, met de kennis ?

32. Het vlees is gevaarlijk, want het verstoort onze relatie met God, de kennis, en misleid ons. Daarom moet de mens terugkeren tot het geestelijke. Kom los van je vlees verslavingen. Het vleselijke kan namelijk het geestelijke niet begrijpen.

33. De onbesnedenen willen niet met vragen leven, niet met onderzoek, maar met snelle, laffe zelfovertuiging, zeer gemakszuchtig. 'Oh, we begrijpen iets niet. Haal even de etikettendoos erbij, dan zijn we er weer vanaf.'

35.

Moeder Arnhem

1. Als een mens sterft blijft zijn ziel doorleven, en als dit een slechte ziel is, is het ook een boosaardige geest. In het hiernamaals worden de oorlogen dus gewoon voortgezet, als onderdeel van de geestelijke oorlog. De goede zielen die zijn overleden staan aan de kant van het pastoraat, wat ook wel de wolk van getuigen wordt genoemd.

2. Velen weten niet eens wat het is. Het zijn geestelijke ongeletterden.

3. De onbesnedenen kennen het pastoraat niet, en willen het pastoraat niet leren kennen.

4. De onbesnedenen hebben een pseudo-wetenschap, geen exacte wetenschap, maar een markt van kwakzalverij en beunhazerij. Zij zijn niet onderwezen in de geestelijke jacht en daarom dus illegaal bezig en maken veel kapot. Hier op aarde heerst de leugen en de alcohol. Maar wij moeten de dingen zoeken die boven zijn.

5. De onbesnedenen doen natte vingerwerk. Ze delen gewoon mensen in hokjes aan de hand van boeken die ze hebben gelezen. Onbesnedenen geschoold door andere onbesnedenen. Er is niets persoonlijk bij. De macht die ze hebben kopen ze gewoon van elkaar over. Alles gaat door geld en door hun bizarre etiquette. Ze dansen een dodendans.

6. Ze doen chic met hun bont van geslachte zielen. Het zijn slagers. Ze hebben een obsessie met problemen zonder de problemen op te lossen. Het zijn rampentoeeristen. Lekker vervroegd met pensioen gegaan. Lekker rentenieren over de ruggen van anderen heen, met andermans leed. Nee, ze willen het niet genezen, daarom noemen ze hun patiënten ook graag ongeneeslijk ziek.

7. Ook willen ze gezondheid bestempelen als ziekte zodat ze met hun mentale mishandeling de mens zo daadwerkelijk ziek maken, zodat ze kunnen zeggen dat ze gelijk hadden (selffulfilling prophesy).

8. Het zijn leken, geen geleerden. Het is geen intellectueel beroep. Ze maken vele mensen ziek, zodat ze een inkomen hebben. Dat is wel de laagste vorm van bestaan. Het zijn leken, geen geestelijken.

9. Ze glijden overall geruisloos langsheen en doorheen. Oh mens, ontwaakt toch, en ziet wat er op u is afgezonden. Kolonisten zijn het. Boosaardige geesten die uw hart willen bezitten. Laat je niet

omkopen door hun geschenken.

10. Zij zijn de drugs-profeten. Zij weten en zien alles. Zij kennen de mens door en door, vanwege wat iemand anders op een papiertje heeft gezet. Zij kennen de mens van achteren en van voren vanwege hun roddelblaadjes. Alles is hen bekend. Zij kennen je zitten en staan. Is dat niet 1984 ? De denk en droom tirannie ? Het ministerie van de liefde wat zichzelf voortdurend tegensprekt, maar wat toch de waarheid is waar iedereen voor moet buigen, en zo niet daartoe wordt gemarteld om alsnog te buigen ? Wij leven nog steeds in 1984, in Brave New World als reageerbuis babies.

11. Drugs profeten van 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet,' drugs monniken, die zich afgezonderd hebben van de waarheid, van de kennis, als geestelijke en sociale zelfmoord. En daarmee vermoorden ze zoveel anderen.

12. Je kunt niet met ze redeneren, want ze staan niet open voor rede, dus je trekt altijd aan het kortste eind, en hoe meer je zegt wat ze niet begrijpen en willen begrijpen, hoe meer etiketten ze uit hun doos trekken. Ze zijn immers aan de drugs, een gevaar voor jou en voor henzelf, dus je bent in een mijnenveld.

13. Je mag alleen van hun drugs nemen. Zij zijn de enige en hoogste god, oftewel godsdienstwaanzin.

14. De onbesnedenen hebben zichzelf tot god gemaakt, allemaal door inteelt. Het heeft zichzelf zelfs in de kerk opgesteld om aanbeden te worden. De mens wil God niet. God mag niet spreken. Alleen het ego van de mens mag spreken.

15. Het houdt het land in een greep als een slang, waardoor het land niet verderkomt. Het land wordt gewurgt. Daarom moet deze slang afgedaan worden door onderwijs. De daadwerkelijke reformatie en bevrijding moet nog komen. We kunnen er niet

zomaar uit zoals gezegd, maar het moet verdiept worden.

16. Alles liep vast in Arnhem. Moeder Arnhem is een donkere vrouw die in de natuur leeft, weggejaagd.

17. Alles liep vast bij Arnhem in de tweede wereldoorlog. Toen ontstond de zogenaamde honger winter, en toen moest eerst de Schelde bevrijd worden.

18. De mens moet zich terugtrekken en stil worden, teruggaan tot de natuur, tot moeder Arnhem. De mens moet wedergeboren worden in haar schoot.

19. Moeder Arnhem,
Ik zie hoe onbesneden ze zijn,
Hoe ze u hebben vergeten,
terwijl u diep in de natuur bent met uw visnetten,
uw zondvloed van de kennis zal komen
Moeder Arnhem,
Ik zie hoe zij altijd uw woorden verdraaien,
Zij kennen u niet

36.

Van Golgotha tot Auschwitz

1. Het begint met een twistzieke vrouw. Zij is wild en woest als een natuurvrouw, niet op een vleselijke manier, maar op een geestelijke manier, op een profetische manier. Zij ging van Golgotha tot Auschwitz. Waar waren wij ? Zij weet dat ze de mens niet kan vertrouwen. Daarom gooit ze haar paarden niet voor de zwijnen en is zij als een orakel, obscuur.

2. Zij is strijdlustig als de hemelse boodschapper die met Jakob op Pniël streed, en Jakob sloeg, opdat

Jakob gevoelig zou zijn voor de boodschap. Aanvaarden wij het als wij geslagen worden door de hemelse tucht om de hemelse boodschap te ontvangen ? Of verwerpen wij de hemelse tucht ?

3. Zij werd geplunderd, zij werd verkracht. Wie hoort haar stem in de nacht ? Wie waakt met haar, of slapen zij allen ?

4. Wie hoort haar geroep, wie hoort haar geschreeuw ? Wie kan er door haar boosheid heenprikken ? Wie kan het slaan van haar gesel aanvaarden, waarmee ze haar boodschap brengt ? Ja, ze moet haar kinderen wel wakker schudden. Ze wil dat we het voelen. Zoveel geschiedenis die verloren is gegaan. Een moeder in het zwart, als een obscure monnik. Ze prevelt wat, maar niemand kan het verstaan. Auschwitz zwaar in haar herinnering, de dagen dat ze werd verkracht. Heeft het haar oppervlakkig gemaakt ? Nee. Juist diep. Wie kan haar ontcijferen ?

5. De onbesnedenen zijn als het beest van de zee die zijn merkteken, zijn etiket, drukt op ieder mens, en hen leidt tot het beest uit de aarde, de valse profeet.

6. De martelaren zijn onthoofd. Ze mochten geen eigen godsdienst en geen charismatische gaven. Ze werden onthoofd en kregen een merkteken, wat ze overigens niet persoonlijk ontvingen. Ze hebben dit etiket nooit aanvaard, omdat ze weten dat het vals is.

7. De vrouw moest vluchten tot de wildernis.

8. De onbesnedenen rijden hoog op hun beesten, een moordend spoor achter haar latend. Overal zaaien zij dood en verderf. Zij zijn gekomen om het merkteken te brengen. Zij wanen zichzelf het hemelse woord, zwaar aan de verdovende middelen, waar ze zwaar voor betaald heeft, en waar ze voor heeft geroofd en geplunderd.

9. Zij zitten op het beest van Auschwitz. Maar het kindeke vindt een schuilplaats in Betlehem, tussen de wilde dieren in de wildernis. Het kind is veilig in de baarmoeder van de aarde.

10. Er is honger in Afrika, terwijl de rijken rustig doorleven. De stem van Afrika is gedooft, en de rijken worden steeds rijker, chauvinistische varkens als ze zijn, met overdreven liefde voor het eigene, overdreven nationalisme, zo overdreven dat ze doof zijn voor andere landen. Zelfs gaat de scheur dwars door hun eigen land, tussen arm en rijk. Rijkdom is hun natie.

11. Varkens kwamen aan de macht, en gingen zorg dragen voor de slacht van andere dieren. Het is een varkocratie.

12. Maar de samenleving is te goedgelovig. De holocaust van de dieren moet ook allemaal maar kunnen. De vleeseter trekt gewoon zijn schouders op. Moedwillig is hij bezig zichzelf te vermoorden met al dat vlees. En dan maar dure reisesjes maken. Auschwitz willen ze niet zien. Het lijden van Auschwitz, van hongerend Afrika willen ze niet dragen. Elke stap die ik zet in mijn leven zet ik voor hongerend Afrika om geen deel te hebben aan de gemeenschap met de clowns in het westen.

13. Wat doen wij met het lijden van de armen ? Hebben wij onszelf al verloochent om dit lijden te dragen ?

14. De mens kent de territoriale boze geesten niet die macht over hen voeren en wil deze ook niet kennen. De mens wil slapen, feestend de ondergang tegemoet. De mens is op een zelfmoord missie. 'Ja, daar beginnen we niet aan. Dat is allemaal teveel werk. Laten we er maar een einde aan maken, en nog even een laatst groot feest hebben.' Wat valt er te vieren, mensen ? Helemaal niks. De rijken hebben alles al opgekocht en dubbelen om andermans leven en bezit. En de oude fabels hebben

ze naar hun eigen hand gezet.

15. Overal peperdure reisesjes maken in oorlogstijd, en Auschwitz willen ze niet zien, tenzij als rampentoeerist.

16. Voor het worden van een mens moesten ze een rivier over, en het worden van een mens was een roversloot.

37.

Moeder tegen moeder

1. Verhard je naar alle vleselijkheid en leugens op aarde. Volg het niet na. Doe onderzoek, anders wordt je in een put van verderf meegesleurd. Zo kun je ook tot de ware zachtheid en zachtmoedigheid komen, die van boven komt.

2. Zoveel dieren dagelijks naar de slacht door de varkocratie. Mensen zijn de ergste varkens. De zonde heeft je vernietiging op het oog en komt in vele valse gedaantes. Geloof hun vleierijen niet. Ze willen je bezitten en dan meesleuren. Kom tot de dieptes. Ga diepere lagen in de dingen zien waarin je kan schuilen. Kom tot de bronnen, voor nieuwe stromen. Doe het voor jezelf en anderen.

3. Iets vanuit de toekomst zal ons helpen. In de toekomst is de kennis namelijk uitgewerkt.

4. Dit is de strijd : moeder tegen moeder.

5. Het varkelijke kan het geestelijke niet verstaan. Ze willen niet leren. Ze nemen er ook de tijd niet voor. Het is een varkelijke wereld. Het is niet eens meer een vleselijke wereld. Het is varkelijk geworden.

6. Varkens rollende door alles wat vies en smerig is

en hen dan schoon wanen als pauselientje in papierotopia, want het staat immers geschreven.

7. Zodra het in hun roddelbladen staat afgedrukt is het de waarheid. Dat is de varkelijke waarheid. Ze hebben een varkelijk verbond gesloten, een varkelijke alliantie met alles wat oppervlakkig, leugenachtig en bedrieglijk is, en maar huichelen en vleien om zichzelf ook nog te overtuigen hierin, zodat ze alle twijfels kunnen wegwimpelen. Dank je de koekkoek. Je gelooft het toch zeker niet ? Het is de varkocratie. Het is allang niet meer menselijk.

8. Nee, ze leggen ook niks uit. Ze onderwijzen niet. De roddelblaadjes slingeren overal rond, zoals bij ons thuis vroeger. En maar aan varkeren. Er wordt niet geleerd. Alles wordt in de doofpot gedonderd. Zo kun je ze herkennen : Ze onderwijzen niet. Ze hebben geen substantie. Ze sturen je naar scholen die je niets leren. Het gaat allemaal varkelijk over niks. Het zijn varkens scholen die de mens dom houden, want dom verkoopt. Alles beoordelen ze varkelijk, naar hun varkensoren. Als er muziek is dan spitsen ze hun varkensoren om te zien of het wel dom genoeg is. Zo behandelen ze ook de literatuur. Het moet vooral goed dom zijn. Mensen, ik heb het alweer gehad voor vandaag.

9. In zulke varkelijke families moet je tegenwoordig opgroeien met hun varkelijke kerken waar je bedreigd wordt met eeuwige marteling als je niet doet wat ze zeggen. Eeuwige marteling. En ze doen alsof het de normaalste zaak van de wereld is ! Nee, dit is het leven niet ! Lijken eten iedere dag, voeren ze ook aan hun kinderen alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Het zijn varkens. Varkens families. Punt.

10. Als je daar problemen mee hebt dan ben je gek en ziek. Mensen helpen ? Dat kan niet hoor. Je moet een varken zijn, anders ben je ongeneeslijk ziek. Het varkelijke kan het geestelijke niet verstaan.

11. Het varken abc : Je bent varken, help geen mensen, denk niet aan de armen. Eet je bordje vlees, eet je bordje leeg. Vlees is goed en gezond.

12. Zij die het geestelijke verachten, de profetie niet willen, worden gedreven door het varkelijke, alsmaar meer, meer en meer.

13. Moeten we hier onze kostbare tijd mee verdoen ? Werk zolang het dag is, want als het nacht is kan niemand werken. De mens heeft genoeg in het varkelijke geleefd. Laat de mens verder leven in het geestelijke. Maar zal de mens luisteren ?

14. Het is de varkens nachtmerrie. We hebben deze nachtmerrie nodig, want het geeft informatie.

38.

De ontwenning van de moederborst

1. Laat alles wat adem heeft de Heere loven. Dit betekent dat je altijd geestelijke oorlogsvoering moet doen vanuit de context, niet vanuit kortzichtigheid. Als je oordeelt, doe je dat dan vanuit een vooroordeel of heb je daadwerkelijk onderzoek gedaan ? De psalmen gaan over de territoriale oorlogsvoering, maar wat betekent het in diepte ?

2. Het betekent dat je een probleem bij de kop moet pakken, dat je naar de wortel moet gaan en niet aan symptoom bestrijding moet doen.

3. Het betekent dus dat je oog moet hebben voor nuances. Dat is het daadwerkelijke 'strijden tegen koningen.' Het is dus geenszins letterlijk. Territoriale oorlogsvoering komt dus neer op veel studie en onderzoek. Het zijn dus slechts spreekwoorden, zoals het rund bij de horens pakken,

wat ook betekent dat je geen tijd verspilt en je niet met bijzaken bezig houdt, zoals Lenin zei : 'de juiste schakel op het juiste tijdstip.'

4. Dat is dus een veel rustiger beeld van oorlogsvoering. Een leraar zei eens tegen mij dat het innemen van het beloofde land daar ook mee te maken heeft : het leren van de benodigde vakken.

5. Er is heel veel misbruik van geestelijke oorlogsvoering, van theologie, religie.

6. Ook Israel misbruikte de oorlogsvoering en gaf er een verkeerde betekenis aan, een oppervlakkige, vleselijke betekenis. Het ging hier om een vals, vleselijk vertrouwen op eigen wapenmacht.

7. Allereerst moet elk wapengebruik getoetst worden en verdiept worden. De wapenmacht van Israel werd vernietigd vanwege misbruik.

8. Jeremia moest door zijn celibaat een levend teken van God's oordeel zijn over het trouweloze Juda, terwijl Hosea juist moest prediken door zijn gezin.

9. Hosea moest met een overspelige vrouw trouwen. Soms ontkomen wij er niet aan een onheilig verbond te sluiten, wat dan profetisch en strategisch is, om een bepaalde boodschap te brengen, om een bepaald gebied in te nemen. Wij mogen dit echter niet vanuit het vlees doen. Dat is een groot verschil.

10. De reden waarom we iets doen kan een verschil tussen dag en nacht zijn, terwijl het ogenschijnlijk hetzelfde is. Zo is het soms ook belangrijk om in het celibaat te zijn, wat ook strategisch is. Zo is dit ook met de ouderbanden. Soms moeten we toenadering zoeken, maar soms is het tijd ons van onze ouders af te keren.

11. Dit kunnen ook geestelijke ouders zijn, leiders, degenen die over ons zijn aangesteld, of die ons hebben ontvoerd, in ballingschap hebben geleid, tot

slavernij hebben gebracht, in gevangenschap hebben gezet, onze bronnen waaruit wij putten, vrijwillig of gedwongen.

12. Het Israel van de dagen van Hosea was opgebouwd uit hoereloon, het loon van de afgoden. We kunnen ook stellen dat dit bloedsloon is.

13. Israel moest de geschiedenis overdoen, van de hongertocht tot het land van de wijngaarden, door de wildernis.

14. In het boek Hosea is er een zware strijd tegen corrupte moeders, corrupte ouders.

15. Geld is voor hen belangrijker dan waarheid, belangrijker dan gezondheid, belangrijker dan het goede.

16. Al hun macht, rijkdom en kracht hebben ze door het vlees, het vleselijke, het zondige, het schuldige.

17. Hosea zag zijn huwelijk als symbool van het oordeel en als symbool van tuchtmaatregelen als medicijn.

18. We kunnen stellen dat dit boek een dodenboek op zich is, of een poortenboek, waarin wachters verslagen moeten worden en deuren geopend, zoals in de onderliggende Egyptologie.

19. Door het hele boek Hosea ligt een strijd tussen vormendienst en de ware kennis van God.

20. Ik zag hemelse bloemen waar zielen uit voort kwamen. Het waren hele grote bloemen met grote hangende kelken, roodachtig. Ik zag een donkere vrouw in een witte vacht, en ze deed de vacht uit, en stond naakt.

21. De schepping is een geboorte in een rivier, door een donkere vrouw, een natuurvrouw. De donkerheid van haar is metaforisch voor de

bescherming van het kind, zoals ook de rivier dit is, als het natte van haar baarmoeder.

22. Het volk had bijzaken tot prioriteiten gemaakt. Als het misschien iets heeft voortgebracht dan zullen vreemden het verslinden.

23. Wij moeten eeuwig volharden, hoe lang het ook zal duren, totdat God's storm ons opneemt. Wij moeten het lijden ten einde toe dragen en de beker van het lijden tot de laatste druppel leegdrinken. Het is ook mijn ervaring dat sommige mensen zich door niets en niemand laten stoppen, niet door enige kennis of bewijs verhinderd worden. Ze zijn niet voor rede vatbaar. Het gaat hen om hun wil, niet om kennis.

24. Als de lijdensgezinde de wildernis ingaat om alles achter zich te laten en een ontmoeting heeft met God in de vorm van natuurvrouw, donker met grote borsten vol met melk, om van het hemelse woord te geven, dan rijst volharding op hierin.

25. Dan gaat het over jongens die dit soort briefjes schrijven : Lieve Ma en Pa: Ik ga bij de wilde jongens. Als jullie dit lezen ben ik al ver weg.

26. Het tijdperk van de wilde jongens is begonnen.

27. En zo rijzen de wilde jongens bendes op.

28. Het zijn ruilers van profetie en geestelijke wapens.

29. De wilde jongens spreken niet, of ze schreeuwen of ze hebben omgebouwde woorden. Het zijn vissers die netten hebben van koude, vreemde woorden.

30. Denk je in waarom je op deze aarde bent gekomen in deze nachtmerries. Het is om je wakker te schudden.

31. De kerkelijke vervolging, al dan niet met behulp van de (ingehuurde) psychiatrie verstoort een kind ernstig in de uitoefening van zijn jeugd-zijn, zijn spontaniteit en abstracte godsdienstvrijheid. Het is een zware mentale aanval op het kind wat traumatische gevolgen kan hebben voor zijn verdere leven.

32. Niet door uiterlijke dwang, maar innerlijke gehechtheid.

33. De jaren 1800 herhaalden zich. Er was een afscheiding, maar het werd door hen die zich koning waanden niet geaccepteerd. De profetische beweging werd zwaar vervolgd op allerlei manieren.

34. De sleutel ligt in oudere versies van genesis. Er was een oorlog tussen twee landen, waaronder Silphi. Het was een tijd waarin veel kinderen werden geroofd. Kierkegaard schreef over de ontwenning van de moederborst. Eerdere versies van genesis spraken ook over de profetische uithuwelijking.

35. De opname is al geweest, en het is een opname naar binnen geweest, dus het is niet zo dat je letterlijk niet meer rondloopt omdat je met vliegend paard en wagen naar de hemel bent genomen. Neen. Zij die opgenomen zijn lopen nog gewoon rond.

36. Het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan. Zij die door de profetische golf werden gegrepen en tot de hemel werden opgenomen werden vervolgd door hen die van de aarde waren.

37. Zij van de profetische golf zijn de wilde jongens.

38. Dat is wat profetie is : hij was uitgehuwelijkt aan de hogere realiteiten. Hij hing de kennis aan, niet de lagere wil. De kennis was de hogere wil waardoor hij werd voortgedreven.

39. Amos klaagde over de hardheid in de stam van Juda dat er niemand was die over de scheuring van Jozef treurde. Ze bekommeren zich er niet om.

40. Ik moest veel rivieren over. Ik was een vreemdeling in een vreemd land.

39.

Het spotkleed dragen

1. Wij moeten het spotkleed dragen. Door onverhoorde gebeden stelt God ons geduld op de proef. We hebben geen grotere kracht nodig, maar een diepere dood, als we op zoek zijn naar God. Teveel kracht verblindt en misleidt, maar het lijden onderwijst ons.

2. We komen tot het punt dat we zo verzadigd zijn van het lijden dat we niets meer kunnen verdragen, overgevoelig zijn, maar dan gaat de andere wereld juist voor ons open. Alleen door het lijden leert de mens gehoorzaamheid.

3. Zo diep gaat het, tot we tot een overvloed van lijden komen, en vuil worden, want er was zoveel valse, vleeselijke schoonheid.

4. De kerk heeft een afgod gemaakt, zodat ze de principes niet meer hoeven te volgen.

5. Zij die inzicht verkrijgen zullen het zoete niet begeren, en toch zal het bittere ook zoet zijn, want voor de hongerige is het rauwe zoet, en het bittere als honing. Het lijden verandert het denken van de mens.

6. Het lijden bevat middelen om de mens verder te helpen. Ik heb dat altijd zo gezien en ervaren.

7. De middelen van het lijden zijn als van de bomen van het paradijs. Het gebeurt als de slagen maar doorgaan en doorgaan, en niet meer stoppen. Je leeft dan in een andere wereld, en bent één van de opgenomenen, en het vleeselijke kan het geestelijke niet verstaan. Je bent dan een eenling. Je leeft dan niet meer op de aarde, maar toch ben je op aarde. Je bent vrijgemaakt, maar toch gebonden. Telkens wordt je uit elkaar gescheurd, want ze trekken aan je, maar je bent ver weg.

8. Het is het onderwijs wat ten leven leidt. Zo niet, dan ben je levende al dood. Alleen zij die het lijden dragen reiken tot het eeuwige leven. Dit is omdat het diep genoeg is om door de eeuwigheid heen te komen. Het heeft diepte nodig, anders kom je nergens.

9. Kennen wij het geheim van de tuin van God waardoor wij gaan in ons leven ? Houden we ons bezig met die hogere natuur ? Laat jezelf niet afleiden door hen die het lijden en de gesel niet leren. Zij willen immers uw ziel meeslepen in het verderf. Zij zijn loze golven van de zee des doods, van de eeuwige dood, waarin je aan het einde niets dan zeeschuim bent. Oh mens, laat u toch onderwijzen. Het leven kan zoveel meer betekenen. De tucht is de baarmoeder. De mens die geboren wil worden kan hier niet aan ontkomen. De gesel is de opvoeding, anders zijn wij slechts wolven zonder water.

10. Ik houd mij vast aan uw gesel, oh God, opdat u mij behoeft tegen het kwaad.
Uw gesel leidt mij, doet mij ontwaken,
en bewerkt het goede in mij.

11. Uw gesel is mijn oor oh God, opdat ik zal horen van uw onderwijs,
Uw gesel is mijn oog, opdat mij niet zal ontgaan wat u aan mij laat zien.
Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.

Uw woord is in uw gesel, en uw herinnering.
Ja, bitter is haar melk, om haar kind te sterken.

12. Wij moeten het lijden aanvaarden. Er zijn velen om ons heen die veel klagen en geen onderwijs aannemen, en ook het lijden niet aanvaarden.

13. De mens moet beseffen dat de mens deze tucht nodig heeft. Zij die altijd maar klagen en hun kinderen niet onderwijzen verbitteren hun kinderen. God slaapt en houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.

40.

De worsteling tussen het zwijnenzaad en het vrouwenzaad

1. Egypte was het beeld van de opvoeding, en toen moest het volk tot het beloofde land. De huidige samenleving is gebaseerd op een hoop speculatie.

2. De mens vereerde slechts mensen. De tradities en voorouders moesten in ere gehouden worden, dus het volk ging nooit het beloofde land in.

3. God slaapt en houdt zich doof, want het gaat niet eens om deze realiteit. De mens moet de andere realiteit zien. God handelt niet in deze realiteit.

4. Zijn wij zo onverschillig geworden dat we zeggen : 'Het is nu eenmaal zo.' Onverschilligheid heeft de mens nooit verder gebracht, en het is dodelijk in combinatie met speculatie. Spijbelaars speculeren. School is niet iets om onverschillig over te zijn, maar allereerst hebben we te strijden tegen de school van spijbelaars, de pseudo-school van dwang en misleiding.

5. Opname houdt ook in dat wij God opnemen,

oftewel in ons laten wonen.

6. Het offer moet volledig zijn. De mens mag niets voor God achterhouden, het offer mag niet in gebreke blijven.

7. Het is belangrijk dat er allereerst een worsteling plaatsvindt met God, zodat de mens geen valse, ongetoetste goden volgt.

8. De mens mag ook niet zomaar blind vertrouwen en zich blind overgeven. Dat doet de mens ook niet als de mens een vrouw ontmoet. Hij moet haar eerst leren kennen en testen, als in een worsteling.

9. Er is een offer van zaad aan de ingang van het leven, en dan is er door de dood nieuw leven, een wedergeboorte, die in de mens zelf mag plaatsvinden.

10. Het leven en haar ingang beeldt dus het visnet uit en haar prediking is twistend, testend, anders is er geen bekering.

11. Al vanaf het begin is er een worsteling tussen het zwijnenzaad (het vlees, de wereld) en het vrouwenzaad.

41.

De zoon moet ter helle dalen

1. De mens mag zich niet zomaar overgeven. Strijd om in te gaan, oftewel test alles.

2. Er ligt een enorme diepte in verborgen, wat ook door de ingang van het leven als beeld is vastgelegd.

3. De mens moet tot een opname komen, en dan stroomt het zaad en is er wedergeboorte.

4. Het vlees moet volledig sterven, oftewel geofferd worden, als een middel om tot het inwendige zaad te komen, oftewel het verborgen woord.

5. Dit is dus een proces van onderwijs waarin alle onwetendheid wordt uitgebant, ook de onwetendheid omtrend deze dingen.

6. Een straf is in dit opzicht ook positief als een restrictie, een kastijding, opdat de mens niet afdwaald, en in die uitleg mag de straf ook daadwerkelijk eeuwig zijn, opdat de mens het pad vindt.

7. Men raadplege hierover het gehele woord des Heeren om een goed beeld te krijgen over deze vaak misbruikte terminologie.

8. De mens moet loskomen van lekenprediking.

9. De zoon moet ter helle dalen alvorens op te staan.

10. Het spijbelende kan het geleerde niet begrijpen.

42.

De verborgen raad van God

1. Alle dingen werken mede ten goede. Het goede is de kennis. Het gaat dus om het pad van onderwijs.

2. Op het lange pad van het lijden, moet men geduld leren, en is er diepte en zo alomvattende eeuwigheid. Niets kan ons scheiden van die kennis. Ook kunnen wij niet ontkomen aan die kennis, en die kennis zelfs niet wederstaan.

3. Het offer leidt tot het zaad, en zo tot profetie, oftewel de verborgen raad van God.

4. De natuur is zo mooi. We zijn op weg naar nieuwe tekenen van leven. Kunnen we onze moeders zien in de natuur, dwars door alles heen ? Zij zijn de hemelse woorden en gedachtes die ons leiden en corrigeren, voortvloeiende vanuit de bron van eeuwige kennis.

5. De besnedene werd tot zoon, als beeld dat hij een volkomen offer had gebracht, zijn zaad, en zo wedergeboren werd als zoon. Hij was van het vleselijke overgegaan tot het geestelijke, van onwetendheid gekomen tot kennis, van leugen tot waarheid.

6. Als wij zoon worden is de verbinding met de natuur moeder hersteld. Een besnedene kan niet slechts een besnedene zijn, maar moet ook zoon worden. Hiertoe is het visnet.

7. De gelovige keert door het persoonlijke zoonschap terug tot de eeuwige natuur. Zou er iets aan dat zoonschap ontbreken, dan zou de eeuwigheid wegsmelten als een drug.

8. De dood kan niet direct en permanent intreden, maar alleen zijn intrede doen door het lijden dat volkomen moet worden door geduld. We spreken daarom ook van het leven als een lijdensweg van hongeren om zo geheel los te komen van de zonde in de diepte van ons wezen en ons bestaan.

9. Kunt gij dan zoetheid proeven zonder eerst diepe bitterheid te hebben geproefd ? Alleen de eeuwige honger leidt tot de honing, als in een geheimenis. Dit is een volkomen honger waarin al de aardse zintuigen en geneugtes zijn afgestorven. Dit is een slopend gevecht wat niet met minder genoegen kon nemen.

10. De mens gaat in de kooi, los van alles, wordt op zichzelf teruggeworpen.

11. We moeten niet slechts over het hongerpad gaan, maar ook door de hel, opdat we niet denken dat iets vreemds ons overkomt.

12. Religie mag nooit overdreven worden, en mag de eigen verantwoordelijkheid niet vervangen, want dan is het slechts zieldovende en verstandsuidovende drugs die schadelijk is voor de algehele gezondheid van het menselijke gestel en bestaan.

13. De mens is slechts in een tijdelijke toestand, een bepaald bewustzijnsniveau.

14. De mens mag zo bouwen aan de eeuwigheid.

15. Als de mens geheel aan zijn vlees een harde dood is gestorven wordt de mens opgenomen tot een hoger niveau, een hoger inzicht.

43.

De innerlijke verdeeldheid van de mens

1. De geestelijke gaven zijn de werkinstrumenten die God aan de mens heeft gegeven om het koninkrijk te bouwen.

2. Onze strijd is niet vleselijk, maar geestelijk.

3. De vijand zal blootgelegd worden.

4. Oneindige nuance moet er zijn, zodat er ook oneindige creativiteit kan zijn.

5. Het geestelijke is eeuwig, en dus ook de geestelijke gaven, de geestelijke werken, wat betekent dat het werk volledig is, en niet ergens halverwege moet stoppen, want half werk brengt leugen voort.

6. Het werk is eeuwig, oftewel volledig, genoeg verdiept. Alleen door het eeuwig werk is God voor eeuwig met ons. Wij kennen eeuwig door eeuwige studie. Als je dit voortijdig en in onvolledigheid afbreekt om tot voorbarige conclusies te komen dan vaagt je ziel weg. Dan ben je een dolende, waterloze wolk, niets dan zeeschuim aan het eind.

7. Door het zoonschap zijn wij uitverkorenen en ontvangen wij de geestelijke gaven om ten dienst gesteld te worden tot anderen. Dit zoonschap kenmerkt zich door afzondering.

8. Het kenmerkende van profetie : dat wat geen oog heeft gezien en wat in geen hart is opgekomen.

9. Als wij de prediking verkondigen, dan moet deze boodschap uniek zijn, en niet een boodschap van kudde mentaliteit. Profetie is altijd creatief.

10. We mogen ons afvragen : bezit onze prediking zout of is het zouteloos ? Prediken wij om het vlees te behagen, mensen naar de mond te praten, om te bevestigen wat algemeen aanvaard wordt, of prediken we een hemels leven wat gekeerd is tegen het aardse leven om zo scheuring te brengen in de gemeente. Want die moet er wel zijn.

11. De hemelse prediking kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring, het vleselijke moest namelijk van het geestelijke gescheiden worden.

12. Wij gaan soms met de gesel door de kerk. Heilige huisjes moeten soms omver getrapt worden. Dankbaar volgen wij hierin het natuurschone hemelse woord. Wat een prachtige natuurvrouw is dit.

13. Het hemelse woord gaat over de innerlijke verdeeldheid van de mens, over hoe ingewikkeld de mens in elkaar zit, en over hoe er van diverse kanten aan de mens getrokken wordt.

14. Het is de innerlijke chaos van de mens, waar uiteindelijk een nieuwe schepping uit voortkomt. Deze laat zich niet afdwingen, maar gebeurt op het juiste daarvoor aangestelde tijdstip. De mens verzint fabels om aan de restricties van de natuur te kunnen ontkomen.

15. Het hemelse woord valt met recht de vleselijke werken aan. In die zin is zij een giftige pijl.

16. In de slaap komen dromen met geestelijke werken, door de geestelijke gaven.

17. Er is ook nog zoiets als mentale vervolging. De Psalmen staan hier ook vol mee. Maar wie zijn we ? We zijn uitverkorenen. Het zijn krachten die tegen elkaar ingaan.

18. God verkiest het dwaze. Het gelijkvormige zal uitsterven. Alleen het unieke zal overleven. Durf je anders te denken dan de mensen om je heen ? Zo niet, dan heb je een probleem. Het gelijkvormige zal onder de voet gelopen worden door de dwazen van het hemelse woord. Zij kijken wel beter uit dan gelijkvormig te zijn aan anderen. Heb je nog iets te melden in deze wereld, of zeg je alleen maar hetzelfde als wat ieder ander mens zegt ? Zorg hierin wel dat je niet vleselijk dwaas bent of gewoon dom of roekeloos. Wees strategisch, wees intelligent, en betaal de prijs.

19. Het vlees projecteert altijd, klaagt altijd de mens aan die het goede wil doen, van het vlees afwil. Hoe kom je van het vlees af ? Het vlees is de zondemacht die de mens wil besturen. Wij leven niet door eigen meningen en geloof, niet door het vlees.

De vervolging door het varken

1. Wij leven door dromen en visioenen en die moeten getoetst worden. De vleselijke werken moeten sterven. Daarom is de onbesneden kerk zo tegen de gaven, en vervolgt altijd de gaven, altijd.

2. Het vlees verletterlijkt daarom ook altijd alles. De mens is zo schoon geworden dat de mens door deze waan het vlees niet eens meer ziet. Daarom moet de mens zich vervuilen door het werk. Dat is dus een goede, natuurvervuiling.

3. Laten we niet vergeten dat het lijden er is om het vlees eraan te doden, het varkelijke in ons. Wat een verschrikkelijk beest is dat, een woest varkelijk zwijn. Dit is geen makkelijk zwijn, want het zwijn projecteert, valt ons aan met valse beschuldigingen en draait alles om. Misschien ken je dit zwijn wel in je eigen leven. Wij moeten ons dus juist vuil maken in de strijd tegen dit everzwijn. Het is allereerst iets in ons zelf, ons vlees, onze varkelijkheid, als een prisma, en die lijkt in eerste instantie onoverwinnelijk, omdat het je met grof geweld zo kan uitschakelen. Zelden is er een meer intimiderend beest geweest dan dit zwijn. Het kan je totaal aan stukken rijten. Het zit in je gedachten, nog niet eens zozeer wat anderen tegen je zeggen, maar de manier waarop je het interpreteert en hoe het je leven beheerst. Het is de prisma waardoor je leeft en waardoor je in dit bestaan bent. Het zwijn heeft je gebeten, en je bent erdoor gaan hallucineren. Alles om ons heen is het gevolg van die hallucinatie, van het ijlen van die wond, wat ook wel de matrix wordt genoemd. Dat wil zeggen dat we de aardse realiteit anders ervaren dan dat het is, en we denken omdat anderen hetzelfde beleven dat het daarom wel waar moet zijn, maar dat is niet zo. Anderen zijn vervormd en kunnen wel hele andere dingen zijn. Alles is vermomd, alles is een projectie, een verdraaiing. Daarom moeten we de strijd met het beest aangaan zodat deze wond kan genezen.

4. Allereerst dus niet grijpen naar het schoonmaakproduct, maar naar het vuile werk. Durf je handen maar vuil te maken aan dit varken. Je moet wel, anders rijt het je nog verder in stukken.

5. Zink in de varkensjacht. Durf jezelf vies te maken. Je moet er doorheen. Je kan het nu niet gaan negeren. Het is niet letterlijk. Het is iets van de natuur. Dompel jezelf onder in de strijd. Dat is het lijden, want zeer zeker dat het varken ons dan zal verwonden en ons zal vervolgen. Je komt er dan niet meer vanaf maar moet er dwars doorheen.

6. Overal zie je dit varken. Maar je moet er doorheen. En het hemelse woord is daartoe als een hulp en gids gezonden. Zij is een natuur vrouw die inwijdt in de jacht op het vlees. Zij sluit geen compromissen. Zij disciplineert je, en onderwijst je.

7. Dit is een strijd in haar baarmoeder waardoor wedergeboorte kan plaatsvinden. Het komt je niet aanwaaien. Eerst ben je een feetus. Je moet door alle nodige ontwikkelings fases heen voordat je geboren kunt worden. Daarvoor is alles duister.

8. De mens wordt niet zomaar door een middelkje van zonden gewassen. Neen, de mens moet de zonde confronteren en leren kennen. Ken je de strijd met dit zwijn ? Ken je de strategie ? De psalmist moest zichzelf figuurlijk wassen in het bloed van de vijand, wat erop duidt dat je de vijand door en door moet kennen.

9. Het vlees heeft deze strijd verzaakt en zo de bedriegelijke vlees industrie opgezet in plaats daarvan, maar dit kan de noodzaak van de geestelijke strijd niet vervangen.

10. Het varken en het zwijn in de natuur zijn onze medeschepselen, en zijn intelligente, vredelievende dieren, geenszins de vleselijke varianten in de geestelijke wereld die metaforen zijn van de zonde

in ons. De mens zelf is dus het varken. De mens moet zichzelf opofferen en niet altijd naar de ander kijken.

11. De eersten zullen de laatsten zijn, en de laatsten zullen de eersten zijn. Wie de grootste onder u wil zijn zal de kleinste zijn.

12. Het vleselijke zal in die zin ook nooit aan het geestelijke ontkomen. Terug naar de natuur realiteiten achter de aardse beelden.

13. De dieptes van het hemelse woord zijn wachtende als natuur vrouwen in de wildernis op de ontwakende mens. De moeder roept. Wie hoort ?

14. Zonde staat gelijk aan kortzichtige exclusiviteit. Kom tot de diepte, ook de diepte van het hemelse woord. Je moet de taal leren begrijpen, waar het daadwerkelijk voor staat, in de diepte. In de diepte sterft het vlees af. Aan de oppervlakte blijft het vlees je bedonderen.

15. Daarom is het hemelse woord 'zij die tot de dieptes roept'.

16. Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.

17. Bent u al opgenomen voor werk ? Het is de werk-opname, een zeer belangrijke opname. Door de opname in het geestelijke werk te ontvangen wordt het vleselijke werk en de wil tot vleselijk werken verpletterd.

18. Wij kennen hierin de diepte van het lijden die tot zo'n opname heeft geleid. Eerst moet het vlees door dit lijden geheel verscheurd worden. We kunnen stellen dat de vleselijke blijdschap die we om ons heen zien een gebrek is aan informatie en aan geestelijk werk.

19. Het lijden leidt tot gehoorzaamheid, oftewel tot het ontvangen van de geestelijke gaven daartoe en de geestelijke werk-opname tot geestelijk werk.

20. De mens wordt teruggeroepen tot de wildernis, tot de natuur.

21. Er moet als geestelijk mens naar gekeken worden als naar een gelijkenis die versluierd is.

45.

Meerdere opnames

1. De oude kerk had alles verletterlijkt en ze dronken bloed en aten vlees.

2. Het is niet genoeg om zomaar opgenomen te worden. De mens moet tot de diepere opname komen.

3. De dwaalgeesten verdedigen hun gruwelen met hand en tand, door uitspraken van voorouders die ze vervolgens uit de context halen en verdraaien. Ze willen het kloppend maken. Zo forceren ze alles om hun gruwelen maar goed en mooi te doen lijken.

4. De diepere opname, de werk-opname, vindt plaats als vleselijke uithuwelijking verbroken wordt.

5. We kunnen niet ontkomen aan de talen en beelden om ons heen, maar we kunnen ze wel verdiepen en vergeestelijken, en ook ontmaskeren door te zien wat er verborgen gehouden wordt.

6. De leugen kan de waarheid niet geheel verdelgen. Het loopt er nog ergens doorheen, en dat is ook de beste manier van ontmaskering en terechtwijzing.

7. De eeuwige kennis zal wederkeren in de werk opname. Het is een ontmoeting in de lucht, als een prisma.

8. Als je geestelijk werkt, maar je volgt daarbij geen geestelijke studie, dan gaat het vlees het overnemen. Dan heb je de test niet doorstaan.

9. Het gaat per slot van rekening om het onderzoek, om de studie opname.

10. We kunnen niet alleen maar lijden en de andere wang toekeren en onze kinderen gemarteld laten worden, en dan maar deze misdadigers vergeven. Een moeder beschermt haar kind. Dit is ook in de natuur zo. De wilde dieren vergeten nooit, en vergeven ook niet. Ze moeten overleven, hun kinderen beschermen. Ja, het lijden duurt lang en gaat diep, maar daarin is studie die tot werk leidt, en dit leidt tot de strijd-opname. Het is oorlog. Verzaak de geestelijke oorlogsvoering niet. Wij keren vaak de andere wang toe, maar kom niet aan onze kinderen.

11. Durf die vergevings-grens over te gaan. Kom tot de diepere strijd-opname. En misschien dat je dan juist je vleselijke wapens kan laten vallen. De strijd-opname betekent dus dat een heleboel valse strijd, vleselijke strijd zal afsterven. Het lijden roept juist een diepere strijd op.

12. Genade mag nooit misbruikt worden, zoals de vergevingskerk die ook een genade kerk is.

13. Kom terug tot de moedermelk van het hemelse woord, kom terug tot haar wildernis, haar kamp, waaruit uw vlees niet zal kunnen ontsnappen. En laat uzelf onderwijzen.

14. Het vlees moet sterven, en de ziel wordt opgenomen tot God.

15. Het hemelse woord toetst. Zij laat met haar ogen

niet los wat zij heeft gezien. Zij vergeet niet, en vergeeft ook niet zomaar. Het is geen moeder waarbij we met grote zonden en grove leugens zomaar ermee weggkomen door één of ander dom versje op te zeggen wat we ergens hebben geleerd. 'Ja, dank u voor uw vergeving.'

16. 'Welke vergeving?' zou zij vragen. Wat heb je er zelf aan gedaan?

17. Zijn zulke zogenaamde godsdienstigen die God niet kennen en niet willen leren kennen dan niet de grootste en ergste onbesnedenen?

18. Er ligt gevaar in de omgang met deze onbesnedenen.

46.

De hemelse huisvesting

1. De sleutelen van Haggai zijn geestelijk. De sleutels liggen in de handen van de geestelijken, van de gelovigen. Laat niemand zichzelf bedriegen. Ook zij die het geestelijke verkopen zijn daardoor dus niet meer geestelijk, maar vleeselijk.

2. Ware geestelijken moeten waarschuwen, en mogen hun waarschuwingen ook zeker niet verkopen, anders hebben ze ook bloed aan hun handen, veel bloed.

3. Vandaag de dag worden sleutels verkocht aan criminelen, en gestolen door dieven. Maar och, ziet u, het zijn geen echte sleutelen, en men versteent hierdoor slechts.

4. Tucht is vandaag de dag in de wereld koopwaar geworden. Daarom vertrekken geestelijken naar de wildernis. Ze willen er niets maar dan ook niets mee te maken hebben. Ze onderhandelen niet met de mammon.

5. Het hemelse woord kwam om de mens geestelijke woningen te geven. Wij komen in deze woningen als wij de woningen van het vlees achterlaten. Na de opname komt er dus hemels inwonerschap.

6. Veelal grijpt de vleeselijke mens te snel naar werk, zodat het vleeselijk werk is, en heeft hierin geen genoeg fundament van studie, van het Woord, waardoor het een valse studie opname is, en een gebrek aan lijdens opname. Dit zijn vaak heerszuchtige mensen die niet kunnen wachten, niet willen wachten.

7. Het is dus ook een valse werk opname die dan plaatsvindt. Al met al zijn dan hun sleutelen ook vals, die ze dan proberen door te verkopen in een crimineel netwerk. Ze bouwen hun eigen scholen en eigen regeringen en noemen het dan legaal. Dus deze leugen kent geen einde, maar zal vallen door het kerkelijk recht, door het hemels woord, want ze zullen in de hemelen niet worden gehuisvest. Het is slechts geestelijke huisvesting op grond van een vleeselijke opname. Daarom kennen zij ook geen daadwerkelijke autoriteit, maar slechts in vormen en uiterlijkheden die tijdelijk zijn en wegstreepbaar.

8. De onbesneden doet geen of gebrekkig onderzoek en verkoopt dan het recht of veilt het voor de hoogste bidder. Dit is een grote gruwel van rechtsverkrachting, door het aannemen van steekpenningen.

9. Dit is een oorlog tussen het zaad van het zwijn en het zaad van de vrouw.

10. De vrouw heeft door het bezit van een baarmoeder daadwerkelijke kwaliteiten van

huisvestiging, terwijl de slang bedrog pleegt.

11. Door te lijden kan de mens de ander aanvoelen en iets voor de ander te betekenen. In die zin is werken driedelig : studeren, lijden en strijden.

12. Zonder deze werken is de mens dood.

13. Het hemelse woord hamert als Noach op de werken, als zijnde een schip om te overleven. Zonder werken is er geen schip. Dit kan alleen door het lijden.

14. Ook de werken zonder lijden zijn dood.

15. Onbesnedenen kijken de mens in de mond voor het goud, maar luisteren niet naar de mens.

16. Wie is uw raadsheer ? Geld of kennis ?

17. Paulus rekende alle dingen schade en drek om de uitnemendheid der kennis.

18. Onbesnedenen zullen niet toegelaten worden in de hemelen. Eigenlijk zijn ze gewoon bezig zichzelf te vernietigen. Wat kunnen we doen als een mens bezig is zichzelf te vernietigen ? We proberen hem te helpen waar we hem nog kunnen helpen, maar we moeten onszelf en anderen ook tegen hen beschermen. Daarvoor is de kerkelijke tucht.

19. Het werk moet dus gekeurd worden, getoetst worden. De mens moet niet alleen in de werk opname zijn, maar ook komen tot de werkplaats, en gehuisvest worden in het werk. Is het werk al je woonplaats, en ben je al onderdeel van een werk-familie ? Of ga je nog helemaal op in je aardse familie die hun tijd verspillen met allerlei vleselijk werk om de heiligen af te leiden ? Er zal dus een zondvloed komen die al het vleselijk werk zal uitbannen, elk werk zal toetsen. Elk pseudo-werk zal uitgeroeid worden door deze zondvloed. En dan lig je in het water, in de zee, die al dan niet woest is,

en dan moet je zwemmen tot de werk-eilanden die nog zijn overgebleven, de woonplaatsen van geestelijk werk. Dit is de zondvloed van het hemelse woord. Zij komt tegen alle valse werken, en toetst elk werk nauwgezet en zal niets door de vingers zien. U bent gewaarschuwd.

20. Het hemelse woord komt om velen te ontslaan. Veel werk is namelijk helemaal geen werk. De werk-zondvloed zal komen. Wie zal bestaan ? Als het nacht is zal niemand kunnen werken. Werk zolang het nog dag is. Het werk moet volbracht worden.

47.

Het lijden van de oude profeten

1. Het hemelse werk is één van de natuurvrouwen tot de kerk gezonden om hen te leiden. Zij draagt een lamskleed. Waar staat het voor ? Een vals lam moest verslagen worden. Zij roept de mens op om waarlijk discipelen te worden, maar discipelen van wat ? Het is beeldspraak natuurlijk.

2. In een droom lag ik in de werk-zondvloed, waar overigens iedereen doorheen moet. Ik was in de zee, en moest naar een eiland zwemmen, wat gebouwd was op klei. Ik moest tegen kleigronden opklimmen. Ik ontmoette haar toen in de wildernis op het eiland. Zij droeg een lamskleed. Zij was een donkere natuur vrouw, een aspect van God. Zij speelde een lied op een fluit, en zong.

3. Je bent in het oerwoud. Onbekende parasieten hebben het op je bloed gemunt. Eén verkeerde beweging en het kan te laat zijn. Geestelijke oorlogsvoering alleen is niet voldoende. Er kan ook valse geestelijke oorlogsvoering zijn. Je hebt nog iets anders nodig : toetsologie. Elke geestelijke

oorlogsvoering moet streng getoetst worden. Grondig getoetst. Anders ga je eraan.

4. Iemand zei eens tegen mij dat hij daar zwaar paranoïde van zou worden, maar hebben we een andere keus? Als we onze kop in het zand steken en dus niet leren dan hebben de parasieten ons. Het is oorlog. Je ogen en oren dichtdoen is geen optie. Dan hebben ze je. Je bent nu eenmaal in het oerwoud en je moet zien te overleven. Dus zie te overleven. Voor nu zit er niets anders op. Zie dat je er doorheen komt. Er valt niets te ja-maaren. Wie niet studeert valt in slaap en gaat eraan, wordt een prooi.

5. Het toetsen moet dus grondig gebeuren, anders ben je nog prooi, want parasieten kunnen oneindig sluw zijn. Vandaar dat het vak toetsologie zo belangrijk is, levensbelangrijk. Je toets moet volkomen zijn, waterdicht. Het moet leiden tot de toets opname, waarin je dingen zo diep hebt doorgetoetst dat de geestelijke kennis je tegemoet is gekomen en je opneemt. De geestelijke belooft zulke toetsers.

6. Geestelijke werken moeten van boven komen, en niet gebaseerd zijn op voorschriften en tradities van mensen. We hebben dus zowel een toets opname nodig als een profetische opname. Toetsen is niet aanvaarden en vertrouwen, maar worstelen. Er staan teveel gevaren op de loer, ook als we denken in God te zijn. Pas als we volharden in het toetsen en worstelen tot het einde zullen we opgenomen worden. Die opname is een verbrokenheid, want Jakob werd gebroken zodat hij gevoelig zou zijn voor de geestelijke kennis. De toets opname is dus niet iets zoetsappigs. Jakob werd in het toetsen geselsd opdat zijn vlees zou afsterven.

7. Luistert naar de roede. Jakob moest leren naar de roede, naar de gesel te luisteren, want het beschermde hem en leidde hem. Daartoe is pijn in ons leven. Het is niet om ons te vernietigen.

8. Het vlees mag de profetie niet in de weg staan.

9. Wij mogen ons nooit blindelings overgeven. Wij zijn dus innerlijk verdeeld, en dat is onderdeel van de toetsologie, dus denk niet dat u iets vreemds overkome. Het is heel normaal in de wildernis.

10. Soms worden we verscheurd door onbegrip, klagen en weerstand, vanwege de diepte van het lijden, de snijdende pijn van de gesel wat soms maar niet lijkt te stoppen en alleen maar erger lijkt te worden.

11. Wie kan het dan soms niet uitschreeuwen in woede, en wie kan soms niets anders dan vrezen of zo overgevoelig zijn dat je weg probeert te vluchten?

12. Soms is het lijden ondragelijk, en de natuur weet dit. Niks menselijks is ons vreemd.

13. In het leven van een geestelijke kan het zo erg zijn dat we net als Elia niet meer willen leven soms, of onze geboortedag en moederschoot vervloeken zoals Jeremia. Dan willen we niet meer leven, net zoals Job. Dan is het allemaal teveel geworden. Dat wil niet zeggen dat we dan minder geestelijk zijn, maar het lijden gaat soms door dit soort dalen die zo diep gaan dat we wanhopig zijn en het niet meer zien zitten. Dat is het pad van het lijden.

14. Door het lijden wordt de mens dan eindelijk opgenomen uit de vleeselijke woning, los van de vleeselijke familie banden.

15. Er zijn verschillende soorten vals geloof waar de mens voor op moet passen.

16. Profetie mag niet alleen op speciale gelegenheden zijn. Neen. Dan heeft het vlees teveel ingang. Onze zintuigen moeten opengaan. Het gaat erom profetisch te leven. Het gaat om het hemelse burgerschap.

17. Dit geschiedt door de profetische opname en de toets-opname, want iedere profetische besnedene weet dat er een strijd is tegen geesten van valsheid, die telkens weer proberen de profetische mens te misleiden.

48.

Menselijke geboden leiden af

1. De hemel is geestelijke kennis. Als je de geestelijke kennis niet hebt ben je ook niet in de hemel.

2. De hemel is studie. Het vlees wil niet studeren. Het vlees wordt in stand gehouden door bepaalde bacteriën, en daarom moet de mens de bacteriologie kennen.

3. Profetie is ingewikkelder dan het vleselijke. De hemel gaan we dus in door studie.

4. De mens moet niet denken dat alles plotsklaps gaat gebeuren, maar door studie en werk, heel grondig, gebaseerd op de toetsologie, wat ook het fundament van de hemelologie is. En de hemelologie moet zintuigen hebben, anders kan er geen informatie, geen geestelijke kennis worden overgedragen, dus daarvoor is de profetie.

5. Als onbesnedenen iemand niet begrijpen, dan is zo iemand gek in hun ogen. Dat is makkelijk. Zo kan ik het ook. Dan hoef je niemand te leren kennen. Ze doen geen onderzoek.

6. Ze begrijpen iets niet, dus is de ander direct gek. Ze werken ook voortdurend langs elkaar heen. Ze begrijpen elkaar ook niet, maar ze houden de hand boven elkaars hoofd.

7. Het zijn drugsmengers. Dat kan nooit goed zijn voor het lichaam. Kijk naar alle formules die ze opprevelen, want ze willen niet leren. Ze zijn niet voor rede vatbaar. Allemaal bijgeloof.

8. Ze geloven in hun vreemde, onnatuurlijke, mensonterende en lichaamsonvriendelijke formules, niet in de geestelijke kennis. Ze verbergen de sleutel van kennis, en zo houden ze de mens tegen binnen te gaan. Dit voorhangsel zal weggeschoven worden.

9. De mens moet naar school, anders sterft de mens. Er wordt door spijbelaars, leken, veel gelogen.

10. Leerregels moeten vandaag omhuld worden met geestelijke kennis, omhuld worden met school, om misbruik te voorkomen.

11. De geestelijke kennis is de schoonheid van de leerregels. Zonder de geestelijke kennis hebben de leerregels geen schoonheid. In die zin is de school ook de schoonheid van het werk, en bezit het werk geen schoonheid zonder de school.

12. Daarom mogen we ook niet alleen gerechtigheid zoeken in leerregel en werk, maar in geestelijke kennis en school. Geestelijke kennis en school zullen leerregel en werk volbrengen, tot schoonheid en eer strekken.

13. De mens mag geen afwijkende, bedriegelijke beelden van de geestelijke kennis maken om daarmee te spijbelen, want de mens moet gaan tot de bron.

14. De valse beelden zijn de menselijke geboden die gemaakt zijn, als een afleiding, niet als schakel. Dat wil niet zeggen dat er geen beelden en verbeeldingen mogen zijn, maar ze moeten waarheidsgetrouw zijn en niet liegen en afdoen aan de zaak.

15. Dat heeft dus ook allemaal met de hemelse prisma te maken. De hemel is de vrouw met de spiegel. Durft de mens in de ware spiegel te kijken, zonder naar de bedriegelijke spiegels van de wereld te grijpen ? Waarom zou je mensen je laten voorliegen met hun vooroordelen ? Dat zijn dan de valse spiegels, de valse beelden.

16. Dit gaat over het misbruiken van het geestelijke voor vleselijke doeleinden.

17. Als we vergeven willen worden dan moeten we geestelijk worden, want zolang we nog zondigen tegen het geestelijke, dus nog steeds vleselijk zijn, dan kunnen we niet vergeven worden, want dan zijn we nog niet veranderd.

18. Een mens krijgt nooit zomaar vergeving maar moet zich van de zonde bekeren en het dan goedmaken, dus eigenlijk van het vleselijke over gaan tot het geestelijke.

19. De mens zweert eden op basis van mensenwerk, menselijke tradities, menselijke dogma's, door menselijke goedkeuring, in plaats van eden op basis van de geestelijke kennis.

20. Ze denken als een ander mens het goedkeurt, dat het dan goed is. Ze hebben de mens tot god verheven. Het mist dus zijn doel en heeft niets te maken met de natuur.

21. Ze zoeken hun bevestiging in vage beelden, niet in het hemelse Woord.

22. Hebben wij al een hemelse getuige bij alles wat we doen en zeggen ? Hebben wij al een wachter voor onze mond en onze voet ?

23. Zorg dat je een hemelse getuige hebt. Wij kunnen alleen de geestelijke kennis zien door de geestelijke kennis.

24. Het is hoor en wederhoor, en geen schuld zonder bewijs, maar de wereld is gebouwd op vooroordelen.

49.

Moordenaars van de ziel

1. De mens moet loskomen van vleselijke familie en vleselijk loon, en komen tot geestelijke familie en geestelijk loon.

2. Pas op voor de familiale werken van het vlees. Dit zijn totaal zowel dode als dodende werken, en velen zijn eraan verslaafd.

3. Het lijden is de ouders. Door het lijden worden wij opgevoed, beschermt en geleid.

4. Genezing van het familiale vlees is niet zomaar te krijgen, maar alleen in de diepte. Zo mag de mens door het afsterven van het familiale vlees komen tot hemelse adoptie, tot de geestelijke familie of hemelse familie, wat in eerste instantie gewoon principes zijn binnen de mens zelf.

5. Het vlees is zware verdovende middelen van onbesnedenheid, goddeloosheid en vleierij die onredelijk kunnen maken naar anderen toe. Eens zal de mens voor al zijn zonden moeten betalen.

6. Gebrek aan tucht is een vorm van doodslag, wat als wortel de spijbelzucht heeft. Valse scholen worden dus gebouwd op een fundament van doodslag en zelfmoord. Ook een gebrek aan boosheid hebben over onrecht, oftewel onverschilligheid, is dus een vorm van doodslag.

7. Wreedheid, en een onrechtvaardige gestrengheid of een onmatige strafheid, of een te grote zachtheid of slapheid, of aanzien des persoons zijn allemaal vormen van doodslag. Ook egoïsme is een vorm van doodslag, en ook vleierij en omkoperij.

8. Vermeer offerde een medicijn : Hebt u lust tot doodslaan zonder u schuldig te maken ? Leg dan uw hand en al uw macht aan de oude vleselijke natuur van de zonde, die verdorven wordt door de begeerlijkheid der verleiding. Ziet dat u hem vervolgt met een dodelijke haat. Want het is de moordenaar van uw ziel, en ook menigmaal van uw gestalte, van het nieuwe schepsel.

9. En zie dan dat gij daarmede aan het wurgtouw des hemels komt, het vlees gehangen met de begeerlijkheden.

10. Al zouden het de liefste boezemzonden zijn, al is het dan het eigen en alle verkeerde eigenliefde. Daarom riep een zeker dichter uit: De bitterheid wijkt van deze dood; Zij nodigt ons te rusten in haar schoot.

11. Want we hebben te maken met daadwerkelijke bloedzonde.

12. Vermeer stelt "Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander benijdende." En : "Een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag tot toorn; want de toorn des mans werkt Gods gerechtigheid niet."

13. Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft de toorn plaats. Want er is geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

14. De mens moet stoppen eigen rechter spelen. Er zijn vele regels verbonden aan het dogma. Als de mens deze overslaat dan is het niets anders dan zelfvernietiging.

15. Wij moeten zelf de dood sterven aan ons vlees, volkomen, zoals hen die het beloofde land Palestina zijn binnengegaan, anders zullen wij telkens weer schuldig zijn aan de zonde van doodslag. Ook als de mens de zonde niet goedmaakt, dan zondigt de mens telkens weer.

16. De mens verlangt dikwijls veel meer van de ander dan God van de ander verlangt.

17. De man groeit dan wel in lengte, maar blijft met hetzelfde lichaam als in zijn jeugd, terwijl de vrouw borsten ontwikkeld en welvingen om haar klaar te maken voor het zogen van kinderen.

18. De man die gewoon gelijk blijft, alhoewel wel wat hariger wordt naarmate hij ouder wordt, of juist ook weer haar verliest, is een beeld van de natuurlijke soberheid van de mens, leren leven met het minste.

19. Dat is ook daadwerkelijk zijn vruchtbaarheid waarmee hij de vrouw kan bevruchten, iets wat een vrouw dan weer niet heeft.

20. Daarom horen zij tezamen, maar dit is slechts een metafoor die zich in de mens bevindt. Zij begrijpen beiden dat minder meer is, niet werelds leven, maar sober, en dus hemels, terwijl de vrouw de voedster is van hen in het beloofde land Afrika.

50.

Het sieraad van soberheid

1. Door het minderen sterft de man aan zichzelf en komt zo in een andere abstracte werkelijkheid, die van de vrouw, want wat de vrouw hem voedt is het Woord, de kennis, en dus de honger, oftewel het

minderen, de soberheid.

2. De man die niet mindert om tot de abstracte vrouwelijke werkelijkheid te komen die wordt tot een varken.

3. We zien het om ons heen : protserige, rijke, machtslustige varkens die zichzelf mannen noemen.

4. Het is een hele jammere situatie, maar het laat zien dat de mens terug moet naar de soberheid, en geen deel moet hebben aan de onbesneden kerk.

5. De vrouw is dus de droom in de nacht, alhoewel veel vrouwen nachtmerries zijn. De mens moet diep genoeg slapen om tot de natuurvrouwen te komen, niet tot wereldse tuiten.

6. Als je belangrijke principes loslaat, die van soberheid, en werelds gaat leven. Dat is verraad naar God en de geestelijke kennis. De vrouw is de prediker van soberheid, overvloedige soberheid, en predikt dit aan haar man. Hij is een beeld van soberheid. Soberheid is hun beider sieraad. Zo is er een drievoudig snoer tussen hen en de natuur wat niet snel verbroken wordt.

7. Allereerst en boven alles moet de mens zich toeleggen op de geestelijke kennis, en de rest is bijzaak. Dit is niet noodzakelijk iets romantisch, want de geestelijke kennis is het onderwijs.

8. Wat wij niet hebben kunnen offeren, geven, kunnen we ook niet bezitten. Geestelijke gaven zijn dus ook altijd dat wat we aan anderen gegeven hebben, anders bezitten we ze niet. Alles komt dus pas via een omweg bij ons. De mate waarin wij geven is de mate waarin wij eigendom hebben.

9. De gebeden zijn er dan voor om de mens af te stemmen om te komen tot de hogere kennis. Is er nog iets van de wil, dan komt de mens bij lagere kennis terecht of bij helemaal geen kennis, en alleen

maar wilsdrangen.

10. De onbesneden kerk heeft de moeder van het gebed uitgesloten. Die bestaat niet. Die zou ook niet sterk genoeg zijn om hun vele vleselijke begeertes te vervullen. Niet sterk genoeg ? Ze heeft de mens het leven gegeven. Maar ze geeft hen inderdaad niet naar hun vleselijke begeertes, maar wat de mens nodig heeft. Niet wat de mens wil, maar wat de mens nodig heeft. Daar zit nogal een verschil tussen, een groot verschil.

11. Als je met iemand communiceert, moet je op die persoon afgestemd zijn, en in dit geval is dat de geestelijke kennis, dus het gebed betekent jezelf afstemmen op de hogere principes, opdat je genuanceerd blijft en geen tussenstappen uit het oog verliest.

12. De moeder heeft een baarmoeder die allesverwoestend is naar het vlees, dus die ontwijken ze liever.

13. Gebed behoort een offer te zijn, niet voor egoïstische doeleinden. Zoals Ursinus bad : Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de opheffing mijner handen als het avondoffer.

14. Net zoals de kerk is ook het gebed beeldspraak. Als je het teveel verletterlijkt dan gaat de kracht ervan verloren. Door allerlei menselijke tradities heeft de mens God van zijn kracht beroofd.

15. Ursinus stelt dat het gebed het hebben van een getuige is, dus je kunt maar beter letten op je woorden en daden en hoe je bidt, want die getuige brengt alles tot God, oftewel tot de geestelijke kennis.

16. Deze sleutelen zijn geestelijk en van de boetvaardige pelgrims. Een vleselijk mens kan niet bidden. Vleselijke gebeden werken niks uit, die

komen niet verder dan de grond. Er is een sleutel van kennis, een sleutel van tucht, en een sleutel van gebed. Deze sleutels werken met elkaar samen. Als er een sleutel ontbreekt, zullen de andere sleutels ook niet werken.

51.

De voorouders in ballingschap

1. Er is een verschil tussen besnedenen en onbesnedenen, tussen geletterden en ongeletterden, tussen intellectuelen en onwetenden. Daarom hebben de intellectuelen, de geleerden, ook een grote taak. Wat men vandaag de dag in de wereld geleerden noemt zijn overigens vaak geleerden in het vleselijke. We hebben het dus duidelijk over geleerden in het geestelijke, in de profetologie en de taalkunde.

2. De mens moet bidden om de communicatie met de geestelijke kennis in stand te houden, om de nuances blijven te zien, en om de leerregels te omhullen met geestelijke kennis en dieper uit te werken, opdat ze niet star en dogmatisch worden, kortzichtig en oppervlakkig, ondualistisch, eenzijdig.

3. Als de mens niet bidt, dan gaat de mens dingen over het hoofd zien. Dit hoeft niet traditioneel, via opzegversjes, maar bidden is grotendeels luisteren, overdenken. Ook moet je dus bidden om telkens weer je vlees te offeren, zodat het niet in de weg staat. Het bidden is dus een voortdurend loslaten. Ook bidt de mens als een worsteling met God, oftewel om alle dingen te toetsen.

4. Het gaat er juist om dat we beseffen dat God de geestelijke kennis is als heilsfeit, maar dat dit ook een ervaringsfeit moet zijn, iets wat we persoonlijk moeten ontvangen.

5. Het is van belang dat wij beseffen dat de bron van het gebed het luisteren is, maar ook het toetsen. Het gebed is dus altijd een worsteling, als een afstemmen en ziften. Zo worden wij net als Jakob tot Pniël geleid, en het gebed moet ons verwonden, want alleen als ons vlees gebroken is kunnen wij tot God komen, en zal het vlees niet meer in de weg kunnen staan.

6. Gebed is dus het grond krijgen voor dingen, zodat we later niet bedrogen uitkomen en moeten ontdekken dat we geen bron voor ons leven hadden.

7. Het gebed betekent dus : in contact blijven met de bron, in contact blijven met de moederborst, het 'onze moeder'. In de baarmoeder verliezen we ons leven, ons vlees. Daarom haat de mens de geestelijke moeder, en heeft het altijd alleen maar over de vader. De onbesnedene vreest de wedergeboorte

8. Ware mannen en ware jongens zijn moeders kinderen, met respect voor hun hemelse moeder, maar ze laten zich niet geven aan de verkeerde vrouwen. Zij worstelen met vrouwen. Het zijn wilde jongens, geen zoete lieve onbenulligen die zich vleselijk hechten aan iedere vrouw die ze zien. Ze hebben elk vrouwlievend vlees gedood. Dat zijn ware mannen en ware jongens, en zo niet dan zijn het slechts varkens. Ware mannen en ware jongens zijn sober en trekken zich terug in de natuur. Het zijn kinderen van het woord. Ze doen onderzoek en lopen niet met voertuigen te prutsen.

9. De ware man, de ware jongen is als een ware zoon gewijd aan het gebed, aan het 'onze moeder'. Hij loopt niet met de massa mee om tegen zijn hemelse moeder te strijden. Hij kan niet tegen onrecht, en is strategisch, intellectueel. Hij roept niet om aandacht voor hemzelf, maar voor het woord, voor de hemelse kennis, die hij predikt.

10. Hij definieert zichzelf niet teveel, keert vaak de andere wang toe, en vaagt weer weg als de golven van de zee. Je kunt hem niet navolgen. Je wordt weer op jezelf geworpen. De ware man, de ware jongen, de ware zoon, is een hongerende in de wildernis, altijd in gevecht met zijn vlees.

11. Je helden zullen nooit komen. Je moet zelf op pad. Er zit niets anders op.

12. Zijn wij bewust dat wij kind van het woord zijn, of zijn wij te volwassen en daarom niet vatbaar voor de het woord ? Wie is onze moeder ?

13. Er moet voldoende onderzoek zijn, zodat we geen blinde vuistvechters zijn.

14. De voorouders hadden zeker wijsheid, maar wij zijn de vruchten van de voorouders, dus moeten dit verder uitwerken. De wetenschap moet compleet worden. Al te uitbundige voorouderverering is onbesnedenheid.

15. De voorouders waren in diepe ballingschap. Zij waren slaven van een systeem. Verering van hun slavenmeesters is dus verraad naar de voorouders toe. Al die ingedutte kerken is dus puur verraad.

16. Dit is wat er gebeurt in de diepte : het lost zich vanzelf op, het vindt vanzelf een uitweg, een doorgang. Waarom ? Omdat het eindeloos en eeuwig is. Je kan het dus zo gek niet bedenken. Het is meesterkennis. Het stijgt boven alles uit, haalt alles in, omvat alles.

17. Een natuurvrouw had een lamsvel als rok. Het lam is een beeld van het vleselijke, en wel het immer klagende vlees. Altijd wil dit vlees vergeven worden, maar niks doen om het goed te maken. Vergeving is zo een middel om de meest gruwelijke dingen te doen voor dit lam, als het misbruik van het dogma van vergeving.

18. Er moet bij het gebed een honger zijn, een ledigheid. De mens moet alles voor het woord, voor de kennis opgeven. Het is dus een bede om deze honger. Hiervoor moet men de strijd aan gaan tegen de gulzigheid van het valse lam van onbesnedenheid, de valse religie, die wel liefde wil maar geen kennis, die wel vergeving wil, maar geen bekering.

19. Het gaat erom de lijdensbeker leeg te drinken tot de bodem, oftevel de onderwerping aan de tucht. Dit zijn hele andere moederborsten dan de borsten van de wereld. De moederborsten van de tucht zijn donker, opdat het vleselijke sterft.

52.

Een leidraad en richtsnoer voor de pelgrims

1. De mens heeft de tucht zo verworpen dat de mens terug moet komen tot de tucht door boetvaardigheid.

2. Het vlees staat tussen de mens en God in, en het vlees is onder God's oordeel. De onwetendheid wordt aangeklaagd en onderwezen.

3. Door het zoonschap kan het vlees overwonnen worden.

4. Wij hoeven geen kinderen van de onwetendheid meer te zijn, kinderen van het vlees, maar we mogen kinderen van het woord worden, door opgevoed en onderwezen te worden door het woord.

5. Het zoonschap gaat over het pad van lijdensgezindheid, het pad van het minderen, want er is zoveel om af te leggen.

6. Er zijn regels aan het dogma verbonden. De mens moet onderwezen worden, terug naar de moederborst. Kan de mens daar alles voor achter laten ? Het gaat niet om geloof en meningen. Het gaat om kennis. Die kennis komt van boven, stroomt uit de moederborst van de natuur. Zalig is de mens die het vindt.

7. Er zijn genoeg medicijnen in de paradijselijke natuur te vinden voor de mens, en die zijn geestelijk. Het zijn de vele aspecten van de kennis. Hiertoe heeft een mens onderwijs nodig. Staat de mens daar open voor ?

8. De mens moet worstelen op Pniël. Daarom wijzen wij op Jakob. Zijn vlees moest gebroken worden, opdat hij gevoelig zou zijn voor het geestelijke, en een geestelijk mens zou worden. Er is geen heil in iemand die blindelings vertrouwd. Het is slechts naïviteit en onnozelheid, en zo'n mens wordt misleid en bedrogen, verlost door valse, overmoedige zekerheden. Zalig de mens die bij alles twijfelt en eerst onderzoekt en toetst op waarheid en daarin volhard om niet tot voorbarige conclusies te komen, want dat zijn valse getuigenissen.

9. Kan de mens loskomen van de drugs van geloven ? Ja, als de mens terugkeert tot de school van het paradijs, dat is de heilige gebondenheid, of in amazone termen de janilogie. De verlamden moeten in dit opzicht tot haar gebracht worden.

10. Verkiezing en verwerping worden uitgevochten op Pniël. Terwijl de verkeerde, onreine en onvaste mensen het verdraaien tot hun verderf.

11. De verlamdheid op Pniël waar de amazone Jakob sloeg is het geduld en de volharding.

12. De geest van overmoedige en overmatige vergeving vernietigt alle werken van de schepping. De mens leert zo geen voorwaarden. De mens vergeet zo de tussenstappen.

13. Hoe kan men tot Pniël komen ? Door alles los te laten en achter te laten om op hongertocht door de wildernis te gaan zoals de Israëlieten. Alleen de hongertocht leidt tot Pniël, wat een innerlijke tocht is. Als men nog aan geloof en meningen vasthoudt, dan kan men niet toetsen.

14. De hongertocht is een leidraad en richtsnoer voor de pelgrims die deze boodschap prediken en dit pad begaan.

15. De minderende moet door het Pniël tot het geestelijke visnet gaan.

16. Het is geen vleselijke strijd, maar een geestelijke strijd. De mens mag zich niet laten verleiden vleselijk te strijden in het vlees. Oh, het vlees is er zo snel bij om alles maar te bestraffen wat het vlees niet begrijpt.

17. Vecht voor je leven. Maak geen compromissen. Elke dag weer je geestelijke wapenrusting aandoen, want er is een vijand die altijd waakt. Nooit rust hij.

Altijd is hij bezig om mensen te verleiden. Hij doet dit door omkoperij en heeft hierin veel ervaring.

18. Het vleselijke geeft voortdurend de schuld, straft voortdurend, oordeelt voortdurend, klaagt voortdurend, maar het geestelijke studeert en onderzoekt. Het geestelijke laat los en gaat tot de diepte. Het vleselijke houdt altijd vast. Hierom moet het vleselijke verbroken worden. De mens moet het vleselijke loslaten, het vleselijke overstijgen.

19. Hiertoe is het touw waaraan het vleselijke kan sterven, opdat de mens tot wedergeboorte kan komen in het geestelijke, tot zoonschap.

20. Het vlees moet sterven, maar dan op een

geestelijke manier, niet op een vleselijke manier.

21. De totale gehoorzaamheid aan het touw, de totale bekering tot het touw.

22. Het vleselijke zoonschap moet in de dood, opdat het geestelijke zoonschap voort zal komen met de geestelijke winsten.

23. Hierdoor wordt het geestelijk zoonschap verbonden aan het vreemde, de vreemde kennis, opdat deze beloftes zich kunnen herhalen en kunnen verdiepen.

24. Oh, waakt tegen hen die het touw bespotten.

53.

Volharden in het geestelijke vissen

1. De onbesnedenen willen iedereen meesleuren in hun zonden, en strijden tegen een ieder die hun zonden niet aanhangen.

2. Zij zijn een vervalsing van de geestelijke kennis.

3. Het zijn de werken van het vlees. Zij hebben hun roeping verwaarloosd en zijn zo verraders geworden.

4. Het ongeletterde kan het geletterde niet verstaan.

5. De wilde jongens zullen terugkomen.

6. Wat noch het licht van het vlees, noch wet of medisch dogma kan doen, dat doet God, door de

duisternis van het Woord.

7. Deze verborgenheid van haar kennis heeft God aan weinigen bekend gemaakt.

8. Kan een mens komen tot een zoonschap van de natuur ? Kan de mens zich verzoenen met de natuur ?

9. Er is een strijd tussen het geestelijke en het geestelijke, en er is een strijd tussen het vleselijke en het vleselijke, en er is ook een strijd tussen het geestelijke en het vleselijke.

10. Wat je ook zegt, het zal niet baten. Je moet geestelijk oorlogsvoeren. De strijd is niet vleselijk.

11. Ga de weg van de geestelijke kennis, dieper, om tot de heilige bron te komen, en scheid je verder van alles af wat daar tegenin gaat.

12. De hemelse woede is tederheid, en staat haaks op de onverschilligheid van de dorre, klinische wereld vandaag de dag. Je wordt niet wijzer van de woedeloze mensen om je heen.

13. Niets maakt hen nog boos tegenwoordig. Ze hebben die kinderlijke puurheid niet meer dat ze hevig verontwaardigd zijn over onrecht en er iets aan willen doen. Neen. Ze zijn overgegaan tot marktdrijven. Dat is wat het volwassen leven vandaag de dag is.

14. Ze zijn egoistisch geworden. Alles draait om hen. Ze zonderen zich niet af, scheiden zich niet af, maar drinken tezamen met de grootste schurken en met de avondwolven. Het recht wordt verkocht. Men neemt steekpenningen aan, en de profeten profeteren zo vals. Men waant in de avond. Daarom moet de nacht komen.

15. De wilde jongens zijn in de wildernis onder de modder, en ze zijn op missie.

16. Mijn vreugde is in die zin het studeren en verdiepen, er telkens weer wat bijleren. Hierin moeten we ook een heleboel dingen ontleren. Hiervoor moet je je dus wel afzonderen.

17. Kies je voor het Woord of kies je voor het goud en het zilver, oftewel het geld, oftewel de markt. Het Woord is waar mensen wijsheid uit kunnen putten, als van een bron. Het smaakt beter dan honing. Dat staat ook allemaal in de psalmen.

18. Bij dag en nacht het Woord overdenken betekent waakzaam te zijn, verbonden aan het Woord.

19. Ook al is iedereen tegen de geestelijke visser, ook al spreekt iedereen kwaad over hem, liegt iedereen over hem, hij zal niet buigen voor de vijand. Hij zal niet aan ze toegeven. Hij is een volharder, als een beeld van de eeuwigheid, en dit is wat het eeuwige leven inhoudt. Als we opgeven, compromissen sluiten, dan worden we weggespoeld in een wereld van illusies.

20. Volharders in het geestelijke vissen praten niemand naar de mond, verkopen hun ziel niet voor wat tijdelijke populariteit, maar ze dragen hun visnet, worden vervolgd en gaan ondergronds. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt, want zo doen ze met de bedriegers. De mensen haten de waarheid, en als je de waarheid brengt, de pure waarheid, dan zullen ze jou ook haten en je kapot proberen te maken, je vervolgen, op de meest slinkse manieren. Wees niet goedkoop, wees geen hoer.

21. Goddelozen zijn dus niet zomaar atheïsten, maar meer goedelozen, in die zin. God is een metafoor voor het goede en voor kennis.

22. Veel mensen zullen gewoon komen en gaan als een zucht, als loze wolken. Die drijven gewoon over om de mens te toetsen. Het leven is een illusie. Het gaat om de kennis hierover.

23. Wat is er gaande ? Niets is wat het lijkt. De hersenen spelen spelletjes met mensen totdat ze ontwaken tot de hogere, eeuwige realiteiten.

24. Dit zijn de ondoorgrondelijke contrasten van de natuur, zonder welk geen leven mogelijk is. We hebben nu eenmaal te maken met goed en kwaad, kennis en onkunde, leugen en waarheid.

54.

Als een geestelijke visser aan waterstromen

1. We hebben niet veel woorden nodig. Je kan een vleselijk grote hoeveelheid van woorden gebruiken om iets te beschrijven voor een markt, voor macht of eer, om jezelf te bedekken, maar het gaat niet om hoeveelheid maar kwaliteit, om het profetische, en dat kan soms heel kort zijn. Woorden kunnen ook weer zoveel verschuilen. Het gaat erom dat de woorden van boven komen, als zaad, zodat het kan groeien.

2. De goddelozen hebben alles in kunnen en kruiken, regeren ogenschijnlijk in de gebieden buiten het paradijs, maar het probleem is dat er geen natuurbasis is, dus de natuur zal hen niet herkennen en niet erkennen. Het is vreemd materiaal, natuur-onvriendelijk, dus zal de natuur wegen vinden om hen af te breken.

3. Vervolging moet een mens doorheen. Daar kan een mens niets aan veranderen. Vaak als je er tegen vecht wordt het erger. Het is belangrijk zelf geen deel te hebben aan de zonde. Soms is het wijs je mond dicht te houden. Soms is het belangrijk nederig te zijn, kalm te blijven, maar soms moeten we dapper zijn.

4. Wij moeten zelf tot de prioriteiten komen, zelf de voorwaarden onder ogen komen, de prijs die betaald moet worden.

5. Absalom had zijn eigen legers, en hij had een complot bedacht tegen Ahn. Uiteindelijk liep het ook op een oorlog uit. Het is dan van belang strategisch te blijven, en niet op de verzoeken van het vlees in te gaan. Het gaat niet om de hoeveelheid, maar om de kwaliteit. Hierdoor worden wij beproefd. Velen vallen voor het valse recht van de meerderheid. Dit is de grote afval.

6. Als het vlees je niet kan omkopen, je niet kan onderwerpen, dan zal het vlees leugens over je vertellen om je op die manier te breken, en zal je overal belachelijk proberen te maken. Wij moeten standhouden in deze verzoeking.

7. De psalmist wist dat hij niet bij de mensen moest zijn, maar bij God. De mens is bedrieglijk, en is niet te achten. Zij die op mensenvlees vertrouwen komen in strikken. De psalmist ging daarom tot de bron van studie, als een geestelijke visser aan waterstromen. Hij durfde te dromen, en nam de nachtmerries op de koop toe.

8. Eerst moeten wij de put in net zoals Jozef. Oftewel het verdiepen door de nachtmerrie.

9. Als je wil leren moet je eerst ontleren. Eerst moet de mens alle veronderstelde kennis loslaten, om tot de hogere kennis te komen. Dit gebeurt door de slaap. Wij kunnen alleen slapen als we gaan liggen, wat betekent dat we nederig moeten worden, met een open hart, maar niet blindelings vertrouwend.

10. De nachtmerrie is een beeld van onze innerlijke worsteling.

11. De ware student toetst alles door diepere studie. De ware student luistert, maar worstelt, alles brengende tot het Pniël zoals Jakob, want er zijn

zoveel gevaren. Het gevaar is kortzichtigheid.

12. Het gaat om de bron, niet om wat iemand tegen je zegt. Het gaat om het persoonlijke, om hoor en wederhoor, niet om eenzijdige verhalen. Het gaat om de droom die juist de weg heeft gevonden door de nachtmerrie.

13. Eerst moet je vluchten, eerst moet je de put in. In deze diepte zal het vlees afsterven, en het geestelijke opstaan. Uiteindelijk is dit iets wat in je zelf moet gebeuren.

14. Wees een Israël kenner, en niet zomaar fabeltjes volger van het westen, want die hebben alles lopen verletterlijken.

15. Men zal over je liegen, je woorden verdraaien, je zal omringd zijn met vleeselijke mensen die het geestelijke in je proberen te doden, op wat voor manier ook.

16. Velen komen tot de vleeselijke god, en zijn zo in strijd met elkaar over wie het sterkste, beste, meest waarheidsgetrouwe, meest deskundige, meest professionele vlees heeft.

17. De bedrieglijkheden zijn zo oneindig dat alleen als het vlees volkomen sterft de mens hier doorheen kan komen.

55.

Achtergebleven van de kudde

1. Het lijkt een onmogelijke opgave, maar bij God is alles mogelijk. Er is een weg, en die weg mag de mens leren. Het is misschien moeilijk, of misschien wel heel erg moeilijk, maar het mag toch een

uitdaging zijn.

2. Je hebt niets te verliezen en alles te winnen. Het is nu de tijd om te kiezen. Van uitstel komt afstel. Wist je dat uitstel ook een keuze is ? Je kiest dan voor lauwheid, onverschilligheid, en dat is ook een soort keuze tegen de hogere kennis.

3. Weet je dan niet dat uitstellers afgeschoten worden door de vijand, omdat ze achter zijn gebleven ? Roofdieren nemen altijd de prooi die van de kudde is afgeweken, die achter zijn gebleven.

4. Een jongen was in het water van de Nijl. Hij sprak in een vreemde taal, niet eens Israelitisch of Egyptisch, maar voortijds. Hij was niet aangetast door de grofheden van vleselijk bestaan, maar hij was verfiind. Het was een beeld van het zoonschap.

5. De psalmist heeft vele geheimen te vertellen. Dit doet hij door de psalmen. Het is allemaal beeldspraak dus de mensen moeten er niet te orthodox en fanatiek over worden in hun eenzijdigheid en ongeletterdheid.

6. Soms kan hij niet spreken, maar alleen zuchten, en hij vraagt dan ook op zijn zuchten te letten, want zij spreken.

7. Hij richt zijn gebed niet op mensen, niet op het vlees, maar naar boven.

8. In de nacht zijn al zijn woorden gestorven, maar nu kan hij weer spreken.

9. Soms kunnen wij niet bidden, en mogen wij ook niet bidden, en moeten wij wachten, opdat het vlees zich niet in zal mengen.

10. Jozef droomde, maar zijn familie was als een nachtmerrie die vocht tegen zijn dromen, en zij namen zijn kleed. Zij dubbelden om zijn kleed, hadden zijn dromen verscheurd. Mensen kunnen zo

jaloers zijn op de geestelijke winsten van iemand anders dat ze over lijken heengaan.

11. Er is een gericht tegen alles wat hoogmoedig is. Daarom is het van belang nederig te zijn, en exegeese te doen.

12. Het kwaad zal niet vergolden worden door kwaad, maar het zal gaan door de exegeese, de verdieping.

13. Het kan niet zo zijn dat een mens altijd maar moet lijden, maar de mens mag hierdoor ook geleid worden : lijden en geleid worden. Het lijden is ervoor om de grenzen te laten zien, waarbinnen zich een visioen ontvouwd. Door het lijden wordt dus het oog verscherpt, oftewel het profetische zicht.

14. Eerst moet de mens een confrontatie aangaan met de leugen alvorens de waarheid te zien.

15. Dit is een gebed om inzicht. Alleen in inzicht kan de mens schuilen, in school, in het zoeken van het pad. Al het andere is slechts tijdelijk, en zal instorten uiteindelijk.

16. Een mens moet dan wel dromen, want alleen komt de mens er niet uit. De mens moet wel slapen, om ook de andere kant van het verhaal te kunnen zien : hoor en wederhoor.

17. Het leven is geen markt, maar de natuur, en die is ondoorgrondelijk, en kan niet beschreven worden door een markt.

18. We zien de angsten van de psalmist. De onbesnedenen proberen munt te slaan uit de angsten en pijnen van de mens.

19. De Israelitische literatuur geeft een veel grotere waarde aan angst, depressie en boosheid, en beziet ze in een veel grotere context.

20. De psalmist veracht zijn visioenen van toorn niet, en herkent hierin de woede tegen de zonde.

21. De onbesnedenen rekenen niet met zulke visioenen, want ze hebben de zonde en het vlees als hun schuilplaats.

22. Daarom willen ze niks weten van God's toorn over het vlees en verachten ze het.

23. Dat ze zichzelf hiermee ten gronde richten mag duidelijk zijn.

24. De macht van de onbesnedene is slechts tijdelijk. Hun zaad zal uitsterven omdat het ten dode leidt.

56.

Ahn en de leeuw

1. De mens moet eerst zwak worden om zo onttrokken te worden aan de zonde. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.

2. De onbesnedenen zijn onder de vloek van het positieve.

3. Het vlees zal achterblijven, want hun woekerrentenieren is ten einde gekomen. Het is tegen hen gaan keren, en ze hebben geen vleugels om mee te gaan met het geestelijke, omdat ze altijd de studie hebben toegewerkt.

4. Zij zijn niet voorbereid op de toekomst. Zij hebben altijd roddelfabels geloofd. Nu werkt het tegen hen.

5. De natuur herkent hen niet als haar eigen. Leugen wordt van waarheid gescheiden. Er is een nieuwe

werkelijkheid. De oude werkelijkheid is vergaan, is niet meer. De mens heeft inzicht gekregen.

6. Het is als de droom van Jozef die vervolgt wordt door de nachtmerrie. De redding is dan in de droom uitleg en de nachtmerrie uitleg. Dat is dus de gave van vertolking van vreemde talen. De droom spreekt tot de mens in een vreemde taal, en zo ook de nachtmerrie.

7. De mens is hulpeloos bij een leeuw. Er gaat zo'n kracht uit van de leeuw, dat een mens dat niet kan verdragen, en dan overweldigd het de mens. Maar de ware kracht is de gevoeligheid en de alertheid. De psalmist moest onder dreiging van de leeuw zelf een zintuig ontwikkelen waarmee hij met God kon communiceren, maar de leeuw, Saul, de oude orde, zou dat niet accepteren en zou hem zoeken te doden.

8. De psalmist is in gevecht met de leeuw, en de leeuw projecteerd, beschuldigd hem. Het zijn oorlogstactieken. De leeuw probeert zijn geweten te verlammen. De leeuw vuurt zijn leugens op hem af om hem te verwarren zodat hij makkelijke prooi is. Het is zoals als een vals zonde syndroom. Ze projecteren hun zonden op de ander, en vertellen de ander dan dat die nooit van hun zonden kunnen loskomen. De mens is immers zondig en zal altijd blijven zondigen. Hun eigen onzekerheden projecteren ze op de ander.

9. De leeuw probeert alles om te draaien, zodat de psalmist zijn oriëntatie verliest. De leeuw probeert zijn ziel en verstand te splijten, te breken, zodat hij makkelijker manipuleerbaar is.

10. De leeuw probeert redenen in hem te maken, zodat hij hem kan vervolgen. De leeuw is een meester in drogredenen.

11. De psalmist is alle kleinzieligheid zat, en wil loskomen naar ruimere ideeën, hogere dromen, ook al verbiedt de leeuw zulke dromen.

12. In zijn dromen vindt hij zijn ware identiteit, niet de valse identiteiten die de mensen op hem projecteren. De nachtmerrie heeft de droom verdiept, en de droom verdiept de nachtmerrie, als medicijn.

13. Hij kan alleen de vijand verslaan door de vijand te worden, maar dan op een hele andere manier, op een diepere manier, wat ook een indiaans spreekwoord is. Hij moet leren inzien voor wat voor verloren droom de vijand staat.

14. God laat alle dingen medewerken ten goede, ook de vijand. Ook de vijand staat voor iets wat hij in zijn leven nodig heeft, als hij het in zijn hemelse denken leert toe te passen. De mens moet dit leren, leren te integreren en internaliseren zonder een ongelijk span te vormen met de vijand. Hij mag dit alleen van boven doen, niet op een vleselijke, aardse manier.

15. Goliath was een onbesnedene, oftewel iemand die strijd voerde door het vlees en vleselijk leefde, vleselijke beslissingen maakte, en zich tegen de besnedenen keerde, oftewel de geestelijken.

16. De majesteit van wijsheid komt altijd van boven, die alleen de besnedenen bezitten, zij die aan hun vlees zijn gestorven. Zij kunnen niet anders dan de werken van boven te doen.

17. Ahn was nog maar een kind toen hij Goliath moest verslaan. Kinderen zijn niet gericht op de werken van het vlees om hen heen, het aardse, dat wat volwassenen hen vertellen. Neen. Zij hebben hun eigen dromen en hun eigen interpretaties. Zij zijn nog vrij, en kijken naar boven, terwijl volwassenen allemaal naar elkaar kijken en God hebben vergeten.

18. Het kind is een geestelijke reiziger, terwijl de volwassene een vleselijke reiziger is, ontdaan van

zijn dromen en daarom de dromen van het kind wil stelen en exploiteren.

57.

De roeping van Ahn

1. De onbesneden, protserige Goliath die zichzelf boven ieder ander mens waant, als God, is wat de mens wil. De mens wil het vlees, altijd maar weer. Een kind als Ahn had niet veel kans. Toch had God Ahn uitverkoren. God kiest altijd voor het kind, niet de vleselijke volwassenen. Volwassenen kiezen namelijk altijd voor andere vleselijke volwassenen, en niet voor God, omdat ze onbesneden zijn. En het ergste nog is dat zij God imiteren, alsof zij God zelf zijn, wat spotten is.

2. God had naar Ahn omgezien, dat kleine kind, en zoveel dromen gegeven. Dat was de heerlijkheid van Ahn, veracht door onbesneden volwassenen, want zij hadden die heerlijkheid niet. Zij hadden zich nooit laten besnijden. Zij speelden de spelletjes van het vlees, zoals Goliath, maar zij zouden hiervoor een hoge prijs moeten betalen, want het pad van de zonde leidt tot de dood.

3. Goliath liep ermee te spotten. Goliath dacht dat hij alles beter wist, dat het vlees de weg tot

zaligheid was, en dat verkocht hij. Hij had een markt waarmee hij naam en faam wilde maken. Hij wilde gevreesd zijn.

4. Uiteindelijk zou Ahn Goliath verslaan, het beeld van de trotse en protsende onbesnedenheid. De onbesnedene werd geloofd en geprezen door al het vlees, maar Ahn deed er niet aan mee. Ahn kon er doorheen prikken. Ahn luisterde naar zijn dromen, niet naar de vleselijke wensen van hen om hem heen.

5. Ahn zou de vleselijke dromen stukslaan. Ahn was maar een eenvoudige herdersjongen, en hij wilde zelfs de wapenrusting van Saul niet. Die was veel te groot voor hem. Nee, Ahn wilde nederig blijven. Hij wilde niet komen met grootse vooroordelen, maar met nederige, doordachte studie.

6. Hij kwam niet met grootse wapenen aanzetten, maar had een eenvoudige slinger met stenen. De steen is in het Hebreeuws de bouwer, en men bouwt in vreze en beven (eben), niet in hooghartigheid. Daarom is de steen ook de harde, omdat hij zich in heilige vreze hard houdt naar de zonde, zodat de zonde hem niet kan meenemen.

7. Het is een beeld van het verzet, een heilige stijfheid. Daarom worden zachte jongens in de nacht tot harde mannen. Hiervan is Ahn een beeld. Er moet een zekere strengheid zijn naar de zonde, opdat de zonde geen voordeel en winst op de mens behaalt en de mens daardoor zou falen.

8. Het beloofde land is de hemelse studie, waar je alleen maar door je dromen naartoe kunt gaan, en alleen maar door je nachtmerries. De mens moet de vijand kennen, de mens moet leren van de vijand. Wij moeten komen tot de innerlijke en geestelijke waarde van het begrip vijand. Dit heeft een diepere betekenis.

9. De onbesnedenen voeren oorlog over bijzaken,

dingen die er niet toe doen, allemaal vleselijk. Zij hebben alle richting verloren.

10. Wij moeten daarom weer opgenomen worden tot de warme, weelderige borsten van Israel, oftewel terugkeren tot de inzettingen van hemelse studie.

11. De vijand zal niet altijd recht overeind staan. In de studie zal het uiteindelijk ombuigen en tot sieraad gestrekt worden. Het is niet slechts de vijand. Het is iets wat van je gestolen is, en het zal alleen terugkomen door studie. Het is iets wat ten goede zal medewerken.

12. Het vlees in ons moet sterven, oftewel de onwetendheid moet sterven, opdat onze studie zuiver en gericht zal zijn, en wij vandaaruit ook daadkrachtig kunnen worden.

13. Hierom moest Ahn Saul ontvluchten en Goliath verslaan. Het vlees mag namelijk niet onze richting aanwijzen en een bijzaak mag onze koning niet zijn.

14. De onbesnedenen zijn druk in de weer hun eigen koninkrijkjes te bouwen, dravende voor hun eigen huis en eigen familie, en de rest kan stikken. Oh, zo druk zijn ze een naam te maken, en faam. Maar dit zijn allemaal de werken van het vlees, en deze werken zijn boos en leiden tot de dood.

15. De onbesnedene toetst de dingen niet. Natuurlijk heeft hij wel zijn eigen goden, maar hij gaat altijd in cirkels, niemand neemt hem op, en hij klimt ook niet op. Hij denkt dat hij er al is.

16. Je kan je wel eeuwig afvragen waarom, maar je moet de oorlog tegen het vlees beginnen, want ziet u, het vlees is redeloos. Ze hebben geen reden, zijn niet vatbaar voor reden. Er is dus ook niet echt een antwoord op de vraag waarom, maar meer een oproep.

17. Het vlees heeft geen reden, en daarom is het

slechts zaad wat moet sterven. Het is nog niets. Het is de onscheping. Het heeft nog geen richting. Alleen in de baarmoeder kan het richting krijgen.

eenzijdigheid.

18. Het offeren is het opheffen tot de kennis, opdat de kennis er wijsheid en inzicht over kan verschaffen en het kan laten medewerken ten goede.

19. Het zaad sterft, wordt verbroken, en dan is er nieuw inzicht.

20. De mens moet volharden in de prioriteiten. Dan zal het vlees vanzelf afsterven, de volken vergaan. Het zaad is stromende en zal zijn weg vinden.

21. Het zaad heeft geen kennis. Het zaad is onwetend. Het zaad is vleeselijk.

22. Er zijn vele vruchten van het lijden, in volharding.

23. Door scheiding en onderscheiding komt het zaad tot variatie en interpretatie, waardoor de mens ook als dit tot droom interpretatie leidt in vreemde hemelse talen kan spreken.

24. De hemel zal dus komen door dromen en door droom interpretatie.

25. De droom interpretatie leidt zo tot grens gevoeligheid waardoor hij niet in de valstrikken van het vlees terecht komt.

26. De dood zal de mens nooit eenzijdig kunnen meenemen, omdat de mens ergens anders vandaan komt en in regressie is, dus het is meerzijdig, als een openbaring.

27. Er moet wel een tegenstelling zijn, een eenzijdigheid, een zekere starheid, om aan te dringen tot het maken van een keuze, wat dus een educatief doel is. We kunnen stellen dat er hierom een balans moet zijn tussen meerzijdigheid en